

Хелмут Хаубайл

СТЪПКИ КЪМ ЛИЧНО ПРОБУЖДАНЕ

Да бъдеш изпълнен със Светия Дух

София, 2016

Schritte zur persönlichen Erweckung
Helmut Haubeil

© Copyrights Helmut Haubeil

Стъпки към лично пробуждане
Хелмут Хаубайл

Всички цитати в книгата са от издания на английски или немски език.

Превод от немски Росица Чолакова
Марияна Десподова
Добромир Десподов

© Издателство ЕЛ УАЙ, 2016
ISBN 978-954-788-112-9

ЧЕТИРИДЕСЕТДНЕВНА ОПИТНОСТ

„Всичко започна със семинара „Стъпки към лично пробуждане“. По това време в мен се усилваше желанието да изпитам Бога в ежедневието си живот. След време чух за книгата „Четиридесет дни на хваление и молитва“. Веднага почувствах, че копнея да преживея това приключение. Всъщност не знаех какво наистина се захващам. Да си намеря подходящ молитвен партньор, както предвиждаше програмата, не беше трудно. Предизвикателството за мен беше да намеря малко свободно време през всеки един от тези четиридесет дни. Като медицинска сестра имах много извънредни дежурства. Не смеех дори да си помисля за нещо подобно. И все пак Бог благослови решението ми още от самото начало. С копнеж очаквах онези скъпоценни минути на деня, в които споделяхме взаимно преживяванията си по темата и се молахме за Светия Дух. Открихме, че молитвите бяха започнали да променят живота ни и не можехме да задържаме това само за себе си. С всяка възможност, която ни се предоставяше, се чувствахме подтикнати да споделим преживяното. За мен бе важно да мотивирам и други да преживеят същата опитност. И резултатът не закъсня. Някои църковни членове бяха заразени от нашия ентузиазъм. Бързо се появиха нови молитвени двойки. Всяка седмица очаквахме споделянето на новите опитности. Този „вирус“ зарази

и някои младежи. Четиридесетте дни отминаха твърде бързо. Ние не искахме да спрем дотук, затова продължихме периода на хваление с книгата „Мараната – Нашият Господ иде“ от Елън Уайт. И Господ не ни остави да чакаме дълго. Още по време на четиридесетте дни Той ни дари много невероятни отговори на молитви. Някой, за когото се бяхме молили през това време, след дълго отсъствие започна отново да посещава богослуженията. Бяхме толкова щастливи! Хората около мен започнаха да стават все по-важни за мен. Желанието ми да споделям Божията любов с околните силно нарастваше. Животът ни се промени. Много от нас започнаха да се опознават взаимно и да се разбират по-добре. Голяма част от хората започнаха взаимно да си помагат. Приятелството придоби за нас напълно ново значение. Книгата „**Четиридесет дни на хваление и молитва**“ от Денис Смит беше невероятна помощ за мен. Да си намериш партньор за молитва и да преживееш Бога се оказва по-лесно, отколкото изглеждаше в началото. Онези, които обичаме, ще ни благодарят за това.“

*Хилдегард Велкер,
Църква на адвентистите от седмия ден, Крейлсхайм,
операционна медицинска сестра
(със съкращения)*

СЪДЪРЖАНИЕ

Въведение
СТЪПКИ КЪМ ЛИЧНО ПРОБУЖДАНЕ 9
Да бъдеш изпълнен със Светия Дух

Глава първа
НАЙ-ЦЕННИЯТ ДАР НА ИСУС 11
Какво учи Исус за Светия Дух?
Запознати ли сте с най-силната вест на Исус?
Каква функция изпълнява Светият Дух?
Защо се нуждаем от външна помощ за промяна на характера?

Глава втора
КОЙ Е ЦЕНТЪРЪТ НА НАШИТЕ ПРОБЛЕМИ? 32
Има ли духовна причина за проблемите ни?
Липсата на Светия Дух ли е основната причина?

Глава трета
РАЗРЕШИМИ ЛИ СА НАШИТЕ ПРОБЛЕМИ И КАК? 55
Как да израстваме като щастливи и силни християни?
Как Светият Дух може да изпълни живота ни?

Глава четвърта
КАКВО ДА ОЧАКВАМЕ? 70
Какви са предимствата на живот, изпълнен със Светия Дух?
Какво губим, когато не се молим за Светия Дух?

Глава пета
КЛЮЧЪТ КЪМ ПРАКТИЧНОТО ПРЕЖИВЯВАНЕ 91
Как мога да приложа и да преживея Божиите решения за мен?
Как да се молим, за да сме сигурни, че сме изпълнени със Светия Дух?

Глава шеста	
КАКВИ НИ ПРЕДСТОИ?	106
<i>Опитности на отделни личности, цели църкви, конференции и съюзи</i>	
Приложение	
<i>Препоръка за по-нататъчно изучаване.....</i>	118
<i>Литература по темата. Четиридесетдневен наръчник.....</i>	119
<i>Живот със Светия Дух – нови опитности.....</i>	120

**САМ НАШИЯТ БОГ
Е ДАЛ ТАЗИ ЗАПОВЕД¹**

**ИЗПЪЛВАЙТЕ СЕ ПОСТОЯННО
СЪС СВЕТИЯ ДУХ!²**

¹ Елън Уайт, „Мисли от планината на благословието“ (egwwritings.org).

² Йоханес Магер, „По стъпките на Светия Дух“, Люнебург, 1999.

ВЪВЕДЕНИЕ

СТЪПКИ КЪМ ЛИЧНО ПРОБУЖДАНЕ

Да бъдеш изпълнен със Светия Дух

Как се случи така, че внезапно бях силно привлечен от темата живот в Светия Дух?

На 14 август 2011 година, докато бях в Кандергрунд, кантон Берн, Швейцария, осъзнах нещо изключително важно. Разбрах коя е духовната причина за загубата на част от нашите младежи. Бях шокиран. Помислих си за моите деца и внуци. От тогава досега тази тема постоянно изпълва съзнанието ми.

Сега вярвам, че същата духовна причина стои зад много от нашите проблеми: както на отделните личности, така и на местните църкви, а и на световната църква. И това е липсата на Светия Дух.

Ако това е наистина причината, то ние незабавно трябва да се заемем с този въпрос. Ако причината може да бъде отстранена или значително ограничена, тогава може би много проблеми ще бъдат разрешени.

Становища по темата за липсата на Светия Дух:

Емил Брунер, евангелист, теолог реформатор: „Светият Дух, повече или по-малко, винаги е бил „доведеното дете“ на теологията“.¹

Д. Мартин-Лойд-Джоунс: „Ако мога да дам честното си

мнение – няма библейска тема, която да е така пренебрегвана в миналото и в настоящето, както темата за Светия Дух (...) Сигурен съм, че това е причината за слабостта на евангелската вяра“.²

Лерой Е. Фром: „Убеден съм, че липсата на Светия Дух е най-сериозният ни проблем“.³

Дуайт Нелсън: „Нашата църква е развила като цяло възхитителни форми на работа, планове и програми, но ако в крайна сметка не признаем духовния си банкрут (липсата на Светия Дух), който е засегнал много от служителите и лидерите ни, тогава никога няма да излезем от формалното християнство“.⁴

Гари Ф. Уилямс: „По всичко личи, че Светият Дух, ако общо играе някаква роля, е много слабо забележим в ежедневието и църковния живот на много адвентисти. И все пак Той е основата за радостния, привлекателен и плодоносен живот в Христос“.⁵

А. В. Тозер: „Ако Светият Дух се оттегли от църквата днес, 95% от това, което правим, ще продължи да се върши, без някой дори да забележи разликата. Ако Светият Дух беше оттеглен от ранната църква, тогава 95% от това, което те вършеха, не би се осъществило и всички щяха да забележат разликата“.⁶

В началото ще се спрем върху няколко свидетелства, които Господ Исус Христос прави по отношение на Светия Дух.

¹ Йоханес Магер, „По стъпките на Светия Дух“, Люнебург, 1999.

² Д. Мартин Лойд-Джоунс, Telos-Taschenbuch Nr. 385, Марбург 1984, стр. 72.

³ Е. Г. Уайт, „Идването на Утешителя“, Хагерстаун, 1949, стр. 94.

⁴ Хелмут Хаубайл, „Мисионско писмо № 34“, Бад Айблинг, 2011, стр. 3.

⁵ Гари Ф. Уилямс, „Как да бъдеш изпълнен със Светия Дух и да почувстваш това“, Люнебург, 2007.

⁶ Джоузеф Кидър, „Въведение към духовния живот“, Университетът Ендрюс, Power Point презентация, втори слайд.

НАЙ-ЦЕННИЯТ ДАР НА ИСУС

Какво учи Исус за Светия Дух?

Запознати ли сте с най-мощната вест на Исус? Какво е предназначението на Светия Дух? Защо ни е необходима помощ отвън за промяна на характера?

Ето някои от първите лични свидетелства:

Обратно към „първата любов”

Една сестра ми писа: „С приятел изучаваме книгата „*Четиридесет дни*” за трети път. Редуваме я с брошурата „*Стъпки към лично пробуждане*“. Преди да открием този материал, нашата опитност във вярата и молитвеният ни живот не бяха като в началото на вярата ни. **Копнеехме да преоткрием „първата си любов“**. И я преоткрихме! Благодарим на Бога от сърце. Чудесно е как нашият любящ Бог отговаря на молитвите ни и как Неговият Дух работи в нас и в онези, за които се молим“. М.С.

Исус влезе в живота ни

Друг сподели за същите книги: „(...) те се превърнаха в невероятно и дългоочаквано благословение в моя живот. Една сестра от църквата, както и други църковни членове, чувстваше, че нещо постоянно ѝ липсва в нейната опитност на вярата. Ние имахме привилегията да изпитаме Исусовата намеса в нашия живот и да видим как това ни променя. Той все още работи в нас и стъпка по стъпка ни привлича по-близо до Себе Си“. С.К.

Дали учениците на Исус са се питали: „**Как е възможно Исус да оказва толкова мощно въздействие върху хората?**“. Свързано ли е било това с молитвения Му живот? Може би точно затова са Го помолили: „*Господи, научи ни да се молим*“. И Исус отговаря на молбата им.

Учението Му за молитвата в Лука 11:1-13 се състои от три части: първата част е молитвата „Отче наш“, втората – „Притчата за приятеля, идващ посреднощ“ и третата (кулминацията) – постоянната молба за Светия Дух.

В притчата (стихове 5-8) късно вечерта в дома на един човек пристигат гости, а той **няма нищо**, което да сложи на масата пред тях. Поради нуждата си веднага отива при своя съсед. Обяснява му, че „**няма нищо**“ и го моли за хляб. Той продължава да моли, докато накрая получава това, от което се нуждае. Сега вече има хляб – хляба на живота – за себе си и за гостите си. Самият той вече притежава нещо и е в състояние да го раздели с другите.

Тук Исус свързва притчата (проблема „нямам нищо“) с измолването на Светия Дух: „**Затова ви казвам, искайте и ще ви се даде**“ (Лука 11:9). След това продължава: „**Молете се за Светия Дух**“ (специалният призив на Исус).

В Библията има конкретен текст, в който Исус категорично ни заповядва да се молим за Светия Дух. Не познавам друг текст, който така любящо да ни подтиква да вземем нещо при сърце. Тези стихове се намират в урока Му за молитвата в Лука, 11 глава, където десет пъти се подчертава, че трябва да се молим за Светия Дух.

Лука 11:9-13:

*„И аз ви казвам: **Искайте** и ще ви се даде; **търсете** и ще намерите; **хлопайте** и ще ви се отвори. Защото всеки, който **иска**, получава; който **търси**, намира; и на онзи, който **хлопа**, ще се отвори. И кой е оня баща между вас, който, ако му **поиска** син му хляб, ще му даде камък, или ако му **поиска** риба, наместо риба, ще му даде змия? Или ако **поиска** яйце, ще му даде скорпия? И тъй, ако вие, които сте зли, знаете да давате блага на чадата си, колко повече Небесният Отец ще даде*

*Светия Дух на ония, които **искат** от Него!*“.

В тези няколко стиха Исус употребява глагола „искайте“ шест пъти, след което заменя „искайте“ с „търсете“ два пъти (т.е. действие) и още два пъти с „хлопайте“ (отново действие).

Какво ни говори това? Не трябва ли да предприемем действие, за да бъдем изпълнени със Светия Дух? Последното „искайте“ е употребено в продължителна глаголна форма на гръцки език. Това означава, че не трябва да искаме само веднъж, но да го правим постоянно. С тази сърдечна покана Той със сигурност иска да събуди желанието ни за Светия Дух. Тази спешна покана показва убеждението на Исус, че нещо съществено ще ни липсва, ако не се молим непрекъснато за изливането на Духа. Той определено привлича вниманието ни към неоспоримата ни нужда от Светия Дух. Желанието Му е непрестанно да получаваме богатите благословения на Духа.

В книгата „Притчи Христови“ се казва: „Бог не казва: „Искай веднъж и ще получиш“. Заповядва ни: „Искайте“. Постоянствайте неуморно в молитва. Постоянното молене помага на искащия да има по-сериозно отношение към това, което иска, и му дава нарастващо желание да получи нещата, за които се моли.“¹

След това Исус дава три примера по въпроса как се отнасят грешните човечи към молбите на децата си, нещо, което ни е трудно дори да си представим. Той иска да ни покаже, че е абсолютно невъзможно нашият Небесен Баща да не ни даде Светия Дух, когато Го молим за това. Исус желае да сме сигурни, че ще получим Светия Дух, когато се молим по правилния начин. С това обещание и с още много други можем да се молим с вяра, знаейки, че вече сме получили това, за което сме се помолили (1 Йоан 5:14-15).

С тази специална покана Исус ни показва, че нещо съществено ни липсва, когато не се молим постоянно за Светия Дух. Той привлича нашето внимание към голямата ни нужда от Светия Дух и желае постоянно да преживяваме богатите Му благословения.

Тази част от учението Му за молитвата е нещо уникално. Светият Дух е най-големият подарък за нас от Бог – подаръкът,

включващ в себе си и всички останали дарове. Това е последният дар на Исус за учениците Му и е ясно доказателство за Неговата любов. Ние разбираме, че такъв скъпоценен дар не може да бъде натрапен на никого. Дава се само на онези, които го желаят и го оценяват.

Той ще бъде даден на всички, които са предали живота си на Исус и са направили трайно посвещение (Йоан 15:4-5). Посвещението означава:

✓ Да копнеем по Бога (*„който жадува...“* [Йоан 7:37]).

✓ Да се доверим напълно на Бога (*„който вярва в Мене, както казват Писанията...“* [Йоан 7:38]).

✓ Да Му се предадем напълно като резултат от доверието ни в Него (*„целият ви живот е предаден на Бога“* [Римляни 12:1]).

✓ Да Го следваме във всичко (*„онези, които му се покоряват...“* [Деяния 5:32]).

✓ Да се откажем от своите си пътища, да ходим в Божиите пътища и да вършим Божията воля (*„покайте се и се кръстете...“* [Деяния 2:38]).

✓ Да не мислим зло (*„ако гледам благоприятно на неправда, Господ не би послушал“* [Псалми 66:18]).

✓ Да осъзнаем и да признаем голямата си нужда (*„Нямам нищо...“* [Лука 11:6]).

✓ Постоянно да молим за Светия Дух (Лука 11:9-13).

Очакванията, които Бог има към нас, показват всъщност колко ценен е този дар. Когато размислите за всички условия, може би ще откриете слабости в себе си. Създадох си навик да се моля ежедневно за желанието да се изпълвам със Светия Дух въз основа на обещанието в Йоан 7:37: *„Ако някой е жаден, нека дойде при Мене и нека пие“*.²

Можем да се молим така: „Господи Исусе, казвам „да“ на всички условия, необходими, за да получа Светия Ти Дух. Сега искрено Те моля – изпълни ги в мен днес“. И нашият чудесен Бог ще изпълни тези условия.

Светият Дух е източник на изобилен живот

Защо Исус идва на земята? Той казва: *„Дойдох, за да имат*

живот и да го имат изобилно“ (Йоан 10:10).

Той желае да преживеем този нов живот сега и да го продължим с вечния живот в Божието царство – едно коренно различно измерение, което ще настъпи след второто Му идване. Освен това Той ни показва по този начин, че източникът на изобилния живот е Светият Дух. „Ако някой е жаден, нека дойде при Мене и нека пие. Който вярва в Мене, както казват Писанията, реки от жива вода ще потекат в утробата му. А това каза за Духа, Който вярващите в Него щяха да приемат“ (Йоан 7:37-39).

„Реки от жива вода“ – не е ли това едно прекрасно сравнение за изобилен живот?

Дава ли Исус подходящ пример за това, докато е на земята?

Мария зачева Исус чрез Светия Дух (Матей 1:18). След кръщението Си, Той се моли: „(...)и Светият Дух слезе върху Него в телесен образ като гълъб“ (Лука 3:22). При тези обстоятелства необходимо ли е Той да получава Светия Дух ежедневно?

Елън Уайт: „Ден след ден на ръзсъмване Той общуваше със Своя Небесен Баща, получавайки от Него ежедневно кръщение със Светия Дух“.³

В книгата „Деяния на апостолите“ (Е. Уайт) се казва: „Посветеният работник се утешава, знаейки, че дори Христос в живота Си на земята търсеше Своя Отец всеки ден за нови потоци от необходимата благодат (...)“.⁴

Вярно е, че Исус е пример за нас в това отношение. И ние трябва да се запитаме: ако Той ежедневно се е нуждаел от подкрепата на Светия Дух, тогава колко ли по-необходимо е това за мен и за вас?

Апостол Павел разбира целта на Исус. В посланието си до църквата в Ефес той потвърждава (Ефесяни 1:13), че те са били запечатани със Светия Дух, когато са повярвали. В Ефесяни 3:16-17 окуражава вярващите да бъдат силни в Духа, а в Ефесяни 5:18, като упълномощен апостол, призовава вярващите в Ефес и нас също, да „бъдем изпълнени с Духа“, т.е. „да

бъдем продължително и постоянно изпълвани с Духа⁵. Разбираме, че дори и да сме получили Духа при новородението си, ние се нуждаем от ежедневно обновяване. За духовния живот и за растежа на християнина е необходимо той да бъде изпълван всекидневно със Светия Дух.

В едно ръководство за съботноучилищния урок за Ефесяни 5:18 се казва следното: „Какво означава да бъдем кръстени с Духа? Исус лично обясни това с един синоним. Човек бива кръстен със Светия Дух (Деяния 1:5) тогава, когато Светият Дух „дойде върху“ него (стих 8). Да бъдеш кръстен означава да си напълно потопен в нещо (обикновено вода). Това включва цялата личност. Кръстените със Светия Дух са напълно под Неговото влияние, изпълнени са с Него. Това не е еднократно преживяване, а трябва да се повтаря постоянно, както Павел илюстрира в Ефесяни 5:18 с глаголното време на гръцкия глагол „изпълвам“⁶.

Заклучителните думи на Исус и Светият Дух

В последните Си думи, отправени към учениците, Исус разкрива радостта и надеждата от това, че Светият Дух ще дойде на Негово място. Той представя ролята на Светия Дух в Йоан 16:7-14 по следния начин:

„Обаче Аз ви казвам истината, за вас е по-добре да отида Аз, защото, ако не отида, Утешителят няма да дойде на вас; но ако отида, ще ви го изпратя. И той, когато дойде, ще обвини света за грях, за правда и за съдба; за грях, защото не вярват в Мене; за правда, защото отивам при Отца, и няма вече да Ме виждате; а за съдба, защото князът на този свят е осъден. Имам още много неща да ви кажа; но не можете да ги понесете сега. А когато дойде онзи, Духът на истината, ще ви упътва на всяка истина; защото няма да говори от себе си, но каквото чуе, това ще говори, и ще ви извести за идните неща. Той Мене ще прослави, защото от Моето ще взема и ще ви известява.“

Ново, благоприятно решение

Исус казва на учениците си нещо изненадващо: „За вас е

по-добре да отида аз“. Това означава, че новото решение – Той да бъде с нас чрез Светия Дух – е по-благоприятно от личното Му присъствие. По този начин не е ограничен, но може да бъде до всеки един човек, без значение къде се намира той.

От неверие и съмнение до вяра в Исус

Светият Дух има задачата да отвори очите на света. А светът не е ли навлязъл в църквата до някаква степен? Светият Дух отваря очите на света. Той е Единственият, Който може да отвори очите на Лаодикия. Той събужда копнеж по Бога в светските хора и желание за по-близка връзка с Исус в хладките християни. Показва **греха**, който е причината за всички останали грехове: *„понеже не вярват в Мене“*. Вярвате ли в Исус? Сърцевината на вярата е доверието. Доказателството, че наистина вярваме в Него и Му се доверяваме, е, че напълно сме Му се предали. Това е въпрос на пълно посвещение и на желание да Го следваме във всичко.

Спасени и оправдани чрез вяра

Освен това Светият Дух отваря очите ни за Христовата правда. Когато Исус се възнеся в небето, жертвата Му е приета от Отец. По този начин невъзможното става възможно – Бог изразява любовта Си и в същото време остава справедлив. Светият Дух желае да отвори очите ни за най-ценната размяна – Исус поема цялата вина на онези, които са поверили живота си на Него и в замяна им дава Своята праведност. Това е основното учение на Библията – праведност чрез вяра.

Светият Дух ни показва Божията алтернатива

Светият Дух ни отваря очите и за това, че князът на този свят е вече осъден. Сатана е прогонен от небето. Окончателният му край е неизбежен. Когато сме в Христос, неприятелят не може да ни нарани, въпреки честите ни падания и слабостта ни тук, на земята. В 1 Йоан 5:18 се казва:

„Знаем, че всеки роден от Бога не съгрешава; но оня, който се е родил от Бога, пази себе си, и лукавият не се докосва до него“ (Адвентен библейски коментар, Т. 7: „Христос ще за-

щатава от злото всеки новороден вярващ“.)

Ние вече имаме нов Господар. Исус иска да ни спаси от греха и да ни предпази от атаките на Сатана. (за повече яснота виж бележката по-долу⁷).

От друга страна, Светият Дух желае да отвори очите на хората и по отношение на идващия съд. Никой не може да избегне този съд, освен ако не е приел дара на спасението. Определено Бог не възнамерява да накара хората да повярват от страх, като им напомня за съда. Но няма да е честно спрямо тях да не им покажем алтернативата на онова, което идва, тъй като това би им помогнало да вземат правилното решение.

Открива ни истината

Светият Дух ще ни открие всяка истина. Той ни освобождава от погрешни схващания и от заблуждения. Да, Той ни води също така и към истината за нас самите, за да можем с Божията помощ да поправим посоката си, ако е необходимо.

„Утешителят е наречен „Духът на истината“. Негова задача е да определи и поддържа стандарта на истината. Той обитава първо в сърцето като Духа на истината и по този начин се превръща в Утешителя. Има утеха и мир в истината, но истински мир и истинска утеха не може да има в заблудата.“⁸

Разкрива ни бъдещето

Светият Дух има задачата да ни разкрие бъдещите неща. Самият Исус например говори ясно за бъдещето в Матей, 24 глава. Но Духът може да ни даде още по-голяма светлина относно бъдещето. Ако Му предоставим възможност, може да ни разясни пророчествата. И не е ли невероятно, че и седемте писма в Откровение, 2 и 3 гл., завършват със същото предизвикателство от Исус: „Който има ухо, нека слуша какво говори Духът към църквите“ (Откровение 2:7). Исус ни призовава да слушаме Духа. Правим ли това наистина?

Исус става по-скъпоценен за нас

Светият Дух издига Исус. Когато сме изпълнени с Него, Исус ще бъде по-ценен и по-важен за нас. Ще започнем да Го оценяваме все повече и повече.

Сила чрез Светия Дух

Исус се позовава на делото на Светия Дух в последното Си свидетелство: „*Но ще приемете сила, когато дойде върху вас Светият Дух и ще бъдете свидетели за Мене както в Ерусалим, тъй и в цяла Юдея и Самария и до края на земята*“ (Деяния 1:8).

Светият Дух има и друга задача – да ни дари със сила да бъдем свидетели за Него.

„Христос ни е дал Духа Си като Божествена сила, чрез която да победим всички вродени и придобити наклонности към злото и чрез която ще изобрази характера Си в църквата.“⁹

Освен това сила е нужна и за здравно обновление. Дон Макинтош, директор на програмата *Ню Старт* в Уиймар, САЩ, казва: „Това, от което се нуждаем, е информация за здравето и сила, за да я приложим. Това е свързано със силата за промяна.“¹⁰

Ето силата на евангелието или по-точно силата на Светия Дух.

Можем да изредим още много ценни дарове, идващи от Светия Дух. Едно е сигурно обаче: очакват ни Божиите богати благословения.

Четиристранното дело на Светия Дух

В заключение можем да кажем, че Божието Слово разграничава четири основни етапа на действие на Светия Дух. Първите два са да осъзнаем греха си и нуждата си от Спасител, да опознаем Исус и да Му се предадем – това е делото Му за **всеки човек**. Третият и четвъртият етап са плодовете на Духа и духовните дарби, или делото на Духа в **посветените последователи на Исус**.

Да приложим на практика елементите на пробуждането

Сигурен съм, че вече сме се молили за пробуждане, но това най-вероятно е било само временно. Според Марк Финли въпросът не е само в молитвата, а е наложително „**(...) да се приложат на практика елементите на пробуждането**“.¹¹

Пробуждането в църквата зависи от пробуждането на всеки неин член поотделно. И така, бих искал да ви поканя да предприемете стъпки към лично пробуждане. Ще го направите ли? Това ще ви доведе до изобилен живот, изпълнен с още повече сила.

Исус и „неразумните девизи“

Исус казва на неразумните девизи: „Не ви познавам“. Затова и те не са допуснати на сватбата, т.е. в Божието царство. Причината е липсата на масло или, с други думи, липсата на духовен живот. Според Елън Уайт понятието „неразумни девизи“ описва характера на онези, **чиито сърца не са били променени чрез делото на Светия Дух**.¹² Нашето естество е грешно. Затова всички сме егоисти, но и самите ние страдаме от този егоизъм. А тъй като егоисти няма да влязат в Божието царство, промяната на характера е абсолютно необходима. Според Божието Слово всички могат да дойдат при Исус такива, каквито са. Ние също така обаче знаем, че никой няма да остане такъв, какъвто е. Помислете само, когато един крадец се промени, той не може и няма повече да краде, нали?

Забележете, че неразумните девизи не познават Бога, защото не са оставили Светият Дух да работи в живота им.

„Спасението ни не зависи от това, което знаем, а по-скоро от това Кого познаваме (...) (Йоан 17:3). Това, което знаем, е важно, но без спасителна лична връзка с Исус ние биваме изкушавани и в крайна сметка сме изгубени. Да знаеш за Бога е едно, но да имаш близко, сърдечно приятелство с Него е съвсем друго.“¹³ Близката, спасителна връзка с Исус ни оприличава все повече на Него. Тя ни води до положителни промени в характера, до изобилен живот (Йоан 10:10; Ефесяни 3:17; Колосяни 2:10) и до радост (Йоан 15:11).

Това е основната причина, поради която Исус ни призовава да се молим постоянно за Светия Дух.

В истините, които следват, Исус ни показва важни, основни принципи, служещи на Светият Дух за промяна на живота ни.

Светият Дух в притчата за кваса

В тази притча Исус говори за променящата сила на Светия Дух. На пръв поглед не става ясно, че се говори за Светия Дух.

Лука 13:20-21:

„И Той каза отново: На какво ще се оприличи Божието царство? То прилича на квас, който една жена взе и замеси с три мери брашно, докато вкисна цялото“.

Квасът се използва за печене на различни видове хляб. Когато се прибавя към брашното, той предизвиква процес на ферментация, който прави тестото по-меко и по-леко. По този начин то става много по-приятно на вкус.

Чрез тази илюстрация Исус желае да ни изясни някои определени принципи. В притчата е представен един удивителен процес, започващ от нещо мъничко, но с изумителен край: „докато вкисна всичкото“. Исус желае да замени нашия егоизъм със Своята неегоистична любов.

От една страна, Той ни показва влиянието на евангелието в нашия свят, с други думи, въпреки че се е зародило като скромно движение, преди края ще обхване целия свят.

От друга страна, илюстрира как чрез Светия Дух Божията променяща сила действа вътре в нас. В Лука 17:20-21 Той казва:

„А Исус, попитан от фарисеите кога ще дойде Божието царство, в отговор им каза: Божието царство не иде така щото да се забелязва; нито ще рекат: Ето тук е! или Там е! защото, ето, Божието царство е всред вас“.

Божие царство е било сред учениците чрез присъствието на Исус Христос. Той олицетворява царството на Бога, а Сатана – царството на злото. Царството на Бога започва в живота ни тогава, когато приемем Исус за свой Спасител и Господ. Ако пребъдваме в Него и Той в нас, при второто Му идване това царство ще стане видимо. В този момент ние можем да видим развитието на Божието царство в нас чрез присъствието на Исус, а Той може да живее в нас само чрез Светия Дух. Нека разгледаме важните поуки от притчата:

Променящата сила работи тихо

„Квасът е символ на небесното царство. Той илюстрира възобновяващата сила на Божията благодат, която ни прави като Исус.“¹⁴ „Промяната може да бъде извършена само чрез Светия Дух.“¹⁵ Това е вътрешна сила, която прониква навсякъде и може да ни промени напълно. По този начин Бог иска чрез Светия Дух да промени нашия характер.

Библията ни свидетелства, че първото изливане на Светия Дух може да бъде съпроводено с осезаеми и видими резултати. Но промяната на характера, при условие че сме изпълнени със Светия Дух, става безшумно, докато в един миг внезапно установим, че сме се променили към по-добро.

Е. Уайт казва: „Квасът, скрит в брашното, действа невидимо и квасва цялото тесто; така и квасът на истината преобразява душата тайно, тихо, постоянно. Естествените наклонности са смекчени и подчинени. Човек придобива нови мисли, нови чувства, нови мотиви. Установен е нов стандарт за характер и това е животът на Исус. Умът е променен, способностите са събудени за действие в ново измерение. Човекът не е надарен с нови способности, но онези, които притежава, биват осветени. Съвестта е събудена. Надарени сме с черти на характера, които ни правят способни да служим на Бога“.¹⁶

Защо Бог ни променя толкова тихо и незабележимо, докато резултатът стане осезаем? Необходимо ли е тихото време за промяна, подобно на онези процеси, които се извършват в природата, когато тя се събужда след продължителната зима? Огромните растения като дъбовете обикновено растат много бавно. А може би Бог просто ни изпитва, за да разбере дали наистина копнеем за Светия Дух?

Силата, която променя нашия характер, идва отвън, тя не е в нас.

Трябва да осъзнаем първо, че „човек не може сам да промени себе си чрез упражняване на волята си. Той не притежава сила, чрез която тази промяна може да бъде осъществена. Квасът, **нещо, което идва отвън**, трябва да бъде поставен в тестото, преди да бъде постигната желаната промяна“.¹⁷ Това е изключително важен момент. Исус ни напомня, че само сила

отвън може да промени характера ни. Не трябва ли да размишляваме върху онова, което Той казва по този толкова важен въпрос: „*Защото без Мене не можете да сторите нищо*“ (Йоан 15:5)?

Този изключителен съвет на Исус напълно противоречи на идеите, разпространени днес. Според хуманизма, езотеричните теории, човешката философия и други области на познанието силата ни за развитие се намира в самите нас. Тя се нуждае единствено от това да бъде събудена под въздействието на различни видове практики. „Себerealизацията“ е нещо, за което често се говори. Апостол Павел казва за себе си, а това се отнася и за всички нас: „*Понеже знам, че у мене не живее доброто*“ (Римляни 7:18). При тези обстоятелства какъв би бил резултатът от самоусъвършенстването? Можем да прочетем за това във 2 Тимотей 3:1: „*Защото в последните дни ще настанат усилни времена*“, с други думи, егоизмът ще владее. Ние не вярваме в самоусъвършенстването, а в „Христовоусъвършенстването“. Светият Дух живее в нас и ни променя към добро и точно това е най-главното.

„Квасът е символ на небесното царство. Той илюстрира възобновяващата, оприличаваща ни все повече и повече на Исус сила на Божията благодат. Тази обновяваща сила трябва да дойде от Бога. Промяната може да бъде извършена само чрез Светия Дух.“

От само себе си ние не притежаваме никаква сила да променим характера си. Промяната трябва да дойде отвън. Ето защо в Лука 11:9-13 Исус привлича вниманието ни към факта, че трябва непрестанно да се молим за Светия Дух. Докато е живял тук, на земята, Исус ежедневно се е изпълвал със Светия Дух. А за нас това е необходимо с още по-голяма сила. Размишлявам над онова, което Бог желае да ни дава всеки ден чрез Светия Дух. Нашият невероятен Баща желае да ни прегръща така, както двойка младоженци се прегръщат всяка сутрин.

Елън Уайт коментира тази притча така: „Целите, културата и образованието, които светът може да ни даде, не могат да направят от деградиралото дете на греха дете на Небето. Обновяващата сила трябва да дойде от Бога. Промяната е възможна

само чрез Светия Дух. Всички, които ще бъдат спасени, високоставени или нископоставени, богати или бедни, трябва да се предадат на въздействието на Неговата сила“.¹⁸

Познанието, за което говорим, има също така и своите практични измерения. Може ли съпругата да промени характера на своя съпруг или той да промени нейния? Сега разбирам по-добре Божия съвет към женените двойки в 1 Петър 3:1-6. Когато съпругите позволят на Светия Дух да ги промени отвътре, съпрузите им ще „се придобият без Словото чрез обходата на жените си, виждайки, че те се обхождат със страх и чистота“ (1 Петър 3:1,2). В стих 4 се говори за „нетленното украшение на кротък и тих дух, което е скъпоценно пред Бога“. Би било добре да се запитаме: „Помогнало ли ми е говоренето досега?“. Но когато живеем с нежен и кротък дух и се молим за съпрузите си, за съпругите си, за децата си чрез Светия Дух, тогава можем да имаме по-големи очаквания. Заповядано ни е да се молим в Светия Дух (Юда, 20).

Добри новини дойдоха и от Австрия: „От момента, в който напълно се предадох на Исус, Бог промени изцяло живота ми, при това само за месец“.

Бяха споменати 13 точки, но аз бих искал да споделя само две от тях:

- Станах много по-спокойна – мога да се справям с ежедневните си задължения много по-спокойно и стресът вече не свива стомаха ми както преди.
- Съпругът ми забеляза промяната през последните три седмици и ми каза, „ти вече не хапеш“.¹⁹

Не би ли трябвало да прилагаме това познание много повече във възпитанието на младите? Е. Уайт съветва: „Учете децата си, че е тяхна привилегия да приемат всеки ден кръщението на Светия Дух“.²⁰

Не трябва ли да учим децата си да се молят всеки ден с думите: „Небесни Татко, помогни ми днес да Те следвам във всичко, и моля Те, дай ми Твоя Свят Дух“.

Уинстън Чърчил, министър-председател на Великобритания през Втората световна война, е казал: „Постигнали сме контрол върху всичко с изключение на едно – хората“. Той е

прав. Хората не могат да бъдат радикално променени само в резултат на човешко влияние. За да се случи това е необходима сила, която не съществува в този свят. Нужна е Божията сила, която може ефективно да работи в нас само чрез Светия Дух.

А сега да обобщим: Силата, която може да промени характера ни, се намира извън нас. Божието Слово ни казва, че човек се обновява отвътре ден след ден (2 Коринтяни 4:16). Затова е много важно ежедневно да изискваме с вяра Светия Дух. Това трябва да бъде първото нещо, с което да започваме деня си от сутринта.

Духът започва делото Си в сърцата ни, а след това започва да работи и отвън.

Следващият важен урок, който Исус преподава в притчата за кваса, е следният:

Из книгата „Притчи Христови” от Елън Уайт:

„Както квасът, смесен с брашното, работи отвътре навън, така и Божията милост работи за подготовката на сърцето, за да преобрази живота. Не е достатъчна само външна промяна, за да бъдем доведени до хармония с Бога. Има много хора, които се опитват да се реформират чрез промяна на този или онзи лош навик и се надяват по този начин да станат християни, но те започват от погрешната посока. Нашата първа работа е със сърцето.

Изповядването на вярата и притежаването на истината в душата са две различни неща. Само знанието за истината не е достатъчно. Може да го притежаваме, но ходът на мислите ни да не е променен. Сърцето трябва да бъде обърнато и осветено. Човекът, който се опитва да пази Божиите заповеди от чувство за дълг /понеже е длъжен да го прави/ никога няма да изпита радост от това да е покорен. Той не се покорява. Когато Божиите изисквания се приемат като товар, понеже са в разрез с човешките наклонности, трябва да знаем, че такъв живот не е Християнски живот. Истинското покорство е външната изява на вътрешен принцип.²¹ Когато сърцата ни са променени, това променя и характера ни, и външността ни.

Ралф Лутер коментира: „Исус опроверга със силни думи

изповядването на вяра, която е само вътрешно религиозно чувство, но не променя коренно реалния живот“.²²

В книгата „Копнежът на вековете“ от Елън Уайт четем: „Светият Дух е диханието на духовния живот в душата. Да получиш Духа означава да получиш живота на Христос. Този, който приема този живот, приема Христовия характер. Само онези, които са се учили от Бога по този начин, в които Светият Дух работи и в чийто живот се разкрива животът на Исус, ще бъдат Христови представители и служители на църквата“.²³

Нека обобщим скъпоценните поуки, които Исус ни завещава за Светия Дух:

1. Променящата сила на Духа често работи в нас незабележимо. Ние виждаме само резултата.
2. Променящата сила идва в живота ни отвън.
3. Променящата сила започва от сърцето, т.е. работи отвътре навън.

Горещо ви препоръчвам да прочетете главата „Притчата за кваса“ от книгата „Притчи Христови“. На мен лично много ми помогна.

Последните думи на Исус: „Слушайте Светия Дух“

Знаете ли кои са последните думи към последната църква, които Исус изговаря от славата Си в небето? „*Онзи, който има ухо, нека слуша, що говори Духът към църквите*“ (Откровение 3:22). Исус призовава всеки един от нас да слуша Светия Дух и това е, което и ние самите желаем да направим.

Промяна!?

Може ли Исус наистина да ме промени? Нека вземем за пример една красива картина. Нейната стойност не се определя от качеството на използвания материал. Съвсем малко боя, дори и от по-ниско качество, в ръката на майстора може да се превърне в ценна картина. Нашата природа е грешна. Важното е върху този материал да работи велик художник.

Исус желае и може да направи това. Той може да извае теб и мен в нещо, което да Го прослави. Предавай се напълно в ръцете Му всеки ден и се моли с вяра за Светия Дух. Ще бъдеш

изненадан от това, което Той може да направи за теб и чрез теб.

Стар просяк свирел на цигулка на Лондонски мост. Имало само няколко монети в старата му шапка. Един мъж минал покрай него, но после се обърнал, върнал се и го попитал: „Мога ли да взема цигулката ти за минутка?“. После започнал да свири толкова красиво, че всички се спрели и се заслушали. Дори и движението по улицата било спряно. Този човек бил Николо Паганини. Да „свириш първа цигулка“ в живота си или да поставиш цигулката в ръцете на твоя Господар – изборът е само твой.

Личното свидетелство на учителка и неин ученик

„Когато брошурата: „Стъпки към лично пробуждане“ от Хелмут Хаубайл беше раздадена в църквата ми преди около една година, аз я прочетох много бързо. Още докато я четях, имах повече опитности с Бога от когато и да било. Това ме възхити и окуражи. В приложението в края на книгата намерих следната мисъл: „Педагогическо проучване е показало, че за да разбереш една тема напълно е необходимо да я прочетеш или да я чуеш от 6 до 10 пъти“. Тези окуражителни думи завладяха вниманието ми: „Опитай поне веднъж, резултатът сам ще те убеди“.

Исках да преживея това и още по време на третото четене ме обзе такава голяма обич към Изкупителя, за която бях копняла през целия си живот. За два месеца прочетох книжката шест пъти и резултатът си струваше.

Вече можех да си представя какво ще стане, когато Исус дойде при нас и ни погледне с чистите Си, изпълнени с обич и доброта очи. Оттогава не искам да живея без тази радост в Спасителя.

Всеки ден, когато се събуждам, копнея за сутрешното ми посвещение, жадувам отново да преживея това приятелство с Бога. През деня тихо се моля Светият Дух да ми помага в моите мисли, в разговорите ми, по време на работата ми, когато преподавам, и в общуването ми с хората. Когато някое дете е жадно за внимание и го показва, Бог ме дарява със сила и мъдрост, за да се справя със ситуацията.

Оттогава работните ми дни са изпълнени с присъствието на Създателя. Той ми помага буквално всеки ден. От този момент нататък сутрин и всяка свободна минута през деня се моля за изливането на Светия Дух. Така сякаш съм по-близо до небето и като че ли предвкусвам какво ще бъде там.

Докато четях книжката, си мислех, че учениците ми в училище също трябваше да преживеят тази опитност. Преподавам на 10-15-годишни деца в адвентното ни училище *Илайджа* във Ворарлберг, Австрия. Молих се Бог да ми даде възможности за това. Не след дълго преживях една от най-удивителните си опитности във връзка с това как Светият Дух може да работи в сърцата на младите хора.“

13-годишен побойник и Светият Дух

„Това преживяване започна една година, преди да прочета брошурата за Светия Дух. В нашето училище дойде един нов ученик и само за няколко дни спокойният ни оазис се превърна в бойно поле. Той беше на 13 години и беше най-едрият и естествено, най-силният от всички. Много от нещата, на които учениците ми бяха научени през учебната година и явно принасяха чудесен плод, се изпариха само за миг.

Но нека той сам разкаже: „Когато дойдох в това училище, няхах никаква представа какво ме очаква. Още на втория ден се оставих да бъда провокиран, ударих и започнах да се бия с един от съучениците ми. Ударих го, въпреки че беше значително по-слаб от мен, обидих го и повече не исках да го виждам.

По-късно осъзнах грешката си и се извиних, както винаги съм правил. След това бях извикан на разговор при директора. В следващите месеци нещо вътре в мен започна да се променя. Интересното беше, че това се случваше едва сега, въпреки че бях син на пастор. Започнах да прекарвам повече време с Исус“.

Мислех, че този млад човек ще се нуждае от специално внимание. Той беше наясно с провала си, съжаляваше и се опитваше отново да се промени, но това не водеше до дълготраен успех, защото се бореше със собствени сили. В началото не минаваше и ден, без да се сбие с някого, но постепенно нещата

се подобриха.

След шест месеца самият той каза, че молитвите са го довели по-близо до Бога. Междувременно рано всяка сутрин беше започнал да се моли за сила. Гневните му изблици и сбивания ставаха все по-редки. Единадесет месеца бяха изминали, откато дойде в нашето училище, и можехме вече да забележим и някои други положителни промени. Но гневът, ругатните и юмруците му все още не бяха под траен контрол. Той, естествено, се опитваше да победи със собствени сили и знание и това понякога даваше резултати, а понякога – не. Молитвите ни бяха постигнали някакъв резултат, но умствената ни нагласа все още не беше правилна и обновяващата сила на Светия Дух липсваше.

Какъв е смисълът човек да вижда грешките, да се опитва да контролира характера си и в следващия момент отново да пада? Точно когато ми се струваше, че съм към края на силите си, получих брошурата: „Стъпки към лично пробуждане“. Дойде в най-подходящия момент. Тогава осъзнах какво ни е липсвало – силата на Светия Дух. А ние дори не бяхме Го молили за помощ!

Докосната от вестта в тази книжка, събрах кураж да попитам момчето дали някога се е молил за Светия Дух. Отговорът беше: „Не“. Тогава се опитах да събудя интереса му към книгата, но исках сам да я пожелае. И много скоро той наистина ме попита за нея.

А ето и неговият разказ: „През ноември 2012 година моята учителка ми даде книгата „Стъпки към лично пробуждане“. Започнах да я чета с голям интерес. До този момент не бях наистина запознат с делото на Светия Дух“.

Още първия ден той прочел първите две глави и ме попита аз колко пъти съм я чела. Веднага след това прочел същите глави отново, за да направи това, което се предлагаше в книгата – да я прочете от 6 до 10 пъти. Оттогава той е много променен. От декември 2012 досега нямаше никакви сбивания или обиди, дори и на мен ми беше трудно да го повярвам. Момчетата, с които преди се биеше всеки ден, станаха негови приятели и той вече се разбираше прекрасно с тях. Промени се напълно.

Сега е учтив и чувството му за дълг и мир е изместило неговата агресивност. Съучениците му могат да потвърдят, че Бог е работил с него, тъй като плодовете на промяната бяха видими. За Божия слава бих искала да добавя, че момчето реши да се кръсти през юни 2013 г. Ако не беше делото на Светия Дух...

Винаги съм смятала, че мога да се справя с едно дете и да го накарам да бъде разумно. Търпение, такт и много разговори биха могли да постигнат това, но не и за дълго, разбира се. Бог трябва да се намеси и Той ме научи, че Неговият Свят Дух е този, Който прави невъзможните неща възможни.

Един ден, когато това момче бъде сред спасените в небето, ще знам, че Бог го е довел там. Когато разбрах, че не можех да се справя със своята мъдрост, тогава Бог започна радикално да работи в него. Това ме окуражи да повярвам, че за Бога няма невъзможни случаи.“ К.П.

***Молитва:** Небесни Татко, благодаря Ти за спешната покана на Исус да молим за Светия Дух. Съжалявам за загубите, които съм преживял поради липсата Му. Имам нужда от небесна помощ, за да стане Исус по-голям от моя „АЗ”. Имам нужда от помощта Му във всяка област на живота си. Благодаря Ти, че Светият Дух може да промени характера ми и да ме направи годен за Божието царство. Напълно се предавам на Теб с всичко, което съм и което имам. Благодаря Ти, че ме приемаш и ми даваш Своите благословения. Помогни ми да израствам в познанието за Светия Дух. Амин.*

¹ Е. Г. Уайт, „Притчи Христови”, 1900, стр. 145.3.

² Струва си да се молим с обещания. Ако искате да научите повече по този въпрос, моля, прочетете четвърта глава от тази книга.

³ Е. Г. Уайт, „Знамения на времето”, 21 ноември, 1895, пар. 3.

⁴ Е. Г. Уайт, „Деяния на апостолите”, 1911, стр. 56.1.

⁵ Йоханес Магер, „По стъпките на Светия Дух”, Люнбург, 1999, стр. 101.

⁶ Съботноучилищен урок, 17 юли, 2014.

⁷ Повече информация по тази важна тема ще намерите в глава 4 от книгата на Денис Смит „40 дни”, книга втора, „Утринни бдения и молитва за съживяване на опитността с Бога“, *Ревю енд Херълд*, 2011.

- ⁸ Е. Г. Уайт, „Копнежът на вековете”, 1898, стр. 671.1.
- ⁹ Е. Г. Уайт, „Копнежът на вековете”, 1898, стр.671.2.
- ¹⁰ Дейвид Фийдлър, „D’Sozo (Remnant Publications)”, Въведение
- ¹¹ Марк Финли, „Съживи ни отново”, стр. 26.
- ¹² Е.Г. Уайт, 08.19.1890.
- ¹³ Денис Смит, „40 дни – Утринни бдения и молитва за съживяване на опитността с Бога”, Ревю енд Херълд, 2011, стр. 61.
- ¹⁴ Е. Г. Уайт, „Притчи Христови”, 1900, стр. 95.3.
- ¹⁵ Е. Г. Уайт, „Притчи Христови”,1900, стр. 96.2.
- ¹⁶ Е. Г. Уайт, „Притчи Христови”,1900, стр. 98.3.
- ¹⁷ Е. Г. Уайт, „Притчи Христови”, 1900, стр. 96.2.
- ¹⁸ Е. Г. Уайт, „Притчи Христови”, 1900, стр. 96.2.
- ¹⁹ Имейл от 16 октомври 2014 от сестра М.
- ²⁰ Елън Уайт, „Детско водителство”, 1954, стр. 69.4.
- ²¹ Е. Г. Уайт, „Притчи Христови”, 1900, стр. 97.1-3.
- ²² Ралф Лутер, стр. 71, цитиран от О. С. фон Бибра, „Името Исус”, Вупергал, 1964, стр. 98.
- ²³ Е. Г. Уайт, „Копнежът на вековете”, 1898, стр. 805.3.

КОЙ Е ЦЕНТЪРЪТ НА НАШИТЕ ПРОБЛЕМИ?

Липсата на Светия Дух ли е основната причина?

Причините за онова, което ни липсва

Библейският отговор е: „Нямате, защото не искате. Искате, но не получавате, защото зле просите (има се предвид плътския ум в Римляни 8:5-7), за да го разпилеете за своите си удоволствия“ (Яков 4:2-3).

Нашият Господ Исус ни е поканил с любов и постоянство да се молим за Светия Дух. В Лука 11:9-13 разбираме, че трябва да правим това непрекъснато. В трета глава ще разгледаме този въпрос по-задълбочено.

„Те говорят за Христос и Светия Дух, но без полза. Не предават душите си да бъдат водени и контролирани от Бога.“²⁴

От известно време ние се молим за духовно съживление. Това е много ценно. Е. Уайт казва: „Това е кръщението със Светия Дух, от което се нуждаят църквите днес“.²⁵ „Защо не гладуваме и не жадуваме за Светия Дух, тъй като това е единственото средство, чрез което можем да получим сила? Защо не говорим, не се молим и не проповядваме за Него?“²⁶

Добре е, че се молим за съживление, но не трябва само да се молим, а както казва Марк Финли, трябва „да приложим библейските елементи за съживление“.²⁷ Бих искал да ви поканя да направите стъпка към личното си съживление. За мнозина това ще доведе до по-пълноценен живот, изпълнен със сила.

Преди да започнем, нека анализираме проблема. Ще направим това старателно, в противен случай има опасност да си

помислим, че промяната не е нито толкова необходима, нито толкова важна. След това ще погледнем и Божието разрешение, носещо благословение, а най-накрая ще разберем как бихме могли да го приложим в живота си.

Фактът, че не притежаваме Светия Дух, не означава, че всичко, което сме направили или правим, е напразно. Имало е и сега има много добри планове и програми. Бог със сигурност благославя човешките ни усилия. Колко ли по-големи резултати биха били постигнати, ако Светият Дух беше в нас, но това е нещо, което само Бог знае.

Бъдещето би могло и да се обърне в тази посока, както се изразява Хенри Т. Блекаби: „Той (Бог) може да направи повече за шест месеца с хора, които са посветени на Него, отколкото ние можем да направим за шестдесет години без Него“.²⁸

Това е въпрос на незабавно предаване под Божието водителство. Само тогава, когато сме изпълнени със Светия Дух, ще имаме много по-голяма ефективност.

Да вземем един пример: Някой стои на амвона и проповядва. В даден момент той приключва и част от присъстващите, може би мнозина, а може би всички или никой, приемат вестта. Ако мнозинството или всички приемат вестта и я приложат в живота си, това означава, че ефективността е голяма. Ето това е делото на Светия Дух.

Три групи вярващи и личната им връзка с Бога

Божието Слово разграничава три групи хора по отношение на личната им връзка с Бога. Всяка група има своите различни нюанси в зависимост от възпитание, характер, възраст, култура, образование и др. Въпреки различията обаче има само три вида отношение към Бога:

- Никаква връзка с Бога – Библията нарича този човек естествен;
- Истинска, пълноценна връзка с Бога – Библията нарича този човек духовен;
- Разделен за Бога или самозалъгващ се, че има връзка с Него – Библията определя този човек като плътски;

Термините „естествен“, „духовен“, и „плътски“ в Божието

Слово не са оценки, а само определят личните отношения на човека спрямо Създателя.

Тези три групи са описани в 1 Коринтяни 2:14-16 и 1 Коринтяни 3:1-4. Да разгледаме групата на „естествения човек“. Той живее в света. Ако се вгледаме в групите, чиито представители присъстват в църквата, ще разберем кой е главният проблем. Най-важният въпрос, на който трябва да си отговорим обаче, е към коя група принадлежим ние. Можем да се изпитаме чрез самоконтрол. Нека погледнем собствения си живот, а не този на хората около нас.

Кои са критериите, по които можем да разберем към коя група принадлежим? Ще разгледаме и определим характеристиките на всяка група в зависимост от връзката им с Бога.

Естественият човек

„Но естественият човек не побира това, което е от Божия дух, защото за него е глупост; и не може да го разбере, понеже то се изпитва духовно“ (1 Коринтяни 2:14).

Естественият човек няма абсолютно никаква връзка със Светия Дух. Той живее в света и изобщо не се интересува от Бога или само понякога, при това съвсем повърхностно.

Духовният и плътският човек в църквата

Тези две групи са представени главно в 1 Коринтяни, 2 и 3 глава, както и в Римляни 8:1-17 и Галатяни, 4 и 6 глава. Това, което характеризира тези групи, е отношението им към Светия Дух. Така е, защото единствената връзка, която Бог ни е осигурил с Небето, е Светият Дух („Копнежът на вековете“, стр. 322; Матей 12:32). „Ако сърцето не е отворено за влиянието на Светия Дух, то не може да приеме Божието благословение.“²⁹

Духовният църковен член

Да прочетем 1 Коринтяни 2:15-16:

„Но **духовният човек** изпитва всичко, а него никой не изпитва. Защото кой е познал ума на Господа, за да може да го научи (Исаия 40:13)? **А ние имаме ум Христов**“. В друг превод се казва: „Но човекът със Духа (...)“

Духовният човек е истински християнин. Наречен е „духовен“, защото е изпълнен със Светия Дух. По същия начин тук връзката със Светия Дух определя колко духовен е човек. Духовният човек има стабилна и разрастваща се връзка със Светия Дух. Исус е „в центъра на живота му“, а понякога казваме, че Исус се е възцарил на трона на сърцето му. Духовният човек е посветил живота си изцяло на Исус и като правило предава всеки ден себе си и всичко, което притежава, в Неговите ръце. Във вестта към Лаодикия той е наречен „горещ“, а в притчата за десетте девиси – „мъдър“. Римляни 8:1-17 и Галатяни, 5 глава ни казват още нещо за него. Живее изобилен живот (Йоан 10:10) или е „изпълнен с цялата Божия пълнота“, както го определя апостол Павел (Ефесяни 3:19; Колосяни 2:9).

Плътският човек в църквата

Човек може да е член на църквата от много време и все още да е плътски християнин. Ако сега за своя изненада откриете, че сте плътски християнин, не се разстройвайте, но се радвайте, че имате възможността да промените това. Ще изпитате голяма радост в живот със Светия Дух. Убеден съм, че повечето плътски християни не съзнават, че са в това състояние и копнеят за нещо повече в живота. Невежеството им често не е по тяхна вина. Помислете само за радостта, която ще изпитате, когато Христос чрез Светия Дух заживее в сърцето ви. (Исус казва в Йоан 15:11: „и вашата радост да бъде пълна“.) Чрез тази промяна стъпка по стъпка ще преживеете изобилен живот (Йоан 10:10, ще разгледаме този въпрос по-нататък) и ще имате основателна надежда за вечния живот.

Молитва: *Небесни Отче, помогни ми да си задам този въпрос. Ако съм плътски християнин, помогни ми сега да разбера това. Помогни ми да желая всичко, което ти желаеш за мен. Моля те, води ме към един щастлив и изобилен християнски живот и към обещания вечен живот. Моля те, поднови сърцето ми. Благодаря ти, че отговаряш на молитвата ми. Амин.*

Да прочетем това, което апостол Павел казва на плътския човек в църквата.

1 Коринтяни 3:1-4: „И аз, братя, не можех да говоря на вас като на духовни, но като на плътски, като младенци в Христа. С мляко ви храних, не с твърда храна; защото още не можехте да го приемете, а и сега още не можете. Понеже и досега сте плътски; защото ако има между вас завист и разпра, не сте ли плътски, и не постъпвате ли по човешки? Защото кога един казва: Аз съм Павлов, а друг: Аз съм Аполосов, не сте ли като човечеци слаби?“.

Сега разбирате ли, че личната връзка със Светия Дух е критерият за определянето на тази група? В тези няколко стиха апостол Павел споменава четири пъти, че те са плътски. Какво означава думата *плътски*? Това е човек, който живее със силата на плътта си, с обикновените способности и сила, които притежава. Означава също, че не е изпълнен със Светия Дух.

Някои смятат, че хората в тази група живеят в явен грях. Но това се отнася само за някои от тях. Искам отново да подчертая, че всяка група притежава различни нюанси.

Апостол Павел се обръща към плътските хора със „скъпи братя“. Това показва, че се обръща към членове на църквата. Той не може да им говори като на „духовни хора“. Те не са изпълнени (в достатъчна степен) със Светия Дух. Фактът, че Павел трябва да им говори като на „младенци в Христа“, показва, че не са пораснали достатъчно във вярата. Човек може да има чудесни библейски познания, но да не расте духовно. Духовното израстване е резултат от пълна отдаденост на Христос и постоянна връзка със Светия Дух.

Много плътски християни изпитват недоволство и разочарование или са под постоянно напрежение в духовния си живот. Други членове на църквата са свикнали с това положение и са доволни от състоянието си. Те казват: „Грешни сме! Не можем да направим нищо по въпроса!“. Други може да са ентузиазирани и щастливи, че познават библейската истина. Плътските църковни членове могат да бъдат доста активни и дори да имат водеща роля в местната църква и нейната администрация. Може да вършат много неща за Бога.

Матей 7:22-23: „В онзи ден мнозина ще ми рекат: Господи, Господи, не в Твое ли име пророкувахме, не в Твое ли име бе-

сове изгонвахме, и не в Твое ли име направихме много велики дела? Но тогава ще им заявя: Аз никога не съм ви познавал; махнете се от Мене вие, които вършите беззаконие“.

Къде е проблемът? Исус казва, че не ги познава. Те не са имали истинска връзка с Него, а просто са се самозаблуждавали. Или никога не са се посвещавали, или не са поддържали това посвещение. Исус не е живял в сърцата им чрез Светия Дух. „Възможно е да имат привидна връзка с Христос (...)“³⁰

Кога Христос е в нас? Ще прочетем нещо сериозно по този въпрос. Но преди това бих искал да кажа, че ако живеем със Светия Дух, можем да се освободим от нещата, изброени по-долу.

„Дух, противен на Христовия, Го отрича, без значение какво изповядва. Хора отричат Христос, говорейки зло, изричайки думи, които не са истинни и любезни, а безсмислени. Те отричат Христос, избягвайки товарите на живота и преследвайки грешни удоволствия. Отричат Го, когато се съобразяват със света, когато държанието им не е любезно, когато обичат собствените си мнения, оправдават се, таят съмнения, навличат си беди и живеят в тъмнина. По този начин показват, че Христос не е в тях.“³¹

Божията благодат може да промени това много бързо. Ще се върнем на този въпрос в глави 3 и 4.

Защо е толкова важно да се откажем от живота си и да го предадем в Божията ръка?

Божие Слово казва: „И тъй, моля ви, братя, поради Божиите милости, да представите телата си в жертва жива, свята, благоугодна на Бога, като ваше духовно служене“ (Римляни 12:1).

„Бог желае да ни излекува, да ни освободи [от тиранията на нашето „его“ и робството на греха]. Но тъй като това изисква цялостно преобразяване, подновяване на естеството ни, ние трябва да се предадем изцяло на Него.“³² Егото ни се засяга, раздражнява, възмущава, завижда. Бог иска да ни освободи от тези чувства.“

„Той [Бог] ни кани да Му се предадем, за да може Той да

работи в нас. За нас остава да изберем да бъдем свободни от робството на греха и да споделим славната свобода на Божии синове.³³ „И тъй, моля ви, братя, поради Божиите милости да представите телата си в жертва жива, свята, благоугодна на Бога, като ваше духовно служене“ (Римляни 12:1). Бог откликва на посвещението ни с новорождение (Йоан 3:1-21). След това трябва да останем предадени на Него (Йоан 15:1-17). Ще поговорим за това в глава 3.

Морис Венден заявява следното относно предаването на живота ни на Бога: „Не съществува изразът *„частично предаване“*, както е невъзможно една жена да бъде малко бременна. Или сте предадени, или не сте. Няма средно положение.“³⁴

Елън Уайт определя ежедневното предаване така: „Само тези, които станат съработници с Христос и кажат: „Всичко, което съм и което притежавам, е Твое“, ще бъдат признати като синове и дъщери на Бога“.³⁵

И така, човек може да е в църквата и все пак да бъде изгубен. Колко тъжно! (Притчата за десетте девици и вестта до Лаодикия също илюстрират това.).

Защо е толкова трудно да се определи плътският християнин?

Тъй като животът на плътския християнин е изпълнен с религия, той често не осъзнава, че му липсва нещо наистина важно, а именно спасителна, интимна връзка с Бога. Ако не е разрешил на Христос да управлява живота му, тогава Христос все още е при вратата и хлопа (Откровение 3:20). С други думи, Исус казва: „Ако не видя промяна, ще трябва да те изплюя“.

Има и още едно важно нещо. Благодарение на непоклатимите ни доктрини, основаващи се на Библията, ние имаме твърди убеждения. В същото време сме отворени за нови прозрения. Уверени сме, че вярваме в истината и тя ни вълнува. Имаме много знания и изричаме правилните неща. Точно това прави толкова трудно идентифицирането на плътския проблем. Дали нещо би се променило, ако наистина живеехме със Светия Дух? Ако не, възможно ли е изобщо да се забележи разликата?

Един пастор пише: „Току-що получих обаждане от сестра,

която участваше в нашите четиридесет дни на молитва (Подробности за четиридесетте дни на молитва ще намерите в глава 5.). Тя каза, че това променило нейния живот. Дълго не знаела какво точно липсвало в духовния ѝ живот. Сега разбрала, че ѝ е липсвал Светият Дух. Бих искал да можехте да чуете нейната история. Разказа ми, че за първи път в живота си имала истинско общение с Бога. Другите също забелязали промяната³⁶.

Човек може да усеща, че нещо му липса, но да не знае какво точно. Мнозина копнеят за нещо повече, но не знаят какво е то или как да го постигнат.

Благодарен съм, че 1 Коринтяни 3:1-4 използва фразата „все още“: „Защото вие сте все още плътски“. Апостол Павел ни показва, че плътският човек *може* да стане духовен. Не е нужно да си остане плътски. Тъй като е в църквата, той има добри шансове да се промени. По-късно ще говорим за това как да станем духовни.

Друг аспект на този проблем са завистта и кавгите: „Има завист и кавги между вас“. Това поведение доказва на Павел, че плътските църковни членове не живеят чрез Божия Дух, а като повечето невярващи живеят чрез плътското в тях. Макар и в религиозна черупка, те действат като естествените хора. Означават ли това, че напрежението в църквата произтича от плътските църковни членове? Няколко ли е конфликти по времето на Исус между садукее и фарисеи? Още тогава е съществувало напрежение между консерватори и либерали. И двете групи смятали, че тълкуват правилно Тората и че имат правилно отношение към останалите. Но Исус показва и на двете групи, че са плътски и че в живота им липсва проявлението на Светия Дух. Това се случва и днес. Консервативните християни също могат да бъдат плътски християни.

За съжаление, днес хората често гледат през „консервативни“ и „либерални“ (прогресивни) очила“. Предимството е, че наблюдателят се измъква чист. Библейската дефиниция за „плътски“ и „духовен“ отправя към нас предизвикателството да бъдем духовни. Трябва да направим това за наше добро. Да поразмишляваме върху думите, които Бог ни казва в Галатяни 6:7-8:

„(...) каквото посее човек, това и ще пожъне. Защото който сее за плътта си, от плътта си ще пожъне тление, а който сее за духа си, от Духа ще получи вечен живот“.

Плътският човек иска да следва Исус, но не е предал живота си изцяло на Него или дори и да го е направил, се е отклонил и е отстъпил по някакъв начин (Галатяни 3:3; Откровение 2:4-5). Това означава, че той иска да живее както според Божията воля, така и според своята собствена. Но това няма как да се случи. В крайна сметка той сам ръководи собствения си живот. Може ли Бог да изпрати Светия Дух в такъв случай? В Яков 4:3 намираме отговора: „Искате и не получавате, защото зле просите“. Стигнах до заключението, че това е искане с плътска нагласа. Отговор на една такава молба няма ли просто да издигне егото ни? Такъв човек живее според човешките си сили и възможности. В Откровение 3:16 той е наречен „хладък“, а в Матей, 25 глава – „глупав“.

Защо Христос нарича плътския църковен член *хладък*?

Защо толкова много християни нямат опитност със Светия Дух? За да отговорим на този въпрос, първо нека се спрем на Лаодикия. Защо Исус нарича вярващите в Лаодикия „хладки“? Отговорът е следният: „Ето, стоя на вратата и хлопам“ (Откровение 3:20). Исус не е в центъра на живота на вярващите, а извън него. Той стои отвън, пред вратата. Защо не влезе вътре? Защото не е бил поканен. Той не принуждава никого, а „зачита свободната ни воля“.

Защо вярващите оставят Исус отвън, пред вратата? Причините са различни. Някои, подобно на Никодим, се намират на чисто интелектуална плоскост в живота си и не разбират смисъла на християнския живот (Сравни с Йоан 3:1-10). За други „цената“ да следват Исус е твърде висока. Те, като „богатия младеж“, трябва да направят твърде много жертви (Сравни с Матей 19:16-24). За да следваш Исус, са нужни себеотрицание, желание за промяна (сравни с Матей 16:24-25) и пълно предаване в ръцете на Бога (Римляни 12:1). Причината да оставим Исус пред вратата може да е чиста небрежност – недостатъчно време за лично общение с Него.

Повтарям: Причината за „хладкостта“ в Откровение 3:20 е:

„Ето, стоя на вратата и хлопам“. Исус не е в центъра, а извън него. Следователно „хладкостта“ е свързана с личните ни отношения с Христос. В другите области от живота въпросният човек не е „хладък“.

Да вземем един пример – човек инвестира много в работата си и в същото време пренебрегва жена си. Той е ангажиран с професията си, но отношението му в брака е хладко. Някой може да бъде много ангажиран в църквата, може да бъде усърден лидер или пастор и въпреки това да бъде хладък в отношенията си с Христос. Той може да бъде така отдаден на извършването на множеството си задачи, че да пренебрегне личните си взаимоотношения с Христос. Това е хладкостта, която Христос не приема. Тъжно е, че човек може да бъде толкова зает с Божието дело (служене в църквата или мисионска работа), че да пренебрегне Господ, Който му е възложил тази работа.

Притчата за десетте девици

Какво ни казва „Притчата за десетте девици“ за духовните и плътските църковни членове?

- И десетте са били девици
- Всички са имали чиста, библейска вяра
- Всички са имали лампи
- Всички са имали Библията
- Всички са отишли да посрещнат младоженеца
- Всички са очаквали Второто пришествие
- Всички са заспали
- Всички са чули високия вик и са се събудили
- Всички са приготвили лампите си
- Всички лампи са горели
- Половината забелязват, че лампите им угасват.

Всички са **получили горящи светилници**, но **светилниците са се нуждаели от допълнително масло**. Енергията е била на привършване. След кратко време пет от тях забелязват, че лампите им изгасват. Лампите на неразумните девици са горели кратко време, което показва, че са имали дял от Светия дух. Но това не е било достатъчно. Маслото е било твърде малко – това е била **единствената разлика**.

Когато петте идват с молба да влязат на тържеството, Исус им отговаря: „**Не ви познавам**“. Закъснели са и не са успели да вземат допълнително масло (Светия Дух) със себе си. Вратата остава затворена.

Начинът, по който Исус отговаря, показва, че личната ни връзка с Него е свързана със Светия Дух. Този, който не позволява на Светия Дух да ръководи живота му, няма да бъде приет от Исус. В Римляни 8:8-9 се казва: „и тия, които са плътски, не могат да угодят на Бога (...) ако някой няма Христовия Дух, той не е Негов“.

Единственият начин да имаме лична връзка с Исус е чрез Светия Дух. В 1 Йоан 3:24 се казва: „По това **познаваме**, че Той пребъдва в нас, **по Духа, който ни е дал**.“ Следователно, ако съм уверен, че съм изпълнен със Светия Дух, мога да бъда уверен и че пребъдвам в Христос и Той в мен.

Точно това е и преживяването на сестрата, която взе участие в четиридесетте дни на молитва. Чрез присъствието на Светия Дух в живота ѝ, тя е преживяла връзката си с Бога по съвсем различен начин, така че хората забелязали промяната. Една жена от Южна Германия, след като прочела брошурата, ми писа следното: „Тази книга, заедно със книгата „**Четиридесет дни на хваление и молитва**“ от Денис Смит са невероятно, дългоочаквано благословение в живота ми. Подобно на много други членове в църквата ми, нещо липсваше в духовната ми опитност, но сега имам привилегията да видя как Христос започва да променя живота ми. Той все още работи в нас и ни привлича по-близо до Себе Си.“³⁷

Един брат написа следното: „Книжката „*Стъпки към лично пробуждане*“ ме докосна дълбоко. Главата за десетте девици и по-специално Римляни 8:9 ме шокираха: „Но ако някой няма Христовия дух, той не е Негов“. Вече не бях сигурен дали Светият Дух работи в мен, защото плодовете на Духа болезнено липсваха в живота ми. Този съботен следобед прочетох книгата и ме обзе безкрайно дълбока тъга. След това прочетох молитвата от страница 101 и в мен се засили желанието да получа Светия Дух, сърцето ми да бъде променено и Бог-Отец да ме промени според волята Си (...) Благодаря Ви за книгата и за

думите, които дълбоко ме развълнуваха“. А.П.

Най-голямата трагедия за плътския християнин е, че ако състоянието му не се промени, той няма да получи вечния живот. Римляни 8:9: „(...) ако някой няма Христовия Дух, той не е Негов“.

Нека да обобщим: Основната разлика между духовния и плътския църковен член е наличието или липсата на Светия Дух в живота им. Духовният християнин е изпълнен с Духа, докато плътският не е или просто не е достатъчно изпълнен с Него.

Ако сте осъзнали, че сте плътски християни, не се притеснявайте. Бог ви предлага лек и това е Светият Дух.

В някои църковни кръгове твърде много се говори за Светия Дух, докато в други Той е силно пренебрегван. Нека Господ ни води към библейския център.

Сравнение между ранната църква и църквата на последните дни

Когато сравним ранната църква с църквата днес, забелязваме, че хората в ранната църква са били духовни. От книгата „Деяния на апостолите“ става ясно, че това е причината, поради която църквата се е развивала толкова добре и толкова бързо. Вярващите не са имали друга помощ, освен помощта на Светия Дух.

Спомнете си какво казва А. Тозер: „Ако Светият Дух се отнеме от църквата днес, 95% от това, което вършим, ще продължи да се върши и никой няма да забележи разликата. Ако Светият Дух се беше оттеглил от ранната църква, 95% (или почти всичко) от това, което те са вършели, би се изгубило и всички щяха да забележат разликата“.

Как се научихме да живеем без Светия Дух?

Преобладават ли плътските християни в църквата ни днес?

Чувстваме ли се безсилни и до голяма степен лишени от победи? Дали плътското в църквата е причината за много от сериозните ѝ проблеми, включително и за недостатъчния ѝ

растеж? Ще се съгласите с мен, че най-сериозният ни проблем е липсата на Светия Дух. В личен план можем бързо да променим това с Божията помощ.

Следното послание било отправено към църковни служители, но важи за всеки един от нас. Йоханес Магер заявява: „Павел прави разлика между духовни и плътски християни, между тези, които са изпълнени със Светия Дух, и тези, които не оставят място за Него в живота си: кръстени със Светия Дух, но не и изпълнени с Него.

За служителя това означава следното – може да имам добро теологично образование, да съм добре запознат с оригиналните езици, на които е написана Библията, умело да практикувам екзегетика, може да съм приел великата библейска истина интелектуално, да я разбирам и проповядвам, да съм запознат с догматичната теология през вековете, може да владее омилетиката и да изнасям подходящи и актуални проповеди и въпреки всичките ми познания и таланти, да не съм изпълнен със Светия Дух. Книги, добро обучение, добро техническо оборудване и дори харизма не могат да заместят липсващия духовен живот.

Проповядване, публични молитви, организация на църковния живот, подготовка на евангелизаторски програми, пасторски консултации – всичко това може да бъде научено и приложено на практика и без Светия Дух. Елън Уайт посочва тази опасност: „Причината Светият Дух да се проявява така малко е, че служителите се учат да работят без Него.“ (Елън Уайт, „Свидетелства към църквата”, том 1, стр. 383)

Йоханес Магер е бил пастор, евангелизатор и професор по систематична теология в продължение на много години. Последно е работил като секретар в Евро-африканската дивизия (сега Интеревропейска дивизия) в Берн, Швейцария. В момента е пенсионер и живее във Фриденсау, Германия.³⁹

Да обобщим: да бъдеш плътски означава да живееш с обикновени човешки сили без Светия Дух или да бъдеш недостатъчно изпълнен с Него.

Основното препятствие при плътското християнство
Библейската етика („обичайте враговете си и прощавайте

на хората всичко”) и победата над греха могат да бъдат постигнати само чрез силата на Светия Дух, а не чрез човешки усилия. Основният проблем при плътското християнство е живеенето изцяло с човешки сили. Ние не можем да вършим Божията воля със собствени сили. Нека прочетем няколко библейски стиха в тази насока:

Исаия 64:6: „Защото всички станахме като човек нечист, и всичката ни правда е като омърсена дреха. Ние всички вехнем като лист и нашите беззакония ни завличат, както вятъра“.

Йеремия 13:23: „Може ли етиопянин да промени кожата си, или леопард пъстротите си? Тогава можете да правите добро вие, които сте се научили да правите зло“.

Иезекиил 36:26-27: „Ще ви дам ново сърце и нов дух ще вложа вътре във вас, и като отнема каменното ви сърце от плътта ви, ще ви дам меко сърце“.

Римляни 8:7: „Защото копнежът на плътта е враждебен на Бога, понеже не се покорява на Божия закон, нито пък и може“.

Елън Уайт заявява много ясно и точно: „Този, който се опитва да отиде на небето, спазвайки закона със собствени сили, се опитва да направи невъзможното. Човек не може да бъде спасен без послушание, но делата му не идват от самия него; Христос трябва да работи в него, за да желае и да върши волята Му“.⁴⁰

Мисля, че тези текстове показват достатъчно недвусмислено, че ние не сме в състояние да вършим Божията воля без Светия Дух. Основната ни грижа трябва да бъде всеки ден да се посвещаваме на Бога и да Го молим да ни дава сила, за да успеем. Това разбиране на доктрината за оправдание чрез вяра е изключително важно и освобождаващо. Въпреки важността на проблема обаче, не можем да го разгледаме по-подробно сега.

Какво се случва, когато се опитваме да направим нещо извън нашите сили?

Какво да правим, когато изпитаме някакво разочарование и осъзнаем, че не „можем да се справим“ и че „отново сме се провалили!“

Мисля, че този проблем засяга в по-голяма степен младото

поколение. Възрастните хора имат по-силно чувство за дълг и отговорност към семейството, училището и работата. Поради тази причина те не се разочароват толкова лесно, колкото младите. Естествено, както младите, така и по-възрастните преминават през разочарования, но при младите това е изразено поясно. Основният проблем за плътския християнин е, че върви по пътя на вярата със собствени сили, независимо от това дали го осъзнава, или не.

Какво е решението? Възможно е някои да започнат да се молят по-усърдно за Божията помощ и да положат повече усилия. Други може да смятат, че не трябва да бъдем толкова тесногръди и затова започват да вършат нещата по-небрежно и да се чувстват по-свободни. Трети пък е възможно да загърбят напълно вярата си и дори да се почувстват по-добре от това. Единственият проблем е, че тези привидни решения са заблуда и последиците рано или късно ще се проявят. Това, което трябва да направим, е да започнем да гледаме сериозно на Божиите заповеди, тъй като са ни дадени с любов и за наше добро. За тази цел обаче се нуждаем от Божията сила. Непрекъснато нарастващата радост, мотивация, сила, добри резултати и победа са възможни единствено чрез силата на Светия Дух.

Основният проблем

Осъзнахме, че плътското християнство е главният проблем.

Сега вече причината, поради която Христос не приема хладките последователи, се изяснява все по-пълно, нали? Те не живеят в пълнота живота, който Бог иска да им даде, и по-този начин дават лош пример. Повечето от тях дори не осъзнават това. Проблемът е много по-сериозен, отколкото си мислим. „Полувинчатите християни са по-лоши и от неверници, защото лъжливите им думи и уклончивите им позиции заблуждават мнозина.“⁴¹

В книгата „Христос – наша правда“ от Артър Даниелс четем следното: „Формализмът е нещо изключително подвеждащо и разрушително. Той е неочаквана пропаст, заплашвала църквата векове наред. Павел ни предупреждава, че този „вид благочестие“ (2 Тимотей 3:5) без Божията сила [без присъстви-

ето на Светия Дух] ще бъде една от опасностите на последните дни. Той ни предупреждава да не се самозалъгваме от подобно псевдоуспокоително и заблуждаващо отношение“.⁴²

Вероятни причини за плътското християнство

Следните фактори могат да доведат до плътско християнство:

- **Невежество:** Не сме се посветили достатъчно на изучаването на темата „Живот със Светия Дух“ или не сме разбрали как да живеем такъв живот.
- **Неверие или маловерие:** Да бъдем изпълнени със Светия Дух е предпоставка за пълно предаване на живота ни на Исус Христос. Това също може да се случи поради невежество или поради страх, че Господ ще ни води по различен начин от този, който ние бихме желали. То означава, че не се доверяваме достатъчно на Божията любов и мъдрост.
- **Погрешни представи:** Човек може да си мисли, че е изпълнен със Светия Дух, а в действителност да не е. Това по всяка вероятност е най-често срещаният проблем.
- **Твърде заети:** Хората са твърде претоварени. Мислят, че не разполагат с време, за да поддържат връзка с Христос или Му отделят време, но не напредват в отношенията си с Него.
- **Скрити грехове или неизгладени отношения:** този проблем е като късо съединение, тъй като човек няма достъп до Божията сила.
- **Действията се базират единствено на чувства.**

Словото ни казва: „Праведният чрез вяра ще живее“. Вземам ли решения, като се доверявам на Бога, или действам, движен от емоциите си? Следното изявление на Роджър Морно наистина ме впечатли: „Духовете [злите демони] насърчават хората да се вслушват в собствените си чувства вместо в Христовото Слово и пророците. Няма по сигурен начин духовете да поемат контрол върху човека, а той дори да не осъзнае какво се случва.“⁴³

Защо трябва да се моля за Светия Дух, когато Той вече живее в мен?

От една страна, Светият Дух ни е даден, за да остане в нас. От друга страна обаче, ние трябва непрекъснато да се молим за Него с вяра. Как да разрешим това привидно противоречие?

Исус казва в Йоан 14:17: „Защото Той [Светият Дух] живее във вас и във вас ще бъде“. В Деяния 2:38 четем: „Покайте се и всеки от вас нека се кръсти (...) и ще приемете тоя дар, Светия Дух“.

Освен това, наставлявайки учениците си как да се молят, Исус им каза в Лука 11:9-13: „Искайте и ще ви се даде“, а така също и „(...) колко повече Небесният ви Отец ще даде Светия Дух на ония, които искат от Него“ (Ефесяни 5:18), и „(...) изпълвайте се с Духа“. И в двата случая в оригиналния гръцки текст става въпрос за постоянно искане.

Решението

Елън Уайт казва: „Действията на Духа са винаги в хармония с Писаното Слово. Това е вярно както в естествения, така и в духовния свят. Физическият живот бива поддържан всеки миг чрез Божествена сила, не чрез директно чудо, а използвайки благословенията, които са на наше разположение. Така и духовният живот се поддържа чрез средствата, които Провидението ни е предоставило. За да израсне „в пълнолетно мъжество, в мярката на ръста на Христовата пълнота“ (Ефесяни 4:13), Христовият последовател трябва да се храни с Хляба на живота и да пие от Водата на спасението. Трябва да бди, да се моли и да работи, обръщайки внимание на Божиите наставления в Словото Му“.⁴⁴

Ние сме получили живота си при рождението си. За да го поддържаме, трябва да се храним, да пием вода, да се движим и т.н. Същото е и с духовния ни живот. Получаваме Светия Дух при водното си кръщение (новорождението) и е естествено Той да остане в нас през целия ни живот. За да се поддържа този духовен живот, е необходимо да се използват духовните средства, които Бог ни е предоставил: Светия Дух, Божието

Слово, молитвата, нашето свидетелство и т.н.

Исус каза в Йоан 15:4: „Пребъдвайте в Мене и Аз във вас“. Елън Уайт коментира: „Да пребъдваме в Христос означава постоянно да приемаме Духа Му, да живеем живот на безрезервно предаване на Неговото служене“.⁴⁵

Затова е нужно ежедневно с вяра да се молим за Светия Дух и всяка сутрин да предаваме себе си и всичко, което сме и което притежаваме, на Господа.

Къде съм аз?

Най-важното е сега да разберем към коя група принадлежим и накъде вървим.

Когато моята скъпа майка била на 20 години, казала на един познат, че не се интересува от вярата. Той я попитал „Какво ще стане, ако умреш тази нощ?“. Този въпрос я разтърсил силно и оказал положителен ефект върху нея. Довел я до решението да се посвети на Христос и на църквата Му. Този въпрос би могъл и на вас да помогне, нали?

Представете си, че умрете днес от инфаркт или от инцидент! Имате ли уверението за вечен живот в Исус Христос? Не продължавайте да живеете в несигурност.

Нещо алармиращо

Колкото по-дълбоко започвам да разбирам сериозността на този проблем, толкова повече нараства тревогата ми. Много мислих и дълго се молих, преди да се реша да добавя този параграф. Поемам риска, тъй като става въпрос за нашето щастие, земното и вечното, а освен това то би повлияло както върху брака и семействата ни, така и върху църквата и служебните ни задължения. Аз не мога да бъда сигурен кои точно хора могат да приложат това в живота си, но на мен ми беше от помощ, така че бих желал да помогна и на други. Изключително важно е всеки плътски християнин да осъзнае, че е такъв, за да може да се промени с Божията помощ. Бог иска да ни благослови богато с интимна връзка с Исус Христос чрез Светия Дух. В резултат на това можем да преживеем голямо благословение. Хубавото е, че бързо можем да поправим ситуацията с Божията

помощ (Повече информация по този въпрос – в глави 3 и 5).

Проблемът с плътското християнство е описан в Библията по различни начини. Отделните групи и хора може да се различават, но основният проблем е един и същ.

Различните категории са представени така:

- **Като плътски или в плътта (Римляни 8:1-17, 1 Коринтяни 3:1-4, Галатяни 5:16-21 и др.;**
- **Като неразумни** (Притчата за десетте девици в Матей 25:1-13) „Състоянието на църквата, представено ни в притчата за десетте девици, се нарича също така и лаодикийско.“⁴⁶
- **Като хладки** (писмото до Лаодикия в Откровение 3:14-21) „Дано да беше ти студен или топъл (...)“ (Откровение 3:15). Не е ли невероятно? Исус предпочита студените пред хладките. Защо? „Полувинчатите християни са по-лоши от невярващите, защото измамните им думи и уклончивите им позиции заблуждават мнозина. Невярващият се показва такъв, какъвто е. Хладкият християнин не е нито добър светски човек, нито добър християнин, но заблуждава и двете групи от хора. Сатана го използва за дело, което никой друг не може да извърши.“⁴⁷
- **Като неновородени** или просто непостоянни такива (Йоан 3:1-21). „В днешно време новородението е рядко срещано. Това е причината да има толкова много затруднения в църквите. Много от приелите Христовото име са неосветени и нечестиви. Те са били кръстени, но не са били погребани живи. Азът не е умрял и следователно не са получили нов живот в Христос.“⁴⁸
- **Като имащи вид на благочестие**, „но отречени от силата му“ (2 Тимотей 3:5). Според Артър Даниелс „формализмът е нещо изключително подвеждащо и разрушително. Той е неочаквана пропаст, заплашвала църквата векове наред. Павел ни предупреждава, че този „вид на благочестие“ без Божията сила [без присъствието на Светия Дух] ще бъде една от опасностите на последните дни. Той ни предупреждава да не се самозаблуж-

даваме от подобно псевдоуспоително и заблуждаващо отношение“⁴⁹

И в писанията на Елън Уайт се срещат някои шокиращи изявления:

- **„(...) много, много малко хора (...)**“: „В съня си видях, че страж стоеше на вратата на важна сграда и питаше всеки, който се приближаваше до входа: „Получихте ли Светия Дух?“⁴. В ръката си държеше измервателна линия и много, много малко хора бяха допуснати в сградата.“⁵⁰
- **Един на всеки два̀сет души не е готов**: „Отправлям към църквата много сериозна вест: дори един от два̀сет от тези, чиито имена са записани в църковните книги, не е готов да приключи земната си история и подобно на останалите грешници ще остане без Бога и без надежда.“⁵¹

Защо сме толкова заспали?

„Защо войниците на Христос са толкова заспали и безразлични? Това е така, защото те почти нямат истинска връзка с Христос, лишени са от Неговия Дух.“⁵²

Голямата опасност

„Няма да се спирам на кратковременността и несигурността на живота, но виждам ужасна опасност, която не е достатъчно добре осъзната. Да продължаваме ли да отлагаме предаването си на умоляващия глас на Божия Свят Дух, или да избере́м да живеем в грях, защото едно такова забавяне е грях.“⁵³

Коя е основата на греха? „Защото не вярват в Мене“ (Йоан 16:9). Пълното ни предаване на Христос е показател, че наистина вярваме в Него и Му се доверяваме. Става дума за пълното ни предаване, т.е. за желанието да Го следваме във всичко.

Бих искал да повтора: поех риска да добавя този параграф, защото е свързан с личното ни щастие в живота сега и във вечността, а така също и с влиянието ни особено по отношение на брака, семейството и църквата.

Въпроси и още въпроси

Основният въпрос е: Изпълнен ли съм със Светия Дух, или не? Кога човек е изпълнен със Светия Дух? Кои са необходимите условия за това? Какви са положителните последици от живот, изпълнен със Светия Дух? Какво се случва, когато погрешно си мислим, че сме изпълнени със Светия Дух?

Бъди благодарен за сигналите

Благодаря на Бога, че все повече се посвещаваме на темата за съживлението. Мисля, че нашият велик и чудесен Бог има основателни причини да ни съживи чрез импулсите на Светия Дух.

Той желае:

- да ни изведе от хладкото, лаодикийско състояние;
- да ни подготви за скорошното второ идване на Исус Христос и времето непосредствено преди него;
- да извърши голямо съживление (Откровение 18:1-2) в света чрез онези, „които пазят Божиите заповеди, държат свидетелството на Исуса“ и имат „Исусовата вяра“ (Откровение 12:17; 14:12).

Това са невероятни причини, нали?

Нека да благодарим на Бога, че всеки плътски християнин може бързо да се превърне в духовен и че всеки, който живее със Светия Дух, може да израсне до пълнотата на Христос. Именно това е и следващата ни задача.

В края на тази глава ще разгледаме още една опитност.

Нова мотивация и вътрешна радост

„Една сестра от църквата ми даде книжката „Стъпки към лично пробуждане“. Бях поразена от съдържанието ѝ. Отдавна мечтаех да намеря нещо подобно и най-накрая го открих. Започнах да организирам духовния си живот и едва тогава разбрах, че трябва да направя едно нещо – да се предам изцяло на Христос. От този момент нататък Бог ме събужда всяка сутрин рано и ми подарява време за лично посвещение и молитва.

Изучавах книжката „40 дни“, като всеки ден разглеждах по една глава. Забелязах, че връзката ми с Христос започна да се засилва. Стана по-дълбока и по-интимна. Светият Дух работеше в мен. През това време имах много опитности с Бога. Възползвах се също така и от случаите да споделям своята опитност. Много неща стават ненужни и незначителни, когато си в близки отношения с Исус. Надявам се и се моля много хора да преживеят моята опитност, която имах привилегиата да изпитам.“ Х.С.

²⁴ Елън Г. Уайт, „Копнежът на вековете“, 1898, стр. 672.

²⁵ Елън Г. Уайт, „Ръкописи“, том. 7 стр. 267.

²⁶ Елън Г. Уайт, „Свидетелства към църквата“, том 8 (www.egwwritings.org), стр. 22.

²⁷ Марк Финли, „Съживи ни отново“, стр. 25.

²⁸ Хенри Т. Блекъби, „Да знаем и да вършим Божията воля“, Кассел, 2002, стр. 31.

²⁹ Е. Г. Уайт, „Пътят към Христос“, Хамбург, 1959, стр. 69.

³⁰ Елън Г. Уайт, „Копнежът на вековете“, 1898, стр. 676.

³¹ Елън Г. Уайт, „Копнежът на вековете“, 1898, стр. 349.

³² Елън Г. Уайт, „Пътят към Христос“, 1892, стр. 43.2.

³³ Елън Г. Уайт, „Пътят към Христос“, 1892 стр. 43.4.

³⁴ Морис Венден, „95 тезиса върху праведност чрез вяра“, Пасифик Прес, 1987, стр. 63.

³⁵ Елън Г. Уайт, „Копнежът на вековете“, стр. 623.

³⁶ Имейл до Х. Хаубайл от Февруари 15, 2012.

³⁷ Имейл от март 31, 2013.

³⁸ Dr. S. Joseph Kidder, „Anleitung zum geistlichen Leben“, Andrews University, PPP Folie 2.

³⁹ Йоханес Магер, „По стъпките на Светия Дух“, (Люнебург, 1999), стр. 102-103.

⁴⁰ Е. Г. Уайт, „Ривю енд Херълд“, 1 юли 1890.

⁴¹ Е.Г. Уайт, „Писмо 44“, 1903, цитат в Адвентен библиейски коментар, том 7, стр. 963 върху Откровение 3:15-16.

⁴² Артур Г. Даниелс, „Христос - наша правда“, стр. 20.

⁴³ Роджър Морно, „Пътешествие в свръхестественото“, Ривю енд Херълд, 1982, стр. 43.

⁴⁴ Е. Г. Уайт, „Деяния на апостолите“, 1911, стр. 284.2.

⁴⁵ Елън Г. Уайт, „Копнежът на вековете“, 1898, стр. 676.2.

⁴⁶ Ревю енд Херълд, 19 август 1890.

⁴⁷ Е. Г. Уайт, „Писмо 44“, 1903, цитат от Адвентен библиейски комен-

тар, том 7, стр. 963, върху Откровение 3:15,16.

⁴⁸ Е. Г. Уайт, MS 148, 1897, цитат от Адвентен библиейски коментар, том 6, стр. 1075, „Мнозина погребани живи”.

⁴⁹ А. Г. Даниелс, „Христос - наша правда”, стр. 20.

⁵⁰ Е. Г. Уайт, „Избрани вести”, том. 1, 1958, стр. 109.2.

⁵¹ Е. Г. Уайт, „Християнско служене”, 1925, стр. 41.1.

⁵² Е. Г. Уайт, „Великата борба”, 1911, стр. 507.3.

⁵³ Е. Г. Уайт, „Избрани вести”, том 1, 1958, стр. 109.2.

РАЗРЕШИМИ ЛИ СА НАШИТЕ ПРОБЛЕМИ И КАК?

*Как да израстваме като
щастливи и силни християни?*

Как Светият Дух може да изпълни живота ни?

Исус Казва: „Пребъдвайте в мен и Аз във вас“ (Йоан 15:4).

„Да пребъдваме в Христос означава постоянно да приемаме Духа Му, да живеем живот на безрезервно предаване на Неговото служене.“⁵⁴

Божественото решение на нашия основен проблем е в две части и води до пълноценен християнски живот. Защо? Исус коментира горепосочения текст така: „Това ви говорих, за да бъде Моята радост във вас и вашата радост да стане пълна“ (Йоан 15:11). Чрез тези две стъпки (непрекъснато изпълване със Светия Дух и пълно предаване) Христос може да живее в нас. Това е пътят към пълната радост. В Колосяни 1:17 се говори за богатството на славата – Христос в нас. Не е ли забележително как Исус говори за обещанието за Светия Дух в притчата за лозата от Йоан, 14 гл. и за делото на Светия Дух в Йоан, 16 гл.?

Решаващият момент е ежедневно да се предаваме на Бога, да Му предаваме всичко, което притежаваме и което сме, както и ежедневно да искаме и да получаваме чрез вяра изливането на Светия Дух.

Защо е необходимо ежедневно да се предаваме на Исус?

Исус казва в Лука 9:23: „Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека носи кръста си всеки ден и нека Ме следва“.

Ученичеството е ежедневен процес. Да се отрече от себе си означава да позволя на Исус да контролира живота ми. Да нося кръста си не означава само да срещам трудности, а ежедневно да се отричам от егото и да се предавам на Исус с желание точно както Павел казва: „Всеки ден умирам“. Носенето на кръст в дните на Христос е означавало, че този, който го носи, ще бъде екзекутиран. Означава освен това да приемаме трудностите, които ще срещнем вследствие на това, че следваме Исус.

Получили сме физическия си живот, когато сме се родили. За да поддържаме живота си и да бъдем силни и здрави, ние се храним. Нашият духовен живот започва, когато бъдем новородени. За да бъдем духовно здрави и силни е необходимо също така да се грижим ежедневно и за вътрешното си духовно състояние. Ако не правим това както за тялото си, така и за духовния си живот, ние отслабваме, боледуваме и умираме. Както не можем да се нахраним за няколко дни напред, така не можем и да се запасим със Светия Дух.

В книгата „Деяния на апостолите“ се съдържат ценни съвети във връзка с това. „Както е във физическия, така е и в духовния свят. Физическият живот бива поддържан всеки миг чрез Божествена сила, не чрез директно чудо, но използвайки благословенията, които са на наше разположение. Така и духовният живот се поддържа чрез средствата, които Провидението ни е предоставило.“⁵⁵

Следният коментар от книгата „Копнежът на вековете“ дълбоко ме впечатли: „Трябва да следваме Христос ден след ден. Бог не ни подарява помощта си за утрешния ден.“⁵⁶

Елън Уайт казва:

„За да следваме Исус, от нас се изисква да се обърнем към Него с цялото си сърце още от първия миг, но да се обръщаме към Него и всеки ден.“⁵⁷ „Колкото и искрено да е било нашето посвещение, когато сме се обърнали към Него, то няма да ни ползва, освен ако не бъде обновявано всеки ден (...)“⁵⁸ „Посветете се на Бога сутрин, нека това бъде първата ви работа. Нека

молбата ви бъде: „Взemi me, Господи, нека бѣда напълно Твой. Поставям всичките си планове пред Твоите нозе. Използвай ме днес за Твоя прослава. Пребѣдвай в мен и нека цялата ми работа бѣде извършена с Твоя подкрепа“. Това е ежедневен процес. Всяка сутрин посвещавайте себе си на Бога за деня. Предайте всичките си планове на Него, за да бѣдат осъществени, или се откажете от тях, според както Неговото провидение ви посочи. По този начин, предавайки ден след ден живота си в Божиите ръце, човек ще бѣде оформян според Христовия образ.⁵⁹

Морис Венден напомня:

„Ако досега не сте знаели за необходимостта от ежедневно предаване, то сега това може да доведе до голям напредък в живота ви.

В книгата „Мисли от планината на благословиението“, на стр. 101 (англ. изд.) четем следното обещание: „Ако търсите Господа и Му се предавате всеки ден (...) всички ваши роптания ще затихнат, всички препятствия ще бѣдат преместени, всички обѣркващи проблеми, срещу които се изправяте сега, ще бѣдат разрешени“.⁶⁰

Да останем при Исус чрез ежедневно предаване е толкова важно, колкото и когато сме отишли при Него за първи път.

Морис Венден казва също:

„Ежедневната, пребѣдваща връзка с Бога води до постоянно предаване и постоянна зависимост от Него“.⁶¹

Можем да бѣдем сигурни, че когато съзнателно се предаваме на Исус всяка сутрин, ние откликваме на поканата Му: „Елате при Мене (...)“ (Матей 11:28). Той ни обещава също: „(...) и който дойде при Мене, никак няма да го изпѣдя“ (Йоан 6:37).

„Господ желае да направи велики неща за нас. Няма да спечелим битката със собствени сили, а само чрез пълно предаване на душата на Исус. Така ще вървим напред чрез Неговата сила, доверявайки се на могѣщия Израилев Бог (...)“⁶²

Джон Уесли говори за влиянието, което Бог ще упражни върху нас, когато сме Му предадени напълно: „Бог може да извърши повече с един човек, който Му се е предал напълно, отколкото с цяла армия, която Му се е предала на 99 процента“.⁶³

Елън Уайт пише: „Само тези, които станат съработници с Христос и които кажат: „Господи, всичко, което притежавам и което съм, е Твое“, ще бъдат признати като синове и дъщери на Бога“.⁶⁴

„Всички, които посветят душа, тяло и дух на Бога, постоянно ще получават физически и умствени сили (...) Светият Дух впряга най-висшите си сили, за да работи в сърцето и ума. Божията благодат развива и умножава способностите и всяко съвършенство на Божественото естество помага в делото за спасяване на души (...) В човешката си слабост те са способни да вършат делата на Всемогъщия.“⁶⁵

Това е засега по въпроса за ежедневното предаване, посвещение, предаване на живота ни или обръщане към Бога.

Защо трябва ежедневно да се молим за ново кръщение със Светия Дух?

Молбата да бъдем изпълнени със Светия Дух е молба към Исус да пребъдва в нас, защото Той живее в нас чрез Светия Дух. Но защо трябва да се моля за това всеки ден?

Елън Уайт подчертава в книгата „Деяния на апостолите“: „Посветеният работник получава прекрасната утеха, знаейки, че дори и Христос по време на служенето Си тук на земята ежедневно търси от Отец свежи запаси от нужната Му благодат (...) Примерът Му е гаранция, че на искрената, упорита молба към Бога с вяра, водеща ни до пълна зависимост от Него и безрезервно посвещение на делото Му, ще бъде отговорено – Светият Дух ще помогне в битката срещу греха“.⁶⁶

Ако Исус е изпитвал нужда да прави това всеки ден, то колко по-необходимо е това за нас.

В 2 Коринтяни 4:16 намираме следното важно свидетелство: „(...) вътрешният човек се обновява всеки ден“.

Вътрешният ни човек се нуждае от ежедневни грижи. Как се обновява той? Според Ефесяни 3:16-17,19 това става чрез Светия Дух: „(...) да ви даде според богатствата на славата Си, да се утвърдите здраво чрез Неговия Дух във вътрешния човек, чрез вяра да се всели Христос във вашите сърца, тъй че закоравени и основани в любовта (...) да се изпълните с цялата

Божия пълнота.“

Ето защо:

- необходимо е да се молим за обновяване със Светия Дух всеки ден (основно правило);
- така Христос ще живее в нас;
- Той ни дава сила според богатството на славата Си за вътрешния човек. Божията сила е свръхестествена;
- в сърцата ни се вселява Божията любов;
- и това е живот изобилен, изпълнен с Божията пълнота (Йоан 10:10, Колосяни 2:10)

Друг важен текст се намира в Ефесяни 5:18: „(...) изпълвайте се с Духа“. Обърнете внимание, че това е повече от съвет. Това е заповед от Бога. Той очаква от нас да желаем да живеем със Светия Дух. Експерти по гръцки език поясняват (цитирам Джонатан Магер): „Изпълвайте се последователно и постоянно със Светия Дух“.⁶⁷

В съботноучилищният ни урок се казва: „Кръщението със Светия Дух означава да бъдем напълно под Неговото влияние или изцяло изпълнени от Него. Това не е еднократно преживяване, а по-скоро нещо, което трябва да бъде повтаряно постоянно. Апостол Павел илюстрира това в Ефесяни 5:18 чрез времето, което използва за глагола „изпълвайте се“.⁶⁸

Той пише това в пета глава, въпреки че още в първа, стих 13, казва следното: „(...) в Когото, като и повярвахте, бяхте запечатани с обещания Свети Дух“. Явно ефесяните вече са били получили Светия Дух. Въпреки това обаче е било необходимо да бъдат „утвърдени здраво чрез Неговия Дух“ и да „бъдат изпълвани със Светия Дух“ последователно и постоянно. В Ефесяни 4:30 апостол Павел ни предупреждава да не оскърбяваме Светия Дух.

Според Елън Уайт „всеки човек трябва да представя молбата си пред Бога за всекидневно кръщение със Светия Дух“.⁶⁹

„За да приемем Христовата праведност, трябва ежедневно да се преобразяваме под влиянието на Духа и да станем участници в Божественото естество. Светият Дух ще издигне вкуса ни, ще освети сърцето ни и ще ни облагороди изцяло.“⁷⁰

„Тези, които са приели Свещеното Писание като глас на

Бога и желаят да следват ученията Му, трябва ежедневно да се обучават и да получават духовен плам и енергия, предоставени им чрез дара на Светия Дух.⁷¹

Тя допълва: „Трябва да следваме Христос ден след ден. Бог не ни обещава помощ за утре“.⁷²

На друго място се казва: „Връзката с небето във всеки един момент е от съществено значение за напредъка ни. Може да сме получили определена мярка от Божия Дух, но с молитва и вяра трябва непрекъснато да се молим за повече от Него“.⁷³

Още един изключителен цитат: „Нуждаете се от ежедневно кръщение с любовта, която обединява апостолите“.⁷⁴

Римляни 5:5 ни учи, че Божията любов изпълва сърцата ни чрез Светия Дух. Намираме това и в Ефесяни 3:17. Ежедневното кръщение със Светия Дух (изпълването със Светия Дух) е същевременно и кръщение с любов (изпълване с Божията любов „*agape*“). В Галатяни 5:16 се допълва, че в резултат на това грехът вече няма сила над нас.

Важността на личното богослужение

Ежедневното лично богослужение и спазването на съботата са основата за духовния живот.

Разгледахме различни библейски текстове и цитати. Те ни показаха, че вътрешният човек се подновява всеки ден. Това хвърля светлина върху изключителната важност на ежедневно-то ни лично богослужение.

Основа на богослужението в скинията са били сутрешната и вечерната жертва. В събота е имало допълнително всеизгаряне (Числа 28:4,10). Какво е означавало това?

„Всеизгарянето представлява пълното предаване на грешника на Господа. Тук човек не задържаше нищо за себе си, но всичко, което имаше, предаваше на Бога.“⁷⁵

„Часовете, предназначени за сутрешните и вечерните жертви, се считали за свещени и времето, в което те се извършвали, е приемано от целия еврейски народ като време за богослужение (...) Този обичай е пример за сутрешна и вечерна молитва за християните. Бог осъжда формалното спазване на церемонии без дух на поклонение, но гледа с благоволение към онези,

които Го обичат и Му се покланят всяка сутрин и всяка вечер, за да поискат прошка за греховете си и да представят молбите си за необходимите благословения.⁴⁷⁶

Забелязвате ли, че ежедневното богослужение е свързано със съботата и е основа за духовния ни живот? Освен това става все по-ясно, че то е свързано и с ежедневното ни предаване на Исус Христос, Който бива поканен да живее в нас чрез Светия Дух, нали?

Прилагате ли най-важния духовен принцип в живота си – да давате всеки ден приоритет на Бога във всичко? Исус казва в Планинската проповед: „Но първо търсете Божието царство и Неговата правда и всичко това ще ви се прибави“ (Матей 6:33).

Божието царство означава да имаме Христос в сърцето си. Ето защо трябва ежедневно да се предаваме и да се молим за Светия Дух в личното си време с Бога. Решителният момент ще дойде тогава, когато застанем пред Него. Ще ни бъдат зададени въпросите: „Имахте ли спасителна, лична връзка с Христос и пребъдвахте ли в Него? (вж. Йоан 15:1-17). Не копнеете ли за нещо повече – за едно по-голямо удовлетворение от вашата вяра?

Този, който прекарва малко, незначително или дори никакво време с Бога, вероятно получава сили само от богослужение на богослужение, веднъж или два пъти седмично. Това е все едно да се храните веднъж или два пъти седмично. Не е ли абсурдно това? Християнинът, който не отдели време за лично богослужение, не е ли плътски християнин?

„За да имаме Христовата правда, трябва да бъдем ежедневно променяни чрез влиянието на Светия Дух, да бъдем участници в Божественото естество.“

Това също така означава, че който остане плътски, няма да бъде спасен. Християните в такова състояние се покланят пред Бога по задължение. За тези, които са духовни, поклонението ще се превръща все повече и повече в осъзната необходимост.

Преди години прочетох една книжка от Джим Ваус „Аз бях гангстер”. Той бил престъпник, който се покаял и се обърнал към Бога. Покаял се за греховете си с цялото си сърце – лъжесвидетелство, кражби и пр. и преживял невероятната божест-

вена намеса. Това ме впечатли. Казах си: „справям се добре с почти всичко, но не съм преживял подобна опитност“. Тогава се помолих на Господа: „Отче, Който Си на небесата, аз също искам да призная съзнателните си грехове, както и тези, които предстои да ми покажеш. Освен това ще ставам час по-рано сутрин, за да чета Библията и да се моля. Искам да видя дали Ти ще се намесиш и в моя живот“.

Слава на Бога! Той се намеси. От тогава насам сутрешното ми поклонение, както и съботата, се превърнаха в основа на живота ми с Бога.

„Чрез ежедневно предаване и изпълване със Светия Дух животът ни ще бъде променен благоприятно. Това се случва във личното ни време за поклонение.“

Поклонение в Дух и истина

Нека помислим върху целта на поклонението. В Божията последна вест към човечеството целта е поклонение на Твореца, а не на звяра (Откровение 14:6-12). Външният белег на поклонението е съботата (поклонение пред Създателя), а вътрешното отношение, с което трябва да се покланяме, е описано в Йоан 4:23-24: „Но иде час, и сега е, **когато истинските поклонници ще се покланят на Отца с Дух и истина**, защото такива иска Отец да бъдат поклонниците Му. Бог е Дух; и онези, които Му се покланят, с Дух и истина трябва да се покланят“.

Да се покланяш с Дух определено означава да служиш на Бога съзнателно, но също и да бъдеш изпълнен със Светия Дух. **Да се покланяш с истина** означава да живееш живот напълно предаден на Исус, Който е Истината. Той казва: „Аз съм истината“ (Йоан 14:6). А това означава, че чрез Христос, Който пребъдва в нас, ние ще живеем живот в хармония с Божието Слово, защото, както казва Той: „Твоето Слово е истина“ (Йоан 17:17) и „Твоят закон е истина“ (Псалми 119:142). Ако не се покланяме на Бога истински сега, опасността да отпаднем в критичен момент не е ли голяма? Това ще бъде голям проблем за плътските християни.

Мисля, че всички ние желаем да постигнем напредък и да

израстваме в познание с Божията помощ. Най-вероятно обаче много погрешни убеждения са били пречка за напредъка на някои от нас.

Кръщението и Светият Дух

Някои хора смятат, че щом са кръстени, значи са изпълнени със Светия Дух; с други думи, всичко е наред и вече не е нужно да правят нищо. Дуайт Муди коментира този факт по следния начин: „Мнозина смятат, че след като веднъж са били изпълнени с Духа, те ще останат завинаги така. О, приятели, ние сме порести съдове и за да бъдем пълни, трябва да бъдем постоянно под чешмата“.⁷⁷

Джоузеф Уагонър казва:

„Винаги когато кръщението се счита като доказателство за дара на Светия Дух, покаяният се грешник е приспан в плътско християнство. Той се уповава единствено на кръщението си, сочещо Божията благодат. Цялата му опитност се опира на кръщението, а не на Духа в сърцето му“.⁷⁸

Кръщението определено е важно решение и е в хармония с Божията воля. Но не трябва да гледаме на нещо, което е станало в миналото, като доказателство, че сме изпълнени със Светия Дух. Вместо това трябва **в настоящия момент** да сме убедени в присъствието Му.

Някои хора приемат дара на Светия Дух дори още преди да се кръстят, например Корнилий и домът му. Други Го приемат **след** кръщението си като самаряните или дванадесетте мъже в Ефес. Няма значение обаче дали човек ще получи Духа **преди, по време на или след** кръщението си. Важното е да получим Духа и Той да бъде в нашите сърца сега. Важно е какво се случва сега, а не това, което вече е отминало.

Бих искал да повтора: получаваме физическия си живот при рождението си. Той бива поддържан чрез храна, вода, упражнения, сън и пр., в противен случай не бихме оцелели дълго. Същият закон важи и за духовния ни живот. Получаваме го, когато напълно предадем живота си на Христос. Духовният живот бива поддържан чрез Светия Дух, чрез молитва, чрез Божието Слово. Елън Уайт заявява: „Физическият живот бива

поддържан всеки миг чрез Божествена сила; не чрез директно чудо, но използвайки благословенията, които са на наше разположение. Така и духовният живот се поддържа чрез средствата, които Провидението ни е предоставило⁷⁹.

Нито физическият, нито духовният ни живот биват поддържани автоматично. Необходимо е да използваме средствата, които Бог ни е предоставил.

Това означава, че когато биваме новородени, Светият Дух ни се дава, за да остане в нас. Но за тази цел ние трябва ежедневно да използваме средствата, които Бог ни е предоставил. Какъв би бил резултатът, ако не ги използваме?

Светият Дух е най-важното средство, но има и други основни средства като молитвата, а също така и да сме свързани с Бога чрез Словото Му, да участваме в богослужения и пр.

Сигурно всички разбираме, че е необходимо да се грижим ежедневно за вътрешния човек. В противен случай ще съжаляваме за последиците. Не можем да се запасим със Светия Дух, така както не можем да се нахраним за няколко дни напред. „Бог не подарява помощ за утре.“⁸⁰ Необходимостта ежедневно да се предаваме на Исус и да каним Светия Дух в живота си е недвусмислена. И двете нужди служат на една и съща цел, те са две страни на една и съща монета, а именно да пребъдваме в тясна връзка с Исус. Кая Го в сърцето си, когато Му се предавам и Го моля за Светия Дух.

Много библейски текстове (1 Йоан 3:24, както и Йоан 14:17,23) учат, че Исус живее в нас чрез Светия Дух. „(...) И по това познаваме, че Той пребъдва в нас, по Духа, Който ни е дал.“

Последици от действието на Светия Дух

Когато живее в мен, Светият Дух извършва в мен това, което Христос е извършвал. В Римляни 8:2 ни се казва: „Защото законът на животворящия Дух в Христос Исус ме освободи от закона на греха и смъртта“. „Законът на Духа“ е начинът, по който Светият Дух работи в сърцата, предадени напълно на Бога. Само Той може да оживотвори в мен това, което Христос е постигнал.

Елън Уайт изяснява въпроса така: „Светият Дух се дава

като възстановително средство и без Него жертвата на Христос би била без резултат (...) Духът прави възможно изпълнението на това, което е било направено от Изкупителя на Света. Духът изчиства сърцето. Чрез Него вярващият става участник в Божественото естество (...) Божията сила очаква да пожелаем това и да го приемем“.⁸¹

Томас Дейвис описва този процес по следния начин: „Това означава, че ефективността на Христовото служене за хората зависи от Светия Дух. Без Него всичко, което Христос извърши на Земята – в Гетсиманската градина, на кръста, възкресението и свещеническата Му служба в небесното светилище – всичко би било неуспешно. Резултатът от работата на Христос не би бил по-голям от този на някой от големите религиозни и философски водачи в миналото. Христос е много повече от тях, но Той не би могъл да спаси човечеството само чрез примера и ученията Си. За да бъдат хората променени, е необходимо да се работи вътре в тях. Това дело се извършва от Светия Дух, изпратен да направи това, което Христос е направил възможно, в сърцата на хората“.⁸²

Това не е ли достатъчна причина, за да пожелаем да бъдем изпълнени със Светия Дух?

„Когато Божият Дух завладее сърцето, Той обновява живота. Грешните мисли биват изоставени, злите дела – победени. Любов, смирение и мир заемат мястото на гняв, завист и кавги. Радостта заема мястото на тъгата и лицето започва да излъчва небесна светлина.“⁸³

Изпълненият със Духа живот води до много положителни резултати, а когато живеем без Него, губим много. Ще обърнем внимание на тази разлика по-подробно в четвърта глава.

Изпълнен ли съм със Светия Дух?

Моля, задайте си следните въпроси:⁸⁴

- Има ли видими резултати от действието на Светия Дух в живота ми? Станал ли е Христос по-реален и по-велик за мен (Йоан 15:16)?
- Започвам ли да чувам и да разбирам вътрешния глас на Светия Дух? Води ли ме в по-важните и в по-маловаж-

- ните решения в живота ми (Римляни 8:14)?
- Развила ли се е в мен нова любов към ближния ми? Изпитвам ли състрадание и дълбока загриженост към хора, които не бих избрал за свои приятели? (Галатяни 5:22; Яков 2:8,9)
 - Усещам ли помощта на Светия Дух във всекидневната си работа с хората? Дава ли ми правилните думи, за да достигна притиснатото от безпокойства и грижи сърце?
 - Светият Дух дава ли ми сили да споделям Христос с хората и да ги водя при Него?
 - Усещам ли Неговата помощ в молитвения си живот и в това да споделям с Него най-съкровения си, най-лични чувства?

Когато размишляваме върху тези въпроси, осъзнаваме голямата си нужда от Светия Дух – да живее в нас, да Го опознаем по-добре и да Го обичаме повече.

Един брат ни писа: „Помирих се с баща си. След като прочетох книгите: „Стъпки към лично пробуждане“ и „40 дни“, преживях чудесната опитност на изпълването със Светия Дух. Беше особено вълнуващо за мен да изпитам как Той работи във всяка област на живота ми“.

Помирение между баща и син

Отношенията ми с баща ми винаги са били сложни. През детските и младежките ми години винаги съм желал да имам по-добра връзка с него. Но вместо това ставаше все по-лошо. Минаха шест-седем години. Бог запълни голямата празнота в сърцето ми. Докато заедно със съпругата ми четяхме и се молехме за Светия Дух, преживях чудесни опитности с Бога. Молихме се специално за нашето семейство и за баща ми. През това време получих нова сила, за да го обичам. Успях да му простя за всичко, което ни раздалечаваше още от детските ми години. Сега аз и баща ми сме отново приятели. Той също започна да става по-духовен и започна да споделя с други вярата си в Бога. Сега, две години по-късно, връзката с баща ми е много добра. Благодаря на Бога за тази опитност. Преди се чувствах толкова безсилен и самотен. Но откакто започнах

ежедневно да се моля за Светия Дух, преживявам чудесен, нов живот и нова връзка с Бога.

Молитва: *Господи Исусе, благодаря Ти, че желаеш да останеш в мен чрез Светия Дух. Благодаря Ти, че чрез ежедневно предаване връзката ни на доверие и любов се засилва. Господи, помогни ми да опозная по-добре Светия Дух и работата, която Той извършва. Искам да разбера волята Ти за живота, семейството, църквата ми. Помогни ми да имам уверението, че ще получа Светия Дух, когато ежедневно се моля за Него. Благодаря Ти за това. Амин.*

Допълнение към Ефесяни 5:18: „**Бъдете изпълнени с Духа!**“

Поръчението в Ефесяни 5:18 е в императив на английски език. Освен това тази заповед е отправена към всички. Наш дълг е да желаем да бъдем изпълнени със Светия Дух и да Го търсим. В гръцкия оригинален текст е казано дори още по-ясно.

Джонатан Магер коментира: „В Новия Завет има само един текст, който говори директно за изпълването със Светия Дух: „Бъдете изпълнени с Духа“. В Деяния на апостолите виждаме, че Светият Дух е дар, използван по мощен начин в специални случаи. Но Павел заповядва на всички Христови последователи да бъдат изпълнени с Духа без значение от ситуацията в живота им. Тази кратка, но много важна заповед има четири аспекта.

1. Глаголът „изпълвам“ се употребява в императивна форма. Павел не прави препоръка, нито дава приятелски съвет. Той не прави и предположение, което човек може да приеме или отхвърли. Заповядва с власт като апостол. Заповедите винаги апелират към волята на човека. Изпълването с Духа зависи до голяма степен от самия християнин – заповядано ни е да направим усилия, за да бъдем изпълнени със Светия Дух. Това е нашата отговорност като вярващи.

2. Глаголът се употребява в множествено число. Заповедта не е отправена към един човек в църквата, който има специални задължения. Да бъдат изпълнени със Светия Дух не е

привилегия само за избрани хора. Призивът е към всички без изключение. За Павел е нормално всички християни да бъдат изпълнени със Светия Дух.

3. Глаголът е в пасивна форма. Не се казва „изпълнете себе си с Духа“, а „бъдете изпълнени с Духа“! Това е специално дело на Светия Дух. В това се корени Неговият суверенитет. Но човек трябва да създаде условията, за да може Той да изпълни сърцето. Духът не може да работи в човека срещу волята му.

4. На гръцки език заповедта е в сегашно време. Тоест действието се повтаря постоянно. Ако беше в свършено време, тогава би било извършено само веднъж. И така изпълването с Духа не е еднократно преживяване, а е по-скоро повтарящ се, прогресивен процес. **Християнинът не е като съд, който се пълни веднъж завинаги, той трябва да се пълни постоянно.** Това може да се изрази по следния начин: „**Бъдете постоянно и многократно изпълвани отново и отново с Духа**“.

Когато се кръщаваме, всички **получаваме Светия Дух**. [когато, напълно предадени, сме се кръстили с вода и Дух]. Но ако не се изпълваме постоянно с Него, **можем да Го изгубим**. Въпреки че дори и тогава можем да Го получим отново. Затова е нужно е да бъдем изпълвани с Духа постоянно, за да може Той да присъства във всички области на живота ни и по този начин никога да не бъдем слаби и да не отпадаме. Преизпълването с Духа не означава, че ще притежаваме все повече и повече от Него, но че Той ще притежава все повече от нас. **Затова Павел заповядва на вяращите да бъдат постоянно изпълнени с Духа.** Това е нормалното състояние на един християнин. Едно кръщение, но многократно преизпълване.⁴⁸⁵

Сам Господ е дал заповедта^{**}: „**Бъдете постоянно и многократно изпълвани отново и отново с Духа!**“

⁵⁴ Елън Г. Уайт, „Копнежът на вековете“, 1898, стр. 676.2.

⁵⁵ Елън Г. Уайт, „Деяния на апостолите“, 1911, стр. 284.2.

⁵⁶ Елън Г. Уайт, „Копнежът на вековете“, 1898, стр. 313.4.

⁵⁷ Франсис Д. Никол, „Адвентен библиейски коментар“, том 1 (Ревю енд Херълд, 1976), стр. 1113.

⁵⁸ Е. Г. Уайт, Ревю енд Херълд, 6 януари 1885.

- ⁵⁹ Е. Г. Уайт, „Пътят към Христос“ (1892), стр. 70.1.
- ⁶⁰ Морис Венден, „95 тезиса върху праведност чрез вяра“ (Пасифик прес, 1987), стр. 96.
- ⁶¹ Морис Венден, „95 тезиса върху праведност чрез вяра“ (Пасифик прес, 1987), стр. 233.
- ⁶² Е. Г. Уайт, „Синове и дъщери на Бо”г, стр. 279.
- ⁶³ Др. С. Джоузеф Кидър, „Въведение в духовния живот”, (Andrews University), Power Point презентация, слайд 14.
- ⁶⁴ Елън Г. Уайт, „Копнежът на вековете”, 1898, стр. 523.1.
- ⁶⁵ Елън Г. Уайт, „Копнежът на вековете”, 1898, стр. 827.3.
- ⁶⁶ Е. Г. Уайт, „Деяния на апостолите”, 1911, стр. 56.1.
- ⁶⁷ Вернер Е. Ланге, „Нашата голяма нужда”, Люнебург, 2011, стр. 42.
- ⁶⁸ Съботноучилищен урок, 17 юли 2014.
- ⁶⁹ Е. Г. Уайт, „Деяния на апостилите”, 1912, стр. 50.2.
- ⁷⁰ Е. Г. Уайт, „Избрани вести”, книга първа, 1958, стр. 374.1.
- ⁷¹ Е. Г. Уайт, „Знамения на времето”, 8 март 1910, пар. 1.
- ⁷² Елън Г. Уайт, „Копнежът на вековете”, 1898, стр. 313.4.
- ⁷³ Е. Г. Уайт, „Ревю енд Херълд”, 2 март 1897, пар. 5.
- ⁷⁴ Е. Г. Уайт, „Свидетелства към църквата”, 1904, том 7, стр. 191.
- ⁷⁵ Fritz Rienecker, „Lexikon zur Bibel”, Wuppertal, 1964, стр. 1017.
- ⁷⁶ Е. Г. Уайт, „Патриарси и пророци”, 1890, стр. 353.3.
- ⁷⁷ Д. Л. Мууди, „Откриха тайната”, стр. 85, 86.
- ⁷⁸ Джоузеф Уагонър, „Божият Дух”, Батъл Крик, Мичигън 1 877), стр.35f.
- ⁷⁹ Е. Г. Уайт, „Деяния на апостолите”, 1911, стр. 284.2.
- ⁸⁰ Елън Г. Уайт, „Копнежът на вековете”, 1898, стр.313.4.
- ⁸¹ Елън Г. Уайт, „Копнежът на вековете”, 1898, стр. 671.2 и 672.1.
- ⁸² Томас А. Дейвис, „Да живеем победоносно като Христос”, (HW-Verlag), стр. 43.
- ⁸³ Елън Г. Уайт, „Копнежът на вековете”, 1898, стр. 173.1.
- ⁸⁴ Катерине Маршал, „Помощникът”, Ерицхаузен, 2002, стр. 24.
- ⁸⁵ Йоханес Магер е бил пастор, евангелизатор и дългогодишен преподавател по систематична теология. Бил е и ръководител на отдела по служене в Евро-африканската дивизия в Берн, Швейцария (понастоящем **Интеревропейската** дивизия). Сега е пенсионер и живее в Фриденсау. Цитатът е от книгата му „По стъпките на Светия Дух”, Люнебург, 1999, стр. 100-101 (с изрично позволение на издателството).
- * Е. Г. Уайт, „Мисли от планината на благословието”, 20.3 (egwwritings.org).
- ** Йоханес Магер, „По стъпките на Светия Дух”, Люнебург, 1999, стр. 101.

КАКВО ДА ОЧАКВАМЕ?

*Какви са предимствата на живот,
изпълнен със Светия Дух?*

Какво губим, когато не се молим за Светия Дух?

Сравнение между плътското и духовното християнство

Вече изброихме отчасти последствията от плътското християнство за отделната личност. Някои от тези последствия се изразяват по следните начини:

- Човекът не може да се спаси в това състояние (Римляни 8:6-8, Откровение 3:16).
- Божията любов „агапе” липсва (Римляни 5:5, Галатяни 5:22, т.е. човекът е напълно зависим от човешката любов и все още угажда на плътските си страсти (Галатяни 5:16).
- Човекът не е подкрепен със сила от Светия Дух (Ефесяни 3:16-17).
- Христос не живее в него (1 Йоан. 3:24).
- Той не е получил сила да свидетелства за Христос (Деянния 1:8).
- Действа по човешки (1 Коринтяни 3:3), което лесно води до конкуренция и напрежение.
- По принцип такъв човек трудно приема поука.
- Молитвеният му живот е незадоволителен.
- Такъв човек не забравя лесно – може да прощава само по човешки.

Понякога плътският християнин действа като естествения човек. Павел отбелязва: „не сте ли плътски и не постъпвате

ли по човешки” (1 Коринтяни 3:3). Друг път действията му са като на духовния човек, въпреки че живее със собствената си сила и способности.

Духовният християнин преживява Божията пълнота:

„Да ви даде, според богатството на славата Си, да се утвърдите здраво чрез Неговия Дух във вътрешния човек, чрез вяра да се всели Христос във вашите сърца, тъй че закоренени и основани в любовта да бъдете силни да разберете заедно с всичките светии, що е широчината и дължината, височината и дълбочината, и да познаете Христовата любов, която никое знание не може да обгърне, за да се изпълните в цялата Божия пълнота. А на Този, Който, според действащата в нас сила, може да направи несравнено повече, отколкото искаме или мислим, на Него да бъде слава в църквата и в Христа Исуса във всичките родове от века до века. Амин“ (Ефесяни 3:16-21).

Последици от плътското християнство

Съжالياвам за начина, по който семейството ми и църквите, в които съм работил като пастор, са страдали, затова че не съм имал Светия Дух. Вярно е, че не можем да доведем човек по-далече от мястото, до което ние самите сме достигнали. Освен това трябва да осъзнаем, че когато отделната личност няма Светия Дух, в семейството или в църквата резултатът се събира или умножава.

Деца и младежи

Плътското християнство е благодатна почва за либерален християнски живот. С добри намерения и от незнание хората се опитват да правят това, което не могат да правят, а след това търсят решение. Дали това не е причината да губим толкова много от младежите си? Дали поради незнание, или по други причини не сме били пример на плътско християнство за децата и младежите ни? Дали в резултат на това и те не са станали плътски християни, които оттук нататък трябва да се борят с разочарования? А може би точно това е причината толкова много хора да не са вече така ентузиазирани, да не идват на богослуженията или дори да напускат църквата?

Неотдавна възрастен брат сподели следното в църквата си: „Има причина за проблемите, срещу които ние и младежите ни се изправяме: старото поколение сме се провалили в усилията си да разберем работата на Светия Дух и да се изпълним с Него“.⁸⁶

Ще припомня още веднъж последствията от хладкостта (или непълното предаване на Христос): „Полувинчатите християни са по-лоши от невярващите, защото измамните им думи и уклончивата им позиция заблуждават мнозина. Невярващият се показва такъв, какъвто е. Хладкият християнин не е нито добър светски човек, нито добър християнин, но заблуждава и двете групи хора. Сатана го използва за дело, което никой друг не може да извърши“.⁸⁷

Живеейки обаче като духовни хора, ние можем да покажем на децата си как да получат помощ от Бога. Елън Уайт заявява нещо наистина невероятно:

„Учете децата си, че всекидневното кръщение със Светия Дух е привилегия. Бъдете дясната ръка на Христос, изпълняваща Неговите цели. Чрез молитва можете да натрупате опит, който ще ви направи съвършено успешни, когато служите на децата си“.⁸⁸

Научихме синовете ни да се молят. Но научихме ли ги да се молят за Светия Дух всеки ден? А самите ние знаехме ли това? Тогавя съпругата ми и аз не знаехме. Благодарен съм, че Бог ни е простил за времето, в което нямахме знание. Но колко много загубихме вследствие на това?

Представете си само колко успешни биха могли да бъдат децата на духовните родители, които се посвещават всеки ден на Исус и се молят за Светия Дух.

Атмосфера, изпълнена с Божествена обич или просто с любезност един към друг?

Каква е разликата в атмосферата на семействата и църквите с плътски и с духовни християни? Присъстват ли Божията сила за дисциплиниран живот и Божията любов в тях, или не, или грехът там все още преобладава.

Консервативните плътски християни са склонни да крити-

куват. Това не е добро. Въпреки че трябва да говорим за Божиите наредби, трябва да осъзнаем, че съществена промяна ще настъпи само когато промяната идва отвътре.

Либералните християни са склонни да не приемат нещата сериозно и проявяват склонността да се адаптират към светските методи. Бог не може да благослови и това.

Джоузеф Кидър разкрива общото състояние на църквата днес: „Летаргия, повърхностност, светски дух, липса на щедрост, служители, изтощени от твърде много работа, тинейджъри, напускащи църквата, слаба самодисциплина, планове без реална основа и каквито и да било резултати, както и постоянна липса на дръзнвени и посветени хора”.⁸⁹

Причината за проблема ни е, че нямаме връзка с Исус (Йоан 15:1-5) и се доверяваме твърде много на човешки усилия (Захария 4:6). Единственото решение, което Кидър вижда, е живот, изпълнен със Светия Дух (Деяния 1:8).

Исус ни дава нова заповед в Йоан 13:34:

„Нова заповед ви давам, да се любите един другия; както аз ви възлюбих, така и вие да се любите един другия. По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако имате любов помежду си“.

Да обичаме като Исус означава да обичаме с божествената обич „агапе”. Можем да постигнем това само когато сме изпълнени със Светия Дух.

„Върховна любов към Бога и несебелюбива любов един към друг – това е най-добрият подарък, който Небесният ни Баща може да ни даде. Тази любов не е импулс, а небесен принцип и постоянна сила. Неосветеното сърце, т.е. сърцето на всеки, който не е изпълнен със Светия Дух, не може да произведе тази любов. Тя може да се открие само в сърцето, в което царува Исус.”⁹⁰

Мисля, че има разлика между това да бъдем „само“ любезни един към друг и да надхвърлим онова, като обичаме с Божия обич. Елън Уайт ни помага да разберем това:

„Деветдесет и девет на сто от тревогите, които вгорчават живота ни, биват спестени, когато облечем украсението „кротък и смирен дух”.⁹¹

В 1 Солунци 4:3-8 Божието Слово ни посочва нещо във връзка със съпружеския живот. Тези стихове говорят за живот на освещение и благоприличие в брака. Този живот е в контраст със страстната похот на езичниците. След като „живот на посвещение“ е споменат три пъти, както и това да имаме Светия Дух, осъзнаваме, че Духът може и трябва да промени също така и съпружеските ни взаимоотношения. Предназначението, което Бог има за брака, е да ни носи огромна радост и задоволство. Това показва, че Бог желае да ни помогне да се справяме с любяща нежност, а не с похот, нали?

Исус се моли за учениците си да бъдат единни: „да бъдат всички едно; както Ти, Отче, си в Мене и Аз в Тебе, тъй и те да бъдат в Нас, за да повярва светът, че Ти си Ме пратил“ (Йоан 17:21).

Уилям Джонсън заявява: „Много адвентисти все още трябва да разберат какво означава да бъдем едно с Христос. Виналото не сме наблягали достатъчно на този факт“.⁹²

„Когато Божият народ е единен в Духа, фарисейството и самодоволството, които са били грехът на юдейската нация, ще бъдат изкоренени от всички сърца.“

Христос е в нас, когато сме изпълнени със Светия Дух. Бог отговаря на молитвите на духовния християнин. Ето какво казва Елън Уайт: „Когато Божият народ е единен в Духа, фарисейството и самодоволството, които бяха грехът на юдейската нация, ще бъдат изкоренени от всички сърца (...) Бог ще изяви тайната, която е била скрита през вековете. Той ще разкрие „богатството на славата на тази тайна, сиреч Христос между вас, надеждата на славата“ (Колосяни 1:27).⁹³

Наставление с цел поправление

Ще имат ли ефект наставленията с цел поправление, ако се дават без Божията любов? Какви решения ще бъдат взети от църква, в която повечето християни са плътски или пасторът е плътски? Поглеждайки назад през годините към работата ми като пастор, забелязвам, че духовните членове в църквата помагат на отстъпили членове да се върнат към здравия разум. Наставленията са изпълнили целта си и доказателството

за това е, че отстъпилият от истината преживява покаяние и изповед. Понякога плътските християни наказват чрез своите наставления или злоупотребяват с тях, за да упражнят власт (Матей 18:15-17, 1 Коринтяни 3:1-4, 2 Коринтяни 10:3, Яков, 19 гл.).

Божие пророчество за последните дни

Бог има навика да разкрива важни събития чрез пророците си (Амос 3:7). Той дава важни пророчески вести за последните дни чрез Елън Уайт. Тъй като много неща биха били много по-различни днес, отколкото някога, Бог е видял, че е важно и нужно да предвиди допълнителна, приложима информация. Днес наричаме това „ъпдейт“. Според Елън Уайт тези вести са уместни, докато Исус дойде отново. Съветите ѝ включват промени в начина на живот, укори и предупреждения. Те намират по-добра почва в духовния човек, отколкото в плътския. (Това, че някой приема сериозно тези наставления обаче, съвсем не е доказателство, че е духовен.) Би било мъдро да размислим върху думите във Второзаконие 18:19: „А който не послуша думите Ми, които той (пророкът) ще говори в Мое Име, Аз ще искам ответ от него“.

Този текст ясно разкрива, че вестта от истинския пророк няма толкова общо със самия човек, колкото с Бога. Как можем да знаем дали някой е истински пророк? Божието Слово ни дава пет признака.

Истинският пророк трябва да отговаря на тези пет основни характеристики:

1. Животът му ще се познае „по плодовете му“ (Матей 7:15-20).

2. Изпълнени пророчества - Второзаконие 18:21-22, (с изключение на условните пророчества, както е в случая с Йона).

3. Призовава хората да бъдат верни на Бога (Божие Слово) – Второзаконие 13:1-5.

4. Приема, че Исус е истински човек и истински Бог (1 Йоан 4:1-3).

5. В хармония е с библейските доктрини (Йоан 17:17).

Всички Божии заповеди, включително и съветите, които

ни дава чрез пророците, са за наше добро и са изключително ценни. Следователно духовните хора могат да се подчинят със сила от Бога, знаейки с радост, че това ще им донесе успех. „Вярвайте в Господа, вашия Бог, и ще се утвърдите; вярвайте на пророците Му, и ще имате добър успех” (2 Летописи 20:20).

В съботноучилищния урок се казва следното за връзката между живот със Светия Дух и думите на истинския пророк: „Който не приема думите на пророк, затваря себе си за наставленията от Светия Дух. Ние днес не сме много по-различни от израилтяните – причините са липса на връзка с Бога и уязвимост към негативни влияния”.⁹⁴

Важно е да търсим добри решения и методи за задълженията ни в църквата, както и за извършване на мисионската работа. Това е въпрос на планове и стратегии. Целта е укрепване на църквата и печелене на повече души.

Кръстен съм от 65 години и съм служил 43. Досега сме развивали много програми и методики. Били сме много усърдни. Във връзка с това мисля за думите на Дуайт Нелсън по време на Генералната конференция през 2005: „Църквата ни изчерпателно е развила възхитителни планове и програми, но ако не признаем духовния банкрут, т.е. липсата на Светия Дух, който е обхванал толкова много от служителите и лидерите сред нас, никога няма да излезем от формализма, в който сме затънали”.⁹⁵

В същия дух Денис Смит казва следното: „Нямам нищо против планове, програми и методики. Но се страхувам, че често зависим от тези неща и очакваме те да задвижат напред Божието дело. Чудесни говорители, прекрасни християнски концерти и сателитни излъчвания няма да завършат Божието дело. Божият Дух ще завърши делото; Духът, Който говори и служи чрез изпълнени с Него мъже и жени”.⁹⁶

Кръщението и печеленето на души

Библията ни казва, че Светият Дух е решаващата предпоставка за печелене на хора за Христос (вж. книгата „Деяния на апостолите”). В Германия имаме растящи църкви, от една страна, от друга – църкви в застои или непрекъснато смалвяващи се.

В световен план броят на членовете в църквата ни е нараснал двадесетократно през последните 60 години. Определено можем да посочим много причини за ситуацията в Германия днес. Но едно е ясно – основната причина е липсата на Светия Дух. Естествено е този проблем да поглъща вниманието ни. Развиваме и адаптираме много планове и програми. Констатираме, че резултатът от липсата на Светия Дух при тези големи усилия е загуба на средства и време поради ненужни или неуспешни методи. Два цитата от Елън Уайт илюстрират тази ситуация:

„Господ не действа да доведе много души в пътя на истината заради църковните членове, които никога не са били обърнати или заради тези, които са били обърнати веднъж, но впоследствие са отстъпили. Какво влияние биха имали тези неосветени членове (т.е. плътски християни) върху новообърнатите?“⁹⁷

„Ако бяхме се смирили пред Бога, ако бяхме любезни и учтиви, добри и състрадателни, там, където сега има един обърнат към истината, щеше да има сто“⁹⁸

От друга страна, се кръщават хора, които не са достатъчно подготвени. Елън Уайт казва:

„Днес в света новородението е рядко преживяване. Това е причината да има толкова много затруднения в църквите. Много, наистина много от онези, които приемат името на Христос, са неосветени и несвяти. Те са се кръстили, но по-скоро са били погребани живи. „Аз“-ът не е умрял и те не са били възкресени за нов живот в Христос“⁹⁹

Това е написано през 1897 година. Каква е ситуацията днес? Проблемът е, че който не е новороден, не е изпълнен със Светия Дух. Исус казва: „(...) ако се не роди някой от вода и Дух, не може да влезе в Божието царство“ (Йоан 3:5). Не е ли истина, че Светият Дух липсва в почти всяка сфера?

Бог ни казва следното за значението на Светия Дух и проповядването: „Проповядването на Словото не ще бъде от полза без постоянната помощ на Светия Дух. Той е единственият ефикасен учител на Божествената истина. Само когато истината е поднесена на сърцето чрез Светия Дух, тя ще оживи

съвестта и ще преобрази живота. Някой може да е способен да обясни Божието Слово, може да е запознат със заповедите и обещанията, но ако Светият Дух не поднесе истината до сърцето, нито една душа няма да падне върху канарата и няма да бъде смазана. Без значение какво е образованието и колко големи са привилегиите, те не могат да направят човека проводник на светлина без сътрудничеството на Божия Дух”.¹⁰⁰

Проповядването не се извършва само с проповеди, а и със семинари, библейски курсове и малки групи, в които хората се грижат един за друг.

Ранди Максвел е категоричен:

„Истината е, че умираме от жажда за връзка с живия Бог!”.¹⁰¹

Дали липсата на Светия Дух не е също причината за страх? Възможно ли е Емилио Кнехтле да е прав, казвайки: „Защо не успяваме да обърнем с главата надолу този покварен свят? Има нещо сбъркано в убежденията ни. Страхуваме се от конфликти, спорове, страхуваме се от трудности, страхуваме се, че ще изгубим работата си, репутацията си или живота си. Затова си мълчим и се крием. Страхуваме се да прогласим евангелието на света по един любящ, но все пак въздействащ начин”.¹⁰²

Решението на този проблем се намира в Деяния 4:31: „И като се помолиха, потресе се мястото, гдето бяха събрани; и всички се изпълниха със Светия Дух, и с дързост говореха Божието Слово”.

Светият Дух и литературата ни

Съществува следното изказване за нашата литература: „Ако Божието присъствие е с този, който пише за вестника, същият Дух ще бъде почувстван и от читателя. Ангелите одобряват текста, написан с Божия Дух, и впечатляват със същото читателите. Но те чувстват липсата на Светия Дух в текст, написан от автор, който не живее напълно за Божия слава и не Му е предаден напълно. Оттеглят се и не впечатляват читателя с такава литература, защото Бог и Духът Му не присъстват в нея. Думите са добри, но им липсва топлото въздействие на Божия Дух”.¹⁰³

Бих искал да подчертая отново. Не всичко, което сме пра-

вили, е било погрешно. До този момент сме развили подходящи и много добри неща. Бог определено е благословил човешките ни усилия, доколкото това е възможно. Въпросът е обаче дали гледаме на тези задължения като духовни или като плътски християни. Едно е сигурно, че когато се насилваме да намерим решения на плътска основа, ще изгубим много време и ще се занимаваме с много безсмислени задачи.

Светият Дух – Няма късен дъжд без ранен дъжд

„Късният дъжд, изпълването със Светия Дух, ни носи нужната духовна зрялост, необходима, за да можем да получим мощта на късния дъжд.”¹⁰⁴

„Късният дъжд, узряването на земната жътва, представлява духовната милост, която подготвя църквата за идването на Човешкия Син. Но без ранния дъжд няма да има живот, зеленият стрък няма да покълне. Ако ранният дъжд не извърши работата си, късният дъжд не може да направи семето да порасне.”¹⁰⁵

Светият Дух и библейското осветение

„Това дело (библейското осветение) може да бъде завършено само чрез вяра в Христос и чрез силата на живеещия в нас Божи Дух.”¹⁰⁶

Велико мисионско дело без Светия Дух

Възможно ли е големи институции, успешни евангелизации и силни мисионски стратегии да бъдат развити без Светия Дух? Андрю Мъри, известният мисионер на Южна Африка, е знаел, че този сценарий е твърде възможен и наистина реален в по-голямата част от християнството. Той пише: „Мога да проповядвам, да пиша, да размишлявам и да изпитвам наслада от факта, че се занимавам с неща, свързани с Божиата книга и Божието царство и все пак силата на Светия Дух да ми липсва осезаемо. Страхувам се, че ако се замислим за проповядването на Словото в Христовата църква, ще открием защо то има толкова малко сила за обръщане. Защо се извършва такава огромна работа, а често успехът за вечността е толкова незначителен? Защо Словото притежава толкова малко сила да изгради

вярващите в святост и посвещение? Отговорът е следният – проблемът е в липсата на силата на Светия Дух. А защо това е така? Единствената възможна причина е плътта (Галатяни 3:3) и фактът, че човешките усилия са заели мястото, което Светият Дух би трябвало да заеме”.¹⁰⁷

Светият Дух и здравето

„И тъй, моля ви, братя, поради Божиите милости, да представите телата си в жертва жива, свята, благоугодна на Бога, [като] ваше духовно служение” (Римляни 12:1).

„Не знаете ли, че сте храм на Бога, и [че] Божият Дух живее във вас? Ако някой развали Божия храм, него Бог ще развали; защото Божият храм е свят, който [храм] сте вие” (1 Коринтяни 3:16-17).

„Или не знаете, че вашето тяло е храм на Светия Дух, Който е във вас, Когото имате от Бога? И вие не сте свои си, защото сте били с цена купени; затова прославете Бога с телата си, [и с душите си, които са Божи]” (1 Коринтяни 6:19-20) (вж също (Изход 15:26).

Хората, изпълнени със Светия Дух, са Божият храм. Замисляли ли сте се някога какви заключения бихте могли да си направите за вашия живот? Божието обиталище е храм. Бог каза на Мойсей: „И да Ми направят Светилище, за да обитавам между тях” (Изход 25:8).

Ако приемем тези думи сериозно, тогава грижата за здравето и стила ни на живот ще станат съзнателна част от нашето ученичество. Тялото ни принадлежи на Бога. Искаш ли да се отнасяш внимателно към Божията собственост? Да, ние искаме да бъдем внимателни с телата си и да се грижим за тях според Божиите наставления! Това изисква определена дисциплинираност. Обикновено човек, изпълнен със Светия Дух, може и ще осъществи това с радост. Наградата е по-добро здраве за тялото, духа и душата. Този, който не е изпълнен със Светия Дух, ще се бунтува и ще страда поради много пречки. Бог очаква да поддържа тялото и духа си във възможно най-добро състояние за Негова слава, за служенето ни към Него и за наша радост. В това отношение няма аналог на това да бъдем изпъл-

нени със Светия Дух. Когато Исус живее в нас чрез Светия Дух, тогава Той също е „Господ, Който ни изцелява“ (Изход 15:26). Изцелението е най-доброто за човека, но и за Божията слава. Това може да породи въпроса: Божественият Доктор лекува ли всеки?

„Възрастна жена от Камбоджа пристигнала като бежанка в мисионска болница в бежански лагер в Тайланд. Тя била облечена като будистка монахиня. Помолила да бъде излекувана от лекар на име Исус. Хората там ѝ говорили за Исус. Тя Му се доверила и тялото, и душата ѝ били излекувани. Когато се върнала в Камбоджа, довела 37 души при Христос.“¹⁰⁸

Когато верният цар Езекия се разболява, Господ му изпраща вест: „Ето, Аз ще те изцеля“ (4 Царе 20:1-11). Но защо Бог не го е изцелил с дума, а му е казал да си направи лапа със смокини? Възможно ли е Бог да очаква да му сътрудничим, като се стараем да прилагаме природни лечебни средства, да променим начина си на хранене, да изпълняваме физически упражнения или да си осигурим достатъчна почивка и пр.? Защо Бог не изцелява Павел, а го оставя с „трън в плътта“? Самият Павел казва: „(...) за да се не превъзнасям поради премногото откровения“ (2 Коринтяни 12:7-10). Елън Уайт обаче ни казва: „Влиянието на Божия Дух е най-доброто лекарство, което болни мъже и жени могат да получат. В небето цари здраве. Колкото повече осъзнаваме небесните влияния, толкова по-сигурно ще бъде възстановяването на болните“.¹⁰⁹

Не е ли забележително това, което констатира един бизнесмен? Той споделя, че всички семинари изобщо не са му помогнали. Но откакто започнал да се моли всекидневно за Светия Дух, стилът му на живот се променил напълно. Започнал да живее здравословно и станал вегетарианец.¹¹⁰ Това недвусмислено показва, че изпълването със Светия Дух може да ни мотивира и да ни даде сила да приемем здравословен стил на живот, както и да ни направи щастливи.

Ето как една сестра разказва преживяването си: „Бог промени живота ми напълно в даден момент, когато изцяло се предадох на Исус. На следващата сутрин след молитвата ми на предаване отидох в кухнята, застанах пред машината за кафе,

поклатих глава и си казах: „Не, аз вече не пия кафе“. Преди това би било немислимо. Винаги когато се бях опитвала да се откажа от кафето, получавах ужасни главоболия в продължение на пет последователни дни. А в този момент след предаването ми изобщо не съм се замисляла какви биха били последствията. Знаех само, че вече не искам да пия кафе. От този ден вече не изпитвах никакво желание за него“.¹¹¹ Това е една от многобройните промени в живота ѝ. (Препоръчвам пета част от *Andreasbrief*, в която се говори за победа над тютюна и алкохола за всеки, който иска да бъде свободен от зависимости. Обяснява се в подробности как да се избегнем чрез молитва и чрез обещанията. В наличност е само на немски език.¹¹²)

Животът със Светия Дух ще допринесе за здравната реформа. Това е въпрос на информиране за здравето, както и сила за промяна. Дон Макинтош, директор на програмата „Нюстарт“, Уиймар, Калифорния, казва:

„Истинската нужда днес не е просто образование в областта на здравето, тъй като ние притежаваме отлична информация по здравните въпроси. Това, от което се нуждаем, е информация за здравето, придружена от сила, за да приложим познанията си и да променим нашия живот“.¹¹³

Доктор Тим Хоуе споделя: „Здравното образование само по себе си не е здравно-мисионска работа. То не осигурява изцеление така, както законът не осигурява спасение. За да получим здравето или спасението, трябва да преживеем преобразяващата Божия сила“.¹¹⁴

И в заключение бих искал да ви попитам: Какво ще кажете за чудните изцеления чрез вяра? Възможни ли са те без помощта на Светия Дух (Вж Марк 16:17-18 и Яков 5:14-16)?

Подготовка за второто идване на Исус

Нищо не може да измести близкото общуване с Исус чрез Светия Дух като подготовка за Второто пришествие (или умирането в Господ). Когато Христос живее в мен чрез Светия Дух, тогава аз съм готов чрез Неговата милост. Три неща могат да докажат това. (Тези въпроси се разглеждат подробно в „Кръщение с Духа и Събитията на последните дни“ от Денис

Смит.)

Исус казва: „А това е вечен живот, да познаят Тебе, единия истинен Бог, и Исуса Христа, Когото си изпратил” (Йоан 17:3). Глаголът „познавам“ има по-дълбоко значение в Библията, отколкото днес. „Познавам“ означава пълно, взаимно и основано на любов посвещение. Това е възможно само в живот със Светия Дух. Тази мисъл е изразена в следния цитат: „Трябва да имаме жива връзка с Бога. Трябва да бъдем облечени със сила отгоре чрез кръщението със Светия Дух, за да достигнем по-висок стандарт; няма друг начин, по който можем да получим помощ“.¹¹⁵ В притчата за десетте девизи Исус казва на неразумните: „Не ви познавам“. Каква е причината? Липсата на масло, което представлява Светия Дух (Матей 25:1-13). Мъжете, които разпъват Исус, са имали дълбоки познания върху Стария Завет. Но поради неправилното разбиране на тези Писания, не са потърсили лична връзка с Исус.

Осъзнаваме ли, че поради обстоятелствата в последните дни поколението, което живее в този период, се нуждае от дълбока лична връзка с Бога?

Вестта за праведност чрез вяра, която е част от Божията последна вест към човечеството (или т.н. „Тройна ангелска вест“) е свързана с прогласяването на „вечното благовестие“ (Откровение 14:6-7). Каква е същността на тази вест, която целият свят трябва да чуе и ще чуе? Праведност чрез благодат само чрез вяра в Исус Христос (Ефесяни 2:8-9). Тези, които прогласяват със сила вестта за последните дни, трябва сами да са я преживели. Те трябва да разберат и да преживеят праведността чрез вяра единствено чрез Исус, Този, Който прощава грехове и спасява. Това е възможно само в живот, изпълнен със Светия Дух. Когато Исус живее в нас, ще бъдем послушни към всички Божии заповеди. Светът ще бъде просветен в тази вест (Откровение 18:1).

Любовта към истината

Ако животът ни е изпълнен със Светия Дух, как ще се отрази това на любовта ни към истината, на изучаването на Божието Слово и прилагането на истините му в живота ни?

Второто послание към солунците 2:10 ни казва, че има хора, които погиват, защото „не приеха да обичат истината, за да се спасят“. Тези, които не могат да бъдат измамани, имат любов към истината в сърцата си. Как можем да получим тази любов? Можем да я получим само тогава, когато Исус Христос живее в нас чрез Светия Дух. Според Римляни 5:5 „любовта в сърцата ни идва от Светия Дух“. А Ефесяни 3:17 ни уверява, че ще бъдем „закоренени и основани в любовта“ чрез Светия Дух. В Йоан 16:13 Светият Дух е наречен „Духът на истината“. Това означава, че е необходимо да бъдем духовни християни, за да възлюбим истината. Имаме ли проблеми днес с любовта към истината, Божието Слово или пророческите писания? Помислете за времето, което ни предстои: „Само тези, изучавали Библията прилежно и получили любов към истината, ще бъдат защитени от мощната заблуда, която ще плени света (...) Основан ли е Божият народ толкова твърдо върху Словото Му, че да не се поддаде на доказателствата на емоциите си?“¹¹⁶

Бог няма да ни попита дали сме открили цялата истина, а дали обичаме истината.

Плодът на Духа или делата на плътта

„Влиянието на Светия Дух е животът на Христос в душата. Ние не виждаме Христос и не говорим с Него, но Светият Дух е много близо до нас без значение къде сме. Работи във и чрез всеки, който приеме Христос. Тези, в които Духът пребъдва, разкриват плодовете на Духа.“¹¹⁷

Галатяни 5:22,23: „(...) любов, радост, мир, дълготърпение, благост, милост, милосърдие, вярност, кротост, себеобуздание“. Ефесяни 5:9: „(...) всичко, що е благо, право и истинно“.

В Галатяни 5:16-21 се казва, че силата на греха в нас ще бъде унищожена чрез Светия Дух. „Ходете по Духа и няма да угаждате на плътските страсти. Защото плътта силно желае противното на Духа, а Духът противното на плътта; понеже те се противят едно на друго, за да можете да правите това, което искате. Но ако се водите от Духа, не сте под закон“ (вж също Римляни 7:23 и 8:1). „А делата на плътта са явни; те са: блудство, нечистота, сладострастие, идолопоклонство, ча-

родейство, вражди, разпри, ревнувания, ярости, партизанства, раздори, разцепления, зависти, пиянства, пирувания и тям подобни; за които ви предупреждавам, както ви и предупредих, че които вършат такива работи, няма да наследят Божието царство” (Галатяни 5:19-21).

Духовни дарби

„Под духовни дарби разбираме дарбите, които получаваме от Светия Дух, изброени в 1 Коринтяни 12:28 и Ефесяни 4:11 – апостоли, пророци, евангелисти, пастори, учители, [други да правят] чудеса, [някои имат] изцелителни дарби, [други с дарби] на помагания, [на] управлявания, [на говорене] разни езици. Тези дарби подготвят светиите за служба (...) Те потвърждават свидетелството на църквата, а също така и осигуряват ръководство и управление.”¹¹⁸ Светият Дух дава също и други таланти със специфични цели: „(...) в мъдрост, в разум, в знание и във всякакво изкуство“ (Изход 31:2-6) или архитектура (1 Летописи 28:12,19).

Когато искаме да станем ученици на Исус, ние Му предаваме всичко, което имаме и което сме. Така всички наши таланти и способности, наследени или придобити, са на Негово разположение. Той може да ни даде допълнителни таланти и да усъвършенства и пречисти естествените ни способности.

Възможно ли е да нямаме Светия Дух и да притежаваме духовни дарби?

Божият избор или изборът на хората

„Църквата ни има световна, демократична структура. Тази структура обаче никога не е била считана за популярна демокрация. Истинската цел на гласовете ни е всеки лично да чуе Божия глас и да гласува според това, което е чул. Чувайки Божия глас, волята Му бива изявена чрез гласуването. Ние определено се молим, преди да участваме в срещи на борда. Често преди гласуването се дава възможността хората да се помолят лично, така че всеки човек да знае как Бог иска те да гласуват. Неемия казва: „И моят Бог тури в сърцето ми (...)” (Неемия 7:5). Елън Уайт казва за Неемия, 1 глава: „И докато се моли,

свято намерение се оформя в ума му¹¹⁹.

Може ли плътският християнин да чуе Божия глас? Ако не се е предал на Бога съзнателно и напълно, тогава със сигурност няма да получи отговор (Псалми 66:18; 25:12). Ако един плътски християнин гласува искрено, според най-доброто си знание, говорейки по човешки, това е редно. Но в момента, когато се направят човешки споразумения, това става манипулация и грях.

Лидерите имат огромно влияние върху Божието дело. Определено има голяма разлика и сериозни последствия от това ръководители да бъдат братя и сестри, избрани от Бога, или такива, които са избрани просто от човешки глас.

Докато четях книга за молитвата, осъзнах, че можем да молим Бог да ни покаже пътя, по който трябва да ходим (Псалми 32:8).

Слушането на Божия глас в тишината промени целия ми живот. Разказвам за тази опитност в статията: „Как от бизнес представител станах пастор“.¹²⁰ Други добри източници:

Аудио проповед от Курт Хазел: „Как да вземам добри решения?“ (също достъпна само на немски).¹²¹ Аудио проповед от Хенри Дромънд: „Как да знам Божиата воля?“ (само на немски).¹²²

Това се случи на 23-ти октомври 2014. Мисионерският център „Кънтри Лайф Инститют“ в Каринтия, Австрия, беше изправен пред дилемата: Трябва ли да построим допълнителна постройка, или не? Имаше много предимства и недостатъци. Решаващият въпрос беше каква е Божиата воля в този случай? Спряхме да дискутираме предимствата и недостатъците и вместо това се молихме в продължение на десет дни Бог да ни подготви да чуем гласа Му и да ни даде отговор дали да строим разширението, или не по време на срещата ни на 23-ти октомври, след като гостите от сесията „Нюстарт“ щяха вече да са си тръгнали.

Молитвената среща се състоя с повече от 20 участници. След общата молитва всеки в тиха молитва помоли Бога за отговор на въпроса дали трябва да се строи, или не. Отговорът беше споделен с останалите по следния начин: на листче

хартия трябваше да се запише „+” (да се строи), „-“ (да не се строи), или „0”, в случай на „въздържал се“. Когато не бяха сигурни в отговора, до знака трябваше да поставят въпросителен. Резултатът беше знак на Божието невероятно ръководство. Имаше 14 листчета с „+” (4 от които с въпросителен), 6 с „0” и четири празни листа. (Имаше също и два отговора, които не бяха ясни, затова и не бяха броени.) Така стана ясно, че Бог ни водеше към това да строим. Убеден съм, че в последните дни ще търсим все повече и повече директни съвети от Бога.

Йоил 2:28-29 посочва това. Елън Уайт коментира: „Трябва лично да чуем Бог да говори на сърцето ни. Когато всеки друг глас замлъкне и чакаме Него, тишината на душата ще направи по-ясен Неговия глас. Той ни кани: „Млъкнете и знайте, че Аз съм Бог; ще се възвиша между народите, ще се възвиша на земята” (Псалми 46:10).¹²³

Пари

Каква е разликата между духовните и плътските християни, когато говорим за печелене на пари и за начина им на употреба? Как гледаме на себе си – като на собственици на нашите собствени ресурси или като на Божии наставници? „Любов към парите и любов към показност са превърнали този свят в свят на крадци и грабители. Писанията рисуват ненаситност и потисничество, които ще преобладават точно преди Христовото второ идване.”¹²⁴

Божите ангели защитават тези, които се боят от Бога

Божите ангели защитават боящите се от Бога. Псалми 34:7: „Ангелът на Господа се опълчва около онези, които Му се боят, и ги избавя“. „За всеки Христов последовател е назначен ангел пазител. Тези небесни наблюдатели защитават праведните от силата на нечестивия.”¹²⁵ Тук се говори за хора, които се боят от Бога, за христовите последователи и праведните, които са под Божия закрила. Това включва ли всеки, който нарича себе си християнин? Отнася ли се също за тези, които не са предали напълно живота си на Бога? Включват ли се децата? В Матей 18:10 се казва: „Внимавайте да не презирате ни едно от

тези малките, защото ви казвам, че техните ангели на небесата винаги гледат лицето на Отца Ми, Който е на небесата”. Давид, който напълно поверява живота си в Божиите ръце, знае, че няма основание за страх. Той казва: „Господ е светлина моя и Избавител мой; От кого ще се боя? Господ е сила на живота ми; От кого ще се уплаша?” (Псалми 27:1).

(Препоръчвам ви да прочетете глава 31 от книгата „Великата борба“. Там пише за служенето на добрите ангели. Тази глава е радост за всяко Божие дете.)

Последни коментари

Засегнахме само няколко аспекта. Има много други области в живота и вярата, които могат да бъдат включени. За всички тях е валидно следното:

Няма нито една сфера, в която да не присъстват важни прецизности, ако живеем със Светия Дух. И обратното – не съществува нито една сфера, в която да няма големи недостатъци в живот без Светия Дух. Това не трябва ли да бъде голяма мотивация за нас? Нека вземем решение всекидневно да посвещаваме живота си на Бога и да се молим да бъдем изпълнени със Светия Дух.

„Преди години Боинг 707 излетял от летището в Токио и се насочил към Лондон. Било чудесно излитане. Небето било ясно и слънчево. Скоро пътниците можели да видят известния връх Фуджи в Япония. Изведнъж на пилота му хрумнало да обиколи в кръг около върха, така че пътниците да могат да се насладят на тази рядка гледка. Той изоставил посочения курс на полета и преминал на панорамен прелет. По време на прелитането нямал връзка с контролния център на земята и зависел напълно от това, което виждал. Видял, че планината е близо до самолета. Алтиметърът му показвал 4000 метра. Това, което не видял обаче, бил внезапният вятър, който бушувал около връх Фуджи. Самолетът се разбил и всички пътници загинали.”¹²⁶

Животът на плътския християнин е един „панорамен прелет“. Той взема сам всички решения. Без значение колко добри са намеренията му, той ще се провали. Духовният християнин живее чрез Светия Дух във връзка на любов и доверие с Госпо-

даря си, Който го води на безопасно място.

Молитва: *Небесни Татко, благодаря Ти за това, че пребъдването на Исус чрез Светия Дух преобразява мен и работата ми по толкова чудесен начин. Моля те, отвори очите ми още повече за делото на Светия Дух. Дай ми чрез Него този живот в пълнота, който Исус иска да ми даде. Моля Те, помогни ми да открия ключа към решаването на този проблем в следващата глава и да го приложя! Благодаря Ти. Амин.*

⁸⁶ Гари Ф. Уилямс, „Как да бъдем изпълнени със Светия Дух”, Люнебург 2007, стр. 8.

⁸⁷ Е. Г. Уайт, *Писмо 44*, 1903, цитирано в Адвентен библиейски коментар, том 7, стр. 963 върху Откровение 3:15-16.

⁸⁸ Е. Г. Уайт, „Детско водителство”, 1954, стр. 69.

⁸⁹ Dr. S. Joseph Kidder, *Anleitung zum geistlichen Leben* (Andrews University), PPP Folie 3+4.

⁹⁰ Е. Г. Уайт, „Деяния на апостолите”, 1911, стр. 551.2.

⁹¹ Е. Г. Уайт, „Свидетелства към църквата”, том 4, стр. 348.3.

⁹² Уилям Г. Джонсън, „Адвентната църква през изпитание”, Люнебург 1996, стр. 118.

⁹³ Е. Г. Уайт, „Избрани вести”, книга първа (1958), стр. 386.1.

⁹⁴ Studienanleitung Standardausgabe, Philip G. Samaan, 10.11.1989, to question 8.

⁹⁵ Хелмут Хаубайл (Hrsg.), „Мисионско писмо”, брой 34, Бад Айблинг, 2011, стр. 3.

⁹⁶ „40 дни – утрини бдения и молитва за подготовка за второто идване”, Виена, 2012, стр. 88.

⁹⁷ Е. Г. Уайт, „Свидетелства към църквата”, том 6, 1901, стр. 370.3.

⁹⁸ Е. Г. Уайт, „Свидетелства към църквата”, том 9, 1909, стр. 189.4.

⁹⁹ Е. Г. Уайт, MS 148, 1897.

¹⁰⁰ Елън Г. Уайт, „Копнежът на вековете”, 1898, стр. 671.4.

¹⁰¹ Ранди Максвел, „Ако моят народ се моли”, Пасифик Прес, 1995, стр.11.

¹⁰² CD – „Последната подготовка”, част 6.

¹⁰³ Е. Г. Уайт, РН 016, стр. 29.1.

¹⁰⁴ Денис Смит, „40 дни – утрини бдения и молитва, които ще съживят опитността ви с Бога”, книга втора, Виена, 2013, стр. 175.

¹⁰⁵ Е. Г. Уайт, „Вярата, чрез която живея”, 1958, стр. 333.3.

¹⁰⁶ Е. Г. Уайт, „Великата борба”, 1911, стр. 469.3.

¹⁰⁷ Ранди Максвел, „Ако моят народ се моли”, Пасифик прес, 1995,

стр. 145.

¹⁰⁸ Неизвестен автор, „Хляб за всеки ден”, книга с утринни бдения (RBC Ministries), 26/11/1993

¹⁰⁹ Е. Г. Уайт, „Здравно служене”, Medical Ministries, 1932, стр.12.3.

¹¹⁰ Имейл от 7.3.2013.

¹¹¹ Имейл от 18 ноември 2014 от сестра М.

¹¹² Andreasbrief Nr5, „Победа над цигарите и алкохола”, www.missionsbrief.de.

¹¹³ Дейв Фийдлър, D’Sozo, (Remnant Publications), Въведение.

¹¹⁴ Пак там.

¹¹⁵ Е. Г. Уайт, Ревю енд Херълд, 5 април 1892.

¹¹⁶ Е. Г. Уайт, „Великата борба”, 1911, стр. 625.3.

¹¹⁷ Франсис Д. Никол (редактор), Адвентен библиейски коментар, том 6 (Хагерстаун, 1980), стр. 1112.

¹¹⁸ Hrsg. Gerhard Rempel, Schlüsselbegriffe adventistischer Glaubenslehre (Hamburg), стр. 44.

¹¹⁹ E.G. White, Southern Watchman (www.egwwritings.org), March 1, 1904.

¹²⁰ www.gotterfahren.info – Gott verändert Leben – Vom Prokurist zum Prediger.

¹²¹ www.gotterfahren.info – Wege zum Ziel: Gott erfahren – Gottes Botschaft für unsere Zeit – Thema Nr. 11.

¹²² Missionsbrief.de (проповеди), Хенри Друмонд, „Как да разбера Божията воля?” (на английски и немски).

¹²³ Елън Г. Уайт, „Копнежът на вековете”, 1898, стр. 363.3.

¹²⁴ Е. Г. Уайт, „Пророци и царе”, 1917, стр. 651.1.

¹²⁵ Е. Г. Уайт, „Великата борба”, 1911, стр. 512.2.

¹²⁶ Kalenderzettel February 17, 1979 by Reinhard Petrik.

КЛЮЧЪТ КЪМ ПРАКТИЧНОТО ПРЕЖИВЯВАНЕ

*Как мога да приложа и да преживея
Божиите решения за мен?*

*Как да се молим, за да сме сигурни,
че сме изпълнени със Светия Дух?*

Молитва и изпълване със Светия Дух

Трябва да продължим това пътуване чрез вяра и да се молим за Светия Дух с вяра. Това означава, че след като се помолим за Духа, трябва да бъдем сигурни, че Господ е отговорил на молитвата ни и че вече ни е дал Светия Дух още докато се молим. В Галатяни 3:14 се казва: „за да приемем обещания Дух чрез вяра“. Друг превод гласи: „за да получим обещанието за Светия Дух, вярвайки в Христос“ (NIRV). Бог ни е дал чудесна помощ, за да можем лесно да се доверим на нашия Небесен Баща. Това е „молитвата с обещания“.

Молитва с обещания

Да вземем един подходящ пример: Представете си, че детето ми има трудности с френския език в училище. Искам да го насърча да учи френски. Обещавам му, че ако получи добра оценка, ще му дам 20 долара. Детето започва да учи усилено. Освен това му помагам с френския и то наистина получава добра оценка. И какво следва? Детето се връща от училище, влиза къщи и извиква: „Тате, 20 долара!“ . Защо е толкова сигурно, че ще ги получи? Защото обещанието е направено и изискванията са изпълнени. Всъщност това е нещо съвсем нор-

мално за повечето от нас днес. Възможно е обаче в момента да нямам 20 долара, нали?

Възможно ли е Бог да няма нещо, което е обещал? Естествено, че не. А аз мога ли да си взема обратно обещанието? Да приемем, че казваме следното: „Четох в една книга за образованието, че не трябва да мотивираме децата си да учат за пари, затова не мога да ти дам 20 долара”. Бог променя ли решението си след време? НЕ! Виждаме, че когато Той обещава нещо, а ние изпълним изискванията, тогава има само една възможност – да получим обещаното. Чрез обещанията си Бог иска да ни окуражи да се движим в определена посока, в случая да получим Светия Дух, което придава Божията сила в живота ни. Той желае да улесни процеса, по време на който ще се научим да Му се доверяваме. Във вярващото сърце има доверие. Предлагам да прочетем няколко ключови библейски стиха за молитва с обещания: 1 Йоан 5:14-15: „И увереността, която имаме спрямо Него, е това, че, ако просим нещо по Неговата воля, Той ни слуша“. Бог ни дава основно обещание, че отговаря на молитви, които са според волята Му. Божията воля е изразена в заповеди и обещания. Ние можем да разчитаме на тях в молитвите си. В стих 15 се казва: „и ако знаем, че ни слуша, за каквото и да Му попросим, знаем, че получаваме това, което сме просили от Него”. В друг превод (NIRV) се казва: „Ако сме убедени, че Бог чува това, за което Го молим, знаем, че го имаме“.

Какво означава това? На молитвите ни, които са според Божията воля, Бог отговаря в същия момент, в който ги представяме пред Него. Обикновено обаче ние не забелязваме никакви по-особени емоционални изяви. На молитвите ни се отговаря чрез вяра, а не чрез чувства. Чувствата ще дойдат по-късно. Молейки се с хора, пристрастени към алкохол и тютюн, научих, че в момента, в който се помолят за избавление, те не забелязват нищо. Получават отговора чрез вяра. Но след няколко часа забелязват, че не изпитват вече никакво желание за тютюн или алкохол. В този момент са получили фактически отговор на молитвата си. Исус заявява в Марк 11:24: „Затова ви казвам: Всичко, каквото поискате в молитва, вярвайте, че сте го полу-

чили, и ще ви се събдне”.

Елън Уайт пише: „Не е нужно да търсим видими доказателства за благословието. Подаръкът е в обещанието и ние можем да работим уверени, че Бог е обещал това, което е по силата Му да изпълни, и че подаръкът, който вече имаме, ще бъде даден тогава, когато най-много се нуждаем от него”.¹²⁷

Ето защо не трябва да търсим видими доказателства за отговорите на нашите молитви. Имам предвид да не търсим емоционално преживяване. Според Роджър Морно „духовете [демоните] насърчават хората да следват чувствата си, вместо Словото на Христос и пророците Му. Няма по-сигурен начин за духовете да получат контрол над живота на хората, без последните дори да осъзнаят какво се случва”.¹²⁸

„Молитвата с обещания отваря Божията съкровищница за нас. Нашият любящ Небесен Баща ни предлага неизчерпаемо богатство.“ Те (учениците) могат да очакват големи неща, ако вярват в обещанията Му.”¹²⁹

Два вида обещания

Важно е да разбираме разликата между различните видове обещания в Библията: „Духовните обещания за опрощение на грехове, за Светия Дух, за сила да вършим делото Му са винаги валидни (Деяния 2:38-39). Обещанията обаче за временни благословения, дори и за самия ни живот, се дават в точно определено време и биват задържани до определеното време, според това, което Божието Провидение намира за най-добро”.¹³⁰ Така в Исая 43:2 четем следното обещание: „Когато ходиш през огъня, ти няма да се изгориш, и пламъкът не ще те опали”. Бог спазва това обещание по чуден начин за тримата приятели в огнената пещ (Даниил, 3 гл.). От друга страна обаче реформаторите Хус и Йероним били изгорени на кладата в Констанц. Бихме могли да кажем, че на техните молитви не е било отговорено. А може би тези молитви са получили отговор, който обаче е неясен за нас? Защо? Един папски автор описва смъртта на тези мъченици по следния начин: „И двамата бяха твърди, докато приближаваха последните им часове. Подготвиха се за огъня все едно отиваха на сватбено тържество. Не произне-

соха дори един болезнен стон. Докато пламъците се издигаха, започнаха да пеят химни; трудно беше за силата на огъня да спре пеенето им”.¹³¹ Когато някой изгаря жив, единственото, което може да прави, е да вика. Тяхното поведение показва, че Бог се е намесил, но по начин, невидим за нас.

Да благодарим за отговора

Сега ще разгледаме друг важен аспект, а именно, когато получаваме отговор на молбите си в момента, в който ги отправяме към Бога, тогава е редно веднага да Му благодарим за отговора. Нашата благодарност е израз на доверието ни в Него за това, че е отговорил на молитвата ни и очакваме обещанието да бъде изпълнено тогава, когато се нуждаем от него най-силно. Някои вярващи забелязват отговора веднага след като се помолят. Повечето обаче обикновено преживяват опитността на Илия, а именно, Бог не е в бурята, в земетресението или в огъня, а в тихия, нежен глас (3 Царе 19:11-12). Такава беше и моята опитност. След молитвата дълго си мислех, че нищо не се е случило. В даден момент обаче като че ли изведнъж осъзнах, че всъщност много неща се бяха случили, но аз не бях ги забелязал.

Промяна в мисленето

Необходимо ли е да променя мисленето си в същия момент? „Преобразявайте се чрез обновяването на ума си” (Римляни 12:2). Правилно е да кажем: „Благодаря Ти, Господи, че отговори на молитвата ми. Благодаря Ти, че удовлетвори молбата ми. Благодаря Ти, че ще преживея това в правилното време”. Това не е самовнушение. При самовнушение се опитвам да убедя себе си. Когато съм се помолил с обещание, имам божествена основа за промененото ми мислене, тъй като вече ми е било отговорено чрез вяра. В този случай ако не променя мисленето си, аз показвам на Бога, че не се доверявам на Него, а на чувствата си. Това мое поведение прави Бога лъжец и аз няма да получа нищо. Освен това е важно да действаме съгласно това, в което вярваме дори и когато не забелязваме никаква промяна. Бог винаги подкрепя вярата ни. Той иска да Му се доверим. По-

мислете си за прекосяването на реката Йордан. Свещениците е трябвало първо да стъпят във водата и тогава тя се разделя. Нееман е трябвало да се потопи във водата седем пъти, преди да бъде излекуван. Може би си казвате: „Не мога да направя това. Не мога дори да си представя, че мога да направя нещо подобно“. Моля ви, не забравяйте, че има много неща, които не можем да обясним. И до днес не знаем какво представлява електричеството, въпреки че всички го използваме. Не знаем също как точно децата се учат да говорят. Но всички се научават да говорят. „В естествения свят сме постоянно заобиколенни от чудеса, неразбираеми за нас. Трябва ли тогава да бъдем изненадани, когато в духовния свят открием тайни, които не можем да си обясним?“¹³²

Нека поразмишляваме върху Притчи 3:5-6: „Уповавай на Господа от все сърце и не се облягай на своя разум. Във всичките си пътища признавай Него, и Той ще оправя пътеките ти“. Тук ясно се виждат условията, които трябва да се изпълнят, за да ръководи Бог пътищата ни. Всяка предпоставка е също и заповед. Ако не сме сигурни дали сме изпълнили условията, тогава можем да се молим за готовност и да бъдем сигурни, че Бог ще ни отговори незабавно. „(...) ако „желаете Бог да ви направи да пожелаете“, Той ще направи това за вас (...).“¹³³

И една подробност, която би могла да ни бъде от полза. Знаете ли какво правим, когато сме се помолили с Божието обещание, изпълнили сме условието, а се съмняваме, че Той ще ни отговори? Правим Бога лъжец. А ние не желаем да правим това при никакви обстоятелства, нали? В такъв случай се молете: „Господи, вярвам, помогни на моето неверие“. И Му се доверете! Много ценен съвет за молитва с обещания се намира в главата „Вяра и молитва“ в книгата „Възпитание“ на Елън Уайт.

Молитва за Светия Дух

Имаме пълното право да се молим за Светия Дух. Но не трябва да убеждаваме Бога да извърши нашата воля, а да вярваме в обещанията и в Неговата благонадеждност.

Обещание за получаването на Светия Дух

Господ ни е дал чудесни обещания за получаването на Светия Дух. Лука 11:13: „И тъй, ако вие, които сте зли, знаете да давате блага на чадата си, колко повече Небесният Отец ще даде Светия Дух на онези, които искат от Него!“. Не поема ли тук Небесният ни Баща един обвързващ ангажимент? Условието за това обещание е: „Искайте!“. Исус говори не за еднократно, а за постоянно искане. Тук е важно да разгледаме и контекста. Трябва да прочетем и другите текстове, където се говори за същото. Деяния 5:32: „И ние сме свидетели [Нему] за тези неща, както е и Светият Дух, когото Бог даде на ония, които Му се покоряват“. Условието тук е послушание! Не можем да докажем това просто с един текст. Трябва да погледнем и контекста на обещанието. Тук не става дума за това да бъдем покорни веднъж в нещо, което ни е приятно. Важно е да се покоряваме на Него – на нашия чудесен Изкупител и Приятел. Послушанието носи радост. Молете се всяка сутрин за послушно сърце. Молете се Бог да ви помогне да желаете да правите всичко, което Той иска, и да ви помогне да го осъществите. А ето и още една чудесна предпоставка, записана в Йоан 7:37: „А в последния ден, великия ден на празника, Исус застана и извика, казвайки: „Ако е някой жаден, нека дойде при Мене и да пие“.

Тук предпоставката е желанието за Светия Дух. Ако нямате желание или смятате, че то е твърде недостатъчно, трябва да се молите за това. Молбата ви е според Божията воля и отговорът ще бъде незабавен. Когато помолим нашия чудесен Бог, Той ще създаде в нас и желанието, и осъществяването на това желание. Можем също така да се молим за близка връзка с Него, да Го обичаме с цялото си сърце, да Му служим с радост, да имаме нарастващо желание за Исус и скорошното Му завръщане, както и за повторното ни обединяване с Него в Божието царство. Да се молим да ни даде желание да четем Божието Слово и да се учим от него, както и желание да бъдем готови да се включим в делото по спасяване на изгубените. Йоан 7:38-39: „Ако някой вярва в Мене, реки от жива вода ще потекат от утробата му, както рече Писанието. А това каза за Духа, Който

вярващите в Него щяха да приемат”. А тук условието е вяра! Разбираме, че вярата ни в Исус Христос и доверието ни в Бога е важно условие за получаването на Светия Дух. А когато се молим с обещания, е лесно да вярваме! Галатяни 5:16: „Прочее, казвам: Ходете по Духа и няма да угаждате на плътските страсти”. Всъщност в този случай става въпрос за обещание, изразено като заповед. Когато Бог желае да ходя по дух, това означава, че иска да ме изпълни със Светия Дух. Когато сме изпълнени с Него, вече не сме под контрола на нашите страсти. Божият Дух унищожаваш силата на греха в нас (Римляни 8:1-17, обърнете внимание на стих 2). Чрез Него „телесните действия“ биват умъртвени (Римляни 8:13). Помислете за апостол Павел, който казва за себе си: „Аз умирам всеки ден”. Да не бъдем под контрола на плътта (Галатяни 5:18-21), а да култивираме плодовете на Духа (Галатяни 5:22). Грехът, който няма власт над живота ни, можем да уподобим на бинокъл. За да не попадне прах върху лещите, в помещението трябва да има свръхналягане. Когато вратата се отвори, въздухът ще се придвижи навън. Прахта не може да влезе навътре. По същия начин, когато сме изпълнени със Светия Дух, ние „не изпълняваме волята на плътта”. (Допълнителна информация по този въпрос ще намерите в края на главата, в параграф: „Може ли човек да остане духовен?“.

Да се спрем върху още един стих – Ефесяни 3:16-17,19: „(...) да ви даде, според богатството на славата Си, да се утвърдите здраво чрез Неговия Дух във вътрешния човек, чрез вяра да се всели Христос във вашите сърца, тъй че закоренени и основани в любовта (...) да се изпълните в цялата Божия пълнота”. Твърде възможно е дълго време да не забелязваме никаква осезаема сила. Не става ли така и в природата? През зимата дърветата са голи, а през пролетта – зелени. В този процес на възвръщане към живот се задействат мощни сили, които не можем да чуем или да видим, но чиито резултати можем да забележим. Така беше и с мен. Благодаря на Бога, че ми даде изобилна сила!

Бих искал да приведа още един пример. От няколко десетилетия знаем, че в телата ни протича електрически ток. Той е там, но ние не осъзнаваме това. Ефесяни 5:18: „изпълвайте се

с Духа” или „бъдете постоянно и често изпълнени с Духа”.¹³⁴ Деяния 1:8: „Но ще приемете сила, когато дойде върху вас Светият Дух, и ще бъдете свидетели за Мене”.

На учениците им е било възложено да чакат, докато получат сила. Те не чакат бездейно. „Молят се сериозно за сила, която да им помага да посрещат хората във всекидневния им живот и да имат правилните думи, за да водят грешници при Христос. Оставят настрана различията си и стремежите си за власт.”¹³⁵

И ние можем да се молим с това обещание.

Никакви положителни резултати?...

„Млад мъж търсел съвет как да се изпълни с Духа. Той наистина се борел със себе си. Пасторът го попитал:

– Предал ли си напълно волята си на Бога?

– Не мисля, че съм я предал напълно.

– Тогава – казал пасторът – няма смисъл да се молиш за изпълването с Духа, докато не предадеш напълно волята си на Бога. Не искаш ли да предадеш волята си на Него сега?

– Не мога – отговорил той.

– Искаш ли Бог да направи това за теб?

– Да – отвърнал.

– Тогава го помоли да го направи – казал пасторът.

Младият мъж се помолил: „О, Господи, изпразни ме от моята воля. Доведи ме до пълно подчинение на Твоята воля. Отнеми моята воля. Моля се в името на Исус.

Тогава пасторът попитал:

– Стана ли?

– Би трябвало – отговорил човекът – помолих Бог да направи нещо според волята Си и аз знам, че Той ми е отговорил и че имам това, за което се помолих (1 Йоан 5:14-15). Да, случи се – изгубих волята си.

Тогава пасторът казал:

– Сега се помоли за кръщението със Светия Дух, т.е. за изпълването със Светия Дух.

Той се помолил:

– О, Господи, кръсти ме със Светия Си Дух! Моля се в името на Исус.

Това се случило веднага, щом той предал волята си.”¹³⁶

Голяма разлика преди и след

Въпреки че знаех за молитвата с обещания от много време и в много специални случаи съм се молел по този начин, като съм преживявал чудесни отговори на молитва, дълги години си мислех, че е достатъчно да се помоля за Светия Дух, без да разчитам на точно определени обещания. Уверен съм, че много хора разсъждават по същия начин. Не искам да кажа, че това е погрешно. Но когато погледна назад към моето лично преживяване, мога само да съжалявам, че не съм се молил с обещания.

От няколко години се моля всекидневно с обещания за Светия Дух и след всяка молитва имам увереността, че съм изпълнен с Него. На 28 октомври 2011 година преживях нещо, което ми помогна да осъзная разликата в живота ми преди и след това. От момента, когато започнах да се моля с обещания, връзката ми с Бога започна да се задълбочава. Исус ставаше все по-велик за мен и аз Го чувствах все по-близо и по-близо. Не говоря просто за емоции, а за съвсем осезаеми и реални промени в живота ми. Когато чета Библията, често имам окуражаващи прозрения. В битката с изкушенията получавах много победи. Времето ми за молитва се превърна в най-скъпоценните мигове на деня и започна да ми носи непрекъснато нарастваща радост. Бог отговаря на много от молитвите ми. Чувствам се по-щастлив и имам повече смелост (Деяния 4:31) да говоря на другите за Исус. По-общителен съм с приятелите си. Живея щастливо чрез Божията милост и се чувствам в безопасност в ръцете Му. В различни периоди от живота ми Господ ме е поддържал и подкрепял духовно по чудесен начин. Осъзнах духовните дарби, които ми е дал. Престанах да критикувам. Когато други критикуват пред мен, се чувствам неудобно. Промяната дойде едва забележимо. За първи път забелязах нещо, след като бях прекарал известно време всеки ден в молитва за Светия Дух въз основа на библейските обещания. От тогава насам преживявам различно християнство. Преди животът ми с Бога беше напрегнат и труден, сега преживявам радост и

сила. Съжалявам за загубите в личния ми живот, причинени от липсата на Светия Дух, за загубите в брака и семейството ми, както и в църквата, където бях пастор. Когато осъзнах това, помолих Господа за прошка. Тъжната истина е, че не можем да заведем някого по-далеч от мястото, до което ние самите сме стигнали. Трябва да знаем също така, че индивидуалните недостатъци на членовете в семейството и църквата се събират и умножават. За да не съжалявате, че сте допуснали същите грешки в живота си, бих искал да добавя няколко мисли.

Във 2 Петър 1:3-4 се казва, че чрез близка връзка с Исус ние можем: „(...) чрез скъпоценните нам и твърде големи обещания“ да станем „участници на божественото естество“. Това означава, че Светият Дух ми се дава чрез обещанията. Можем да сравним обещанията с банкови чекове. Когато представим подписан чек, можем да теглим пари от сметката на титуляра. Като Божии деца (Йоан 1:12) можем всеки ден да теглим с чековете (обещанията), подписани от Исус. Няма смисъл да представяме наши собствени чекове, дори и да са изписани от художник. Нуждаем се от подписани чекове от Титуляра на сметката. Има и още нещо, което може да ни насърчи да се молим с обещания. В Божието Слово се съдържа сила. Защо Исус се моли на кръста три пъти с думи от Псалмите? Защо в пустинята се защитава и разгромява сатанинските изкушения с Библейски стихове (Матей 4:4,7,10)? Той казва: „Не само с хляб ще живее човек, но с всяко слово, което излиза от Божиите уста“.

Исус, Създателят, е знаел, че има сила в Божието Слово. „Във всяка заповед и във всяко обещание от Божието Слово е силата, Божият живот, чрез който заповедта може да бъде изпълнена и обещанието – осъществено.“¹³⁷ Каква чудесна истина! Всяко обещание притежава Божията сила и Божия живот. Когато се молим с обещания, използваме Божието Слово в молитвата си.

За него се казва: „Така ще бъде словото Ми, което излиза из устата Ми; Не ще се върне при Мене празно“ (Исаия 55:11). Възнамерявам да се моля за Светия Дух само с обещания. Когато правя това, аз знам, че съм Го получил въз основа на обеща-

нието в 1 Йоан 5:15: „и ако знаем, че ни слуша, за каквото и да Му попросим, знаем че получаваме това, което сме просили от Него”. Когато се моля без обещание, аз просто се надявам, че на молитвата ми ще бъде отговорено. По-добре да си отделим време за такава молитва и да преживеем благословен ден, отколкото да се оплакваме от провалите на деня. Получих писмо, написано с голяма радост: „Никога не съм мислил, че е възможно да има разлика между това да се моля за Божието ръководство през деня „със собствени думи“ и с обещания от Библията! Обещанията винаги са били важни за мен. Винаги съм вярвал в тях, но никога не бях ги изисквал ежедневно. Животът ми с Исус придоби ново измерение – по-дълбоко, радостно, уверено и спокойно. Благодаря на Бога за това”.¹³⁸

Ето защо бих желал да споделя една примерна молитва за Светия Дух въз основа на обещания. Естествено, тя може да бъде и по-кратка. По-важно е да се научим да се молим директно от Божието Слово. Но най-важното е чрез Божиите обещания вярата ни да бъде засилена по такъв начин, че след като сме се помолили, да бъдем сигурни, че сме получили Светия Дух. Получаваме Светия Дух, когато вярваме в това, за което се молим.

Примерна молитва за всекидневно получаване на Светия Дух:

Небесни Татко, идвам при Теб в името на нашия Спасител Исус Христос. Ти казваши „Дай ми сърцето си” (Притчи 23:26). Днес искам да Ти предам всичко, което имам и което съм.¹³⁹ Благодаря Ти, че вече си отговорил на тази молитва според волята Си.

Словото Ти казва, че когато се молим според волята Ти, знаем, че вече сме получили това, за което сме се помолили (1 Йоан 5:15).

Ти Си казал също така, че няма да изгониш никого, който идва при Теб (Йоан 6:37).

Исус е казал: „И тъй, ако вие, които сте зли, знаете да давате блага на чадата си, колко повече Небесният Отец ще даде Светия Дух на онези, които искат от Него!” (Лука 11:13)

Ти си казал, че ще дадеш Светия Дух на онези, които вярват в Теб (Йоан 7:38-39), които Ти се подчиняват (Деяния 5:32), които се изпълват с Духа (Ефесяни 5:18) и ходят в Духа (Послание към галатяните).

Това е и моето желание.

Моля Те, направи това в мен. Затова искрено Те моля, Татко, да ми дадеш Светия си Дух днес.

И тъй като това е молба според Твоята воля, благодаря Ти, че вече Си ми дал Светия Си Дух (1 Йоан 5:15).

Благодаря Ти, че получих Божествената Ти любов, тъй като Словото казва: „Божията любов е изляна в сърцата ни чрез дадения нам Свети Дух” (Римляни 5:5; Ефесяни 3:17).

Искам да кажа заедно с псалмиста: „Любя Те, Господи, сило моя” (Псалми 18:1).

Благодаря Ти, че мога да обичам ближните си с Твоята любов.

Благодаря Ти, че силата на греха няма власт над мен (Римляни 8:13, Галатяни 5:16).

Моля Те, спаси ме и ме пази днес от грях и от света, защити ме от падналите ангели, спаси ме от изкушения, а когато е нужно, ме грабни и ме спаси от старото покварено естество (1 Йоан 5:18).

Моля Те също да ми помогнеш да бъда свидетел за Теб в слово и дело (Деяния 1:8). Славя Те и Ти благодаря затова, че чуваши молитвата ми. Амин.

Исус желае да живее в нас чрез Светия Дух (1 Йоан 3:24; Йоан 14:23).

Елън Уайт казва: „Влиянието на Светия Дух е животът на Христос в душата“.¹⁴⁰

Силата, която е променила апостол Петър, Павел и много други хора, е на наше разположение. Нека Той „да ви даде, според богатството на славата Си, да се утвърдите здраво чрез Неговия Дух във вътрешния човек” (Ефесяни 3:16). Изпълването със Светия Дух е ключът към живот на радост, сила, любов и победа над греха“.

„И гдето е Господният Дух, там е свобода” (2 Коринтяни 3:17).

Получих съобщение, в което се казваше следното: „Много църковни членове се молят двама по двама с предложената молитва. През последните пет месеца се молах така с приятелката си. Забелязвам напредък не само в личния си живот, но и в дома, във взаимоотношенията, в брака, в духовния ми живот и в църквата и всичко това се случва не шумно, а по един тих и напълно естествен начин. Изумени сме от това и приемаме всичко като Божия процес на изчистване. Той прави живота ни по-лесен и ние започваме да Го усещаме все по-близо и по-близо”¹⁴¹

Може ли човек да остане духовен?

Да! Когато не позволяваме на неверието да вземе връх и когато дишаме духовно, т.е. „издишваме“, изповядвайки греховете си, и „вдишваме“ Божията любов и Божията прошка, като постоянно подновяваме молбата си с вяра да бъдем изпълнени със Светия Дух.¹⁴²

Нещо подобно се случва и в отношенията ни с нашите деца. Детето може да е непослушно, ние чувстваме, че взаимоотношенията ни са обтегнати, но то все пак си остава наше дете. С времето човек може отново да стане плътски. В Библията никъде не се казва „веднъж спасен, завинаги спасен“. „Грешното ни естество все още съществува. Никой от апостолите и пророците не е твърдял, че е без грях.“¹⁴³ Но чрез живот в Светия Дух и Исус силата на греха в сърцата ни е разрушена и ние можем да живеем наистина един щастлив и уверен християнски живот. Нашата правда е само в Исус Христос, „Който стана за нас мъдрост от Бога и правда, и освещение, и изкупление” (1 Коринтяни 1:30). Трябва да разгледаме този важен въпрос по-подробно. Ако отново сме станали плътски поради дълго пренебрегване на духовния живот или поради това, че не сме дишали духовно, трябва да знаем, че ни чака един съчувствителен Спасител. Важно е да знаем пътя, по който можем да бъдем подновени чрез Божията милост и да заживеем духовен живот завинаги. Не е нужно да оставаме плътски. Помнете в личен и в по-общ план това, което Ранди Максуел казва: „Може би си мислим, че съживяването на Божията църква от

почти духовна смърт може да бъде извършена без усилия?”¹⁴⁴

На всекиго, който приеме великата жертва на Исус, е обещан изобилен живот тук и вечен живот след Второто пришествие. От решаващо значение е личното време сутрин, което посвещаваме на нашия Господ. То ни дава сила. Четем следното за апостол Йоан: „Ден след ден сърцето му е привлечено към Христос, докато изгубва себе си в любовта към своя Господар. Неговият обидчив, славолюбив характер е предаден на оформящата Христова сила. Благото влияние на Светия Дух обновява сърцето му. Силата на Христовата любов преобразява характера му. Това е сигурният резултат от сливането с Исус. Когато Христос пребъдва в сърцето, цялото естество бива преобразено”¹⁴⁵. „Отвори очите ми, за да гледам чудесните неща в Твоя закон” (Псалми 119:18).

Благодаря Ти, че ме водиш, и сега аз мога да кажа: „Радвам се на Твоето Слово като онзи, който намира много користи” (Псалми 119:162).

¹²⁷ Елън Г. Уайт, „Възпитание”, 1903, стр. 258.2.

¹²⁸ Роджър Морно, „Пътешествие в свръхестественото”, Ревю енд Херълд 1982, стр. 43.

¹²⁹ Елън Г. Уайт, „Копнежът на вековете”, 1898, стр. 668.1.

¹³⁰ Морис Венден, „95 тезиса върху праведност чрез вяра”, (Пасифик прес 1987), стр. 60.

¹³¹ Елън Г. Уайт, „Великата борба”, 1911, стр. 109.3 Neander, „Kirchengeschichte“, 6.Per., 2. Abschnitt, 2. Teil, §69; Hefele „Konziliengeschichte“ Bd. VI, S.209 f.

¹³² Елън Г. Уайт, „Възпитание”, 1903, стр. 170.1.

¹³³ Елън Г. Уайт, „Мисли от планината на благословието”, 1896, стр. 142.1.

¹³⁴ Йоханес Магер, „По стъпките на Светия Дух”, Люнебург, 1999, стр. 101.

¹³⁵ Елън Г. Уайт, „Деяния на апостолите”, стр. 36-37.

¹³⁶ Рубен А Тори, „Светият Дух – Неговите начини и дела”, Франкфурт, 1966, стр. 150.

¹³⁷ Елън Г. Уайт, „Притчи Христови”, 1900, стр. 38.2.

¹³⁸ Имейл до Х. Хаубайл от Х. С.

¹³⁹ „Само тези, които станат съработници на Христос, само тези, които кажат: Господи, всичко, което имам и съм, е Твое, ще бъдат признати за Божии синове и дъщери.” Е. Г. Уайт, „Копнежът на вековете”,

1898, стр. 523.1.

¹⁴⁰ Франсис Д. Никол, „Адвентен библиейски коментар”, том 6, Хагерстаун, 1980, стр. 1112.

¹⁴¹ Имейл до Х. Хаубайл от Е.С.

¹⁴² Хелмут Хаубайл и Герард Падератц, „Бог, пари и вяра”, Екентал, 2009, стр. 97.

¹⁴³ Елън Г. Уайт, „Деяния на апостолите”, 1911, стр. 561.1.

¹⁴⁴ Ранди Максвел, „Ако моят народ се моли”, Пасифик прес, 1995, стр. 158.

¹⁴⁵ Елън Г. Уайт, „Пътят към Христос”, 1892, стр. 73.1.

КАКВО НИ ПРЕДСТОИ?

Опитности на отделни личности, на цели църкви, конференции и съюзи

Опитността на един брат

„През последните две години всеки ден се моля за изливането на Светия Дух в живота ми. Молбата ми е Исус да живее в мен във все по-голяма пълнота всеки ден. Ходенето ми с Бог през това време беше невероятно. Плодовете на Духа, записани в Галатяни, 5 глава, са по-видими в живота ми, след като молих Исус да живее в мен, да извърши волята Си в мен и всекидневно да ме изпълва отново и отново със Светия Си Дух. Днес аз изпитвам по-голяма радост, когато чета Библията и когато споделям Христос с останалите, а желанието ми да се моля за другите непрекъснато нараства. Начинът ми на живот коренно се промени. Приемам това като резултат от факта, че всеки ден търся Бога и се моля за Светия Дух.“ Ц.Х.

По-надолу братът добавя: „Предлагам и вие в продължение на шест седмици да се молите ежедневно за изпълването със Светия Дух и тогава ще видите какви промени ще настъпят в живота ви“.

40 дни на молитва в Сърбия

„През септември 2010 преведохме и публикувахме книгата „40 дни на молитва и утринно бдение – Подготовка за Второто пришествие“. Направихме книгата достъпна за всички църковни членове в нашия съюз. След това в продължение на 40 дни организирахме седмични и всекидневни срещи в мест-

ните църкви и по домовете на членовете, през които вярващите постиха и се молеха за изливането на Светия Дух. В края на тази програма в местните църкви започна да се забелязва напълно нова атмосфера. Бездейните църковни членове станаха по-активни и по-заинтересовани да служат на останалите. Тези, които от години спореха едни с други, а някои дори не си говореха помежду си, се помириха и започнаха да планират колективна мисионска работа. През октомври 2010 по време на годишния църковен събор беше представена инициативата за „Събуждане и реформация“. Ние я приехме с радост като продължение на това, което Бог беше вече започнал в нашия съюз. В резултат на тези молитвени срещи почувствахме, че между служителите в съюза се изградиха по-близки приятелства, едно чудесно единство и по-добро разбирателство.⁷¹⁴⁶

40 дни на молитва в Цюрих, Швейцария

„Пасторът ни и аз получихме поотделно книга, чието съдържание ни развълнува. Това беше книгата „40 дни на молитва и утринно бдение – Подготовка за Второто пришествие“ от Денис Смит (издателство Ревю енд Хералд). Тя не можеше просто да бъде прочетена и оставена настрана. Написаното в нея промени живота ми. Тъй като църквата ми в Цюрих (Волфсвинкел) чувстваше голяма нужда от пробуждане и молитва, планирахме 40 дни на молитва през есента на 2011 година. Книгата предоставя подробна и ценна информация за това, както и 40 подходящи утринни бдения. Темите бяха изпълването със Светия Дух, молитвата, проповядването, животът на Исус и духовното общение. Започнахме на 1/10/2011 с големи очаквания. За щастие, повечето от църковните членове се включиха. Вярващите се събираха всеки ден заедно за молитва, изпращаха си съобщения и се молеха по телефона. Една група се събираше всяка сутрин в шест за утринно бдение и молитва.

Нашите 40 дни бяха незабравимо преживяване. Бог отговори на много от молитвите ни и най-вече на молбите ни във връзка със семинара върху библейските пророчества, който се провеждаше по същото време. Лекциите бяха голямо благословение. Те се посещаваха от много хора и 20 души се ре-

гистрираха за следващия семинар върху пророчествата. (На следващия семинар през м. март 2013 дойдоха между 50-60 посетители, а това не беше се случвало в Цюрих през последните 20 години.) Божият Дух започна да променя църквата ни. Беше вълнуващо за нас да видим как малките групи започват да нарастват, как църковни членове, които имаха желание да изнасят библейски курсове, намираха заинтересовани хора. Тези, които се включиха, имаха дълбоко желание да продължат делото на Божия Дух. Искаме да Му благодарим от цялото си сърце и да Му отдадем слава.“

Беатрис Егър, Адвентна църква, Волфсвинкел, Цюрих

40 дни на молитва и мисионска работа в Кьолн, Германия

Пастор Яо Лоаце е немец с бразилски корени. Работил е в продължение на 38 години в различни църкви и болници в Бразилия, както и в Съюза на Южноамериканската дивизия, а през март 2012 г. се пенсионира. Двамата със съпругата му се съгласиха да дойдат в Кьолн като мисионери към проекта „Неговите ръце“ и да работят в португалско – и испаноговорящите църкви. „Започнахме в Кьолн с малки групи, имащи за цел да мотивират църковните членове да канят гости у дома. Въз основа на опита си в Бразилия организирахме 40 дни на молитва в Кьолн. Материалът беше преведен на португалски език. Църквите с членове, говорещи португалски, испански и немски започнаха 40-те дни на молитва с радост. Всеки ден се молахме за 100 приятели и познати. Имената на тези хора бяха написани на черна дъска в църквата. Между 30-ия и 35-тия ден казахме на тези хора, че се молим за тях, и ги поканихме на специално съботно богослужение, организирано за посетители. На това специално богослужение дойдоха 120 души. Кристиан Бадорек, ръководител на личните служения в Нордрайн-Вестфален, изнесе проповедта. Някои от гостите плакаха от радост, когато видяха имената си на дъската. След това Антонио Гонсалвес, евангелизатор от Бразилия, проведе евангелизация в продължение на 15 дни. Всяка вечер изнасяше лекции с превод в продължение на 90 минути. Централната тема беше „Нека Библията ви изненада“, а въпросите, които се

разглеждаха, бяха свързани с Второто пришествие по книгите „Даниил” и „Откровение”. Основните теми, както и песните, бяха преведени на португалски и немски. Всяка вечер имаше прекрасна музикална програма с участието на малки хорове и инструменталисти. Лекциите завършваха с апел. Благодарни сме за изключителните резултати. Членовете на църквата се молеха усилено преди всичко за хората от програмата „40 дни на молитва”. В църквата ни има места за 80 души, а понякога идваха повече от 100. През уикендите залата беше пълна, а през седмицата идваха около 60 души. Редовните посетители бяха 32-ма. В резултат на това 8 души взеха решение да се кръстят и 14 души започнаха да се подготвят за кръщение. До края на годината се кръстиха общо 13 души. Срецнахме много изненади. Беше трудно да намерим преводач. Един католически учител ни предложи помощта си, но той нямаше много опит с Библията. Тогава се помолихме за преводач протестант. Много скоро в един ресторант се запознахме с жена, която обясни, че е превеждала с радост от португалски на немски в петдесятна църква. Тя се съгласи да превежда на нашата евангелизация и по-късно също се кръсти. Преводачката Мария попита дали може да покани приятелката си Елизабет, която беше ръководителка на малка колумбийска църква в Кьолн с 13 членове. Тя дойде и доведе някои от тях. Двама се кръстиха. Елизабет и семейството ѝ сега посещават библейски курс. Друга интересна опитност бе свързана с *Хоуп Ченъл*. Германка открила канала случайно и била впечатлена от това, което чула, включително и от истината за съботата. Поканила съпруга си да слуша заедно с нея. Той не отхвърлил вестите. Един ден жената решила да посети майка си и по пътя ѝ направило впечатление, че кара неизвестно защо по различен маршрут. Край пътя забелязала табелката „Църква на адвентистите от седмия ден”. В същия миг осъзнала, че това са адвентистите от *Хоуп Ченъл*. В събота отишла на богослужение. След това поканила съпруга си и майка си. Днес и тримата са кръстени.

Бих искала да споделя и опитността на една сестра, говореща руски и немски език. Тя се включила в четиридесетте дни на молитва и започнала да се моли за рускоговорящите си съ-

седи. Когато казала на една от съседките си, че се моли за нея, жената била изненадана, тъй като самата тя търсела църква, която да пази библейската събота. Тя и другите съседи дошли на евангелизацията. Двама от тях се кръстили.

Интересна е и историята на Жан. Тя била член на баптистка църква в Бразилия и търсела църква в Кьолн, в която да се говори на португалски. Свързала се с адвентната църква, завършила библейски курс и се кръстила. След обръщането си се обадила на роднините си в Бразилия и съобщила на чичо си, който е адвентист, че и тя е вече адвентистка. Това било голяма изненада за майка ѝ, за сестрите ѝ и за църквата, на която преди била член. Нейното семейство посетило адвентна църква, за да научат за съботата. Това довело до кръщението на пет души в Бразилия – майка ѝ, две от сестрите ѝ и други роднини. Сега тя се моли за обръщането на другата си сестра, която живее в Аржентина. Копнее да бъде заедно с тях в небесното царство.

С Божието ръководство сме имали и много други опитности. При първото кръщение се кръстиха 8 души, по един от всяка от следните държави: Италия, Германия, Перу, Бразилия, Украйна, Венецуела, Колумбия и Русия.

През есента имаме още една евангелизация във връзка с 40-те дни на молитва. Главни говорители бяха Джими Кардосо и съпругата му, които са от Бразилия, но сега живеят в САЩ. Въпреки че лекциите продължиха само една седмица, в края се кръстиха четири скъпи души. Те бяха завършили библейския курс преди това. Бяха трима германци и един италианец. Две от кръщенията се проведеха в централната църква в Кьолн, която има 400 членове и красиво място за кръщение. Благодарим на Бог, че ни изненада по такъв чудесен начин. Убеден съм, че Той е приготвил за нас още по-чудни преживявания. Моля ви, молете се за нас.“

Яо Лоаце, Кьолн, Германия

Жизненоважно застъпничество

„Прочетох книгата „40 дни“. Още от първата страница бях силно впечатлен. Ние не трябва просто да се молим за някого, а предано да се грижим за него. Това прави застъпниче-

ството живо. За съжаление, никога преди това не бях виждал такава застъпничество, т.е. някой, който да живее вярата си! Убеден съм, че това е точно толкова важно за онзи, който се моли, колкото и за този, за когото се моли. Освен това осъзнах, че общуването в църквата става все по-силно. О, надявам се, че ще достигнем онова ниво на общуване, което е описано в последните глави на книгата. Честно казано, плаках, тъй като много отдавна жадувах за подобно общуване. Убеден съм, че книгата „Христос в мен“ ни храни, възпитава и освобождава от нашите собствени дела. Прочетох няколко книги по темата, но тази ми помогна най-много. Вярвам, че тази книга ще засили молитвения ви живот, че общуването в църквата ще се подобри и застъпничеството ще започне отново. Тази книга ми даде надежда за самия мен, за църквата и за света. Благодаря на Бога за нея. Планирам да изуча наръчника „40 дни“, да се моля и да направя това, което Бог иска.“

След няколко седмици получих още едно писмо от тази сестра: „Както знаеш, първоначално само прочетох книгата. Но откакто започнах да изучавам темите с човека, с когото заедно се молим, открих, че те са много по-ценни, отколкото можеш да предположиш в началото. Получих отговори, които нямаше как сама да открия. Благодаря на Бога за човека, с когото се моля, тъй като той участва много активно“. *Н.К.*

Вече съм сигурен

„Книжката „Стъпки към лично пробуждане“ ме докосна по невероятен начин (...) Аз съм роден в адвентно семейство и вярвах, че съм в правия път. Главата за десетте девиси и най-вече Римляни 8:9 ме шокираха. Изобщо не бях вече сигурен дали имам Светия Дух и дали Той работи в мен, защото липсваха съответните плодове в живота ми. Един съботен следобед довърших книгата и внезапно ме обзе сериозна и дълбока тъга. Тогава прочетох молитвата в края на книгата и в мен се появи дълбокото желание да получа Светия Дух, да Му позволя да промени сърцето ми и Бог да ме оформи според волята Си.“ *А.П.*

Опознай Го

„Преди време прочетох статията ти за пробуждането. Тази тема ме занимава от три години. Сега започнах да чета „Стъпки към лично пробуждане“. Мога да кажа само „Амин!“ Радвам се, че в тези страници открих много от моите собствени мисли. Имам впечатлението, че в църквата пропускаме целта за съвсем малко. Не мога да се отърся от чувството, че пропускаме най-важното! Често то е свързано с въпроси като „Какво е истина?“, „Как да живеем?“, „Колко важни са пророчествата?“. Не казвам, че това е неправилно. Но забравяме защо Бог ни е дал тези неща! Истината няма ли за цел да ни научи на пълно общение с Бога? Тези въпроси не трябва ли да ни помогнат **НАИСТИНА** да Го опознаем? Целта на пророчествата не е ли да признаем Божието величие и всемогъщество, да разберем, че Той държи целия свят в ръцете Си и по същия начин може да води и да оформи и нашия живот?

Какво е вечен живот? Йоан 17:3: „А това е вечен живот, да познаят Тебе, единия истинен Бог, и Исуса Христа, Когото си изпратил“. В притчата за десетте девици младоженецът казва на петте неразумни девици само това: „Не те познавам“. Целта на вярата ни е да опознаем Бога, да общуваме с Него, за да ни изпълни с присъствието Си, както е изпълвал и храма в древността (2 Летописи 5:13-14). И когато това стане, „ние няма вече да живеем, но Христос ще живее в нас.“ (неизвестен автор)

Невероятни отговори на застъпническа молитва

„Втората книга „40 дни“ на Денис Смит е невероятно благословение за мен. Някои от хората, за които се молах, преживяха обръщане на 180 градуса в живота си. По време на 40-те дни имах дълбок духовен разговор с един приятел. Каза ми, че животът му се променил много през последните седмици. Чувствал голяма нужда от молитва, мислел повече за Божието Слово и можел лесно да остави неща, които преди считал за важни и любими. Събрах кураж и му казах за книгата, а така също, че той е един от петимата души, за които се моля. Той

беше положително изненадан от това, което му разкрих, и възкликна: „Значи ти си отговорен за всичко това“.

Едно младо момиче взело решение да посвети напълно живота си на Бога. Въпреки че от дете вярвала, живеела без Бога. Нямала никакъв интерес към вярата и била напълно впримчена в светския живот. Сега била напълно променена. Всеки, който я познавал, бил изумен от промяната, която виждал в нея. Тя изучава Библията заедно с мен и участва в 40-дневната програма в нашата църква. Желаете да окуражи и други да имат по-сериозна вяра. Друго момиче, за което се молах, трябваше да участва в едноседмичен курс, но се налагаше да спи в стая заедно с другите участници. Тя се притесняваше да прекара толкова време с много непознати хора. Един ден, точно преди да тръгне, аз я окуражих в молитва и ѝ казах, че съм се молила за нея дълго. Така че ние се помолихме Бог да ѝ даде мир в тази ситуация и да превърне опитността ѝ в отговор на молитва. По време на курса ми се обади и развълнувано ми каза, че Бог е направил нещо невероятно с нея. Не само ѝ дал съвършен мир, но ѝ подарил и смелост да не участва във вечерните забавления, които включвали дискотека, алкохол и др. След 40-те дни продължих да се моля за тези хора, тъй като вече бях чул и бях видял чудесните начини, по които Бог отговаря на молитвите ни.” *А.М. (със съкращения)*

Как Бог работи чрез застъпничеството

„През последните пет години нямах никакъв контакт с един важен за мен човек. По всичко изглеждаше, че той игнорира съобщенията ми. Чух, че през последните три години не ходел на църква, както и че има връзка с жена, която не е християнка. Започнах да се моля за този млад човек, въпреки че не вярвах, че е възможно да се свържа с него отново, тъй като той живееше на 600 км от мен, а и не отговаряше на съобщенията ми. Молих се за „признаци на живот”. Скоро след това чух, че брат му ще се кръщава недалеч от мястото, където живея, по време на 40-те дни на молитва (първоначално кръщението е било планирано за друга дата). Реших да отида и да се срещна с моя познат! Проведохме много задълбочен разговор, в кой-

то той ми сподели, че от известно време чувствал нарастваща нужда да се върне при Бога, но не е имал силата да промени начина си на живот. Казах му, че през последните 20 дни съм се молил усилено за него и че преди това е бил дори записан в молитвения ми списък. Той остана без думи, тъй като точно в този период почувствал как Бог работи в него. По време на богослужението беше дълбоко докоснат. В края пасторът отправя апел. Почувствах тежката борба, която преживяваше, но в един миг падна на колене и започна да плаче. Отново се предаде на Бога! В края на вечерта ми каза, че отново е решил да ходи редовно на църква и да промени живота си. Никога не бил очаквал, че този уикенд ще завърши по подобен начин. След няколко седмици го срещнах на младежка мисионска конференция, което допълнително го подкрепи. Благодаря на Бога за покаянието на този скъп за мен човек.” *М.Н.*

Църквата в Лудвигсбург, Баден-Вюртемберг, Германия

„В началото двамата заедно изучавахме книгата „40 дни“ и преживяхме лична полза и много благословения във времето за молитва. След това организирахме молитвена среща два пъти седмично в църквата, като четяхме книгата заедно с църковните членове. По време на 40-те дни преживяхме Божиите специални благословения. Той ни освежи и съживи като църква. Църковните членове, които преди това нямаха смелост да говорят с непознати, изведнъж започнаха сами да завързват такива разговори. Бог ни обедини като църква чрез обща молитва. Имахме специални опитности с хората, за които се застъпвахме по време на 40-те дни. Бог беше започнал да работи по специален начин в живота им. Хора, които бяхме срещали на улицата, изведнъж започнаха да идват на съботните богослужения. Провеждахме библейски курс с някои от тези семейства. Те бяха запознати вече с въпроса за съботата от клипове в интернет и от книгата „Великата борба“ и от известно време търсеха подходящата църква.”

*Катя и Кристиан Шиндлър, Адвентна църква,
Лудвигсбург, Германия (със съкращения)*

Опитност, свързана с 40 дни на молитва

„Всичко започна със семинар, озаглавен: „Стъпки към лично пробуждане“. По това време желях да преживея Бога във всекидневния си живот. Тогава чух за инициативата „40 дни на молитва и посвещение“. Усещах, че трябва да преживея това приключение. Всъщност не знаех с какво се захващам. Не беше трудно да си намеря човек, с когото да се моля (както предвиждаше програмата). Предизвикателството беше да отделим време заедно в продължение на тези 40 дни. Като медицинска сестра давам много извънредни дежурства. Не смеех дори да си помисля за това. Бог обаче благослови решението ми още от самото начало. С копнеж очаквах тези скъпоценни минути на деня, в които щяхме да разглеждаме темата и да се молим за Светия Дух. Открихме, че молитвите започнаха да променят живота ни. И не можехме да задържаме това само за себе си. При всяка възможност, която ни се предоставяше, чувствахме, че трябва да споделим нещо. За мен беше важно да мотивирам и други да преживеят същото. Резултатът не можеше да се скрие. Нашият ентузиазъм зарази и други църковни членове. Много скоро и други хора се включиха в програмата двама по двама. Всяка седмица очаквахме с нетърпение да споделим това, което бяхме преживели. Този „вирус“ зарази и голяма част от младежите ни. 40-те дни приключиха незабелязано. Не искахме това и просто не можехме да спрем. Така че продължихме с бденията от книгата: „Мараната“ („Нашият Господ иде“) от Елън Уайт. И Бог не ни остави да чакаме дълго. Още по време на 40-те дни ни даде чудесни отговори на молитви. Някой, за когото се бяхме молили през това време, след дълго отсъствие започна отново да посещава богослуженията в църквата. Бяхме толкова щастливи. Хората около мен станаха по-важни за мен. Желанието ми да споделям Божията любов с другите се засили. Животът ми се промени. Много от нас се опознаха по-добре един с друг и започнаха да се разбират още по-добре. Мнозина започнаха да си помагат взаимно. Думата „общуване“ придоби напълно ново значение. Книгата „40 дни на молитва и посвещение“ от Денис Смит ми помогна много.

Да намериш някого, с когото заедно да се молите и да преживееш Бога, се оказа по-лесно, отколкото изглеждаше в началото. Хората, които обичаме, ще ни благодарят за това.“

Хилдегард Велкер, Църква на адвентистите от седмия ден, Краилсхайм, Германия (със съкращения)

Исус – нашият пример

Исус е най-добрият ни пример за всичко. В Лука 3:21,22 четем: „И когато се кръстиха всичките люде, като се кръсти и Исус и се молеше, отвори се небето и Светият Дух слезе върху Него в телесен образ като гълъб“. Елън Уайт коментира това събитие така: „В отговор на молитвата Му към Отец, небесата бяхаотворени и Духът слезе като гълъб и почиваше на Него“.¹⁴⁷

Невероятно е какво се случва по време на служенето Му: „Ден след ден на зазоряване Той общуваше с Отца Си в небето и получаваше отново кръщение със Светия Дух“.¹⁴⁸ Ако Исус се е нуждаел от ежедневно кръщение със Светия Дух, колко ли повече ние се нуждаем от това!

Заклучителни мисли

Светият Дух е чудесен Водач за нас във всички ситуации на живота ни, както и сила, според богатствата на славата Си. Така нашите характери могат да се променят и да станат ценен инструмент в Божиите ръце. Нашето всекидневно предаване и кръщение със Светия Дух ще доведат до внезапен напредък в живота ни. Господ иска да ни подготви за най-важното време в световната история. Той иска ние самите да бъдем готови за идването Му и чрез силата на Светия Дух да завършим заедно делото на евангелието. Желаете да ни помогне да побеждаваме в усилни времена. Нека Бог да ви даде лично пробуждане и реформация чрез всекидневно предаване и кръщение със Светия Дух. Бих желал да завърша с библейски текст и молитва за пробуждане: „и ако людете Ми, които се наричат с Моето име, смирят себе си, та се помолят, и потърсят лицето Ми, и се върнат от нечестивите си пътища, тогава ще послушам от небето, ще простя греха им и ще изцеля земята им“ (2 Летописи 7:14).

Молитва: Небесни Татко, дай ни смирение (Михей 6:8).

Вложи в сърцата ни голямо желание да се молим и да търсим лицето Ти. Направи ни да пожелаем това и ни помогни да се отвърнем от нечестивите си пътища. Моля Те, изпълни необходимите условия в нас и на основание на Твоето обещание нека чуем Твоя отговор. Прости ни греховете и ни излекувай от хладкостта и от отстъпничеството ни. Моля Те, помогни ни да се предаваме на Исус ежедневно и чрез вяра да получим Светия Дух. Амин.

„Пробуждане може да бъде очаквано само в отговор на молитва.”¹⁴⁹ „Кръщение със Светия Дух, както в деня на Петдесетницата, ще доведе до пробуждане на истинска религия и вършене на много чудесни дела.”¹⁵⁰

¹⁴⁶ М. Трайковска, Южен европейски съюз, Белград, цитирана в www.revivalandreformation.org.

¹⁴⁷ Е. Г. Уайт, „Ще получите сила”, 1995, стр. 14.4.

¹⁴⁸ Е. Г. Уайт, „Знамения на времето”, 21 ноември, 1895.

¹⁴⁹ Е. Г. Уайт, „Избрани вести”, книга първа, 1958, стр. 121.1.

¹⁵⁰ Е. Г. Уайт, „Избрани вести”, книга втора, 1958, стр. 57.1.

Препоръка за по-нататъшно изучаване

Важен съвет – четете тази книжка, ако е възможно, всеки ден в продължение на шест дни. Проучвания в областта на образованието посочват, че за да може човек да разбере напълно важна тема, трябва да я прочете или чуе от шест до десет пъти. Опитайте. Резултатите сами ще ви убедят. Учител изпробвал това: „Тези окуражителни думи ме плениха. Опитайте. Резултатите сами ще ви убедят. Искях да преживея това и на третия път, докато четях, почувствах голяма любов към нашия Изкупител, за която бях копнял през целия си живот. За два месеца прочетох книжката шест пъти и резултатът си струваше. Успях да разбера какво значи Исус да се приближи до нас и да погледнем в чистите Му, нежни и любящи очи. От тогава насам не искам вече да изпусна радостта, която нашият Спасител ни дарява“. К.П.

Получих много благодарствени и ентузиазирани свидетелства на хора за новия им живот със Светия Дух. Почти всички те бяха чели книжката по няколко пъти.

777 – Глобална молитвена верига. Какво е 777?

Това е световна молитвена верига за всеки час. Божият народ се моли седем дни в седмицата в 7.00 сутринта и в 7.00 вечерта за изливането на Светия Дух върху семействата, ръководителите, църквите и обществото. Като се моли в точен час, вярващият се обединява с хиляди други в друга часова зона по света. „Верига от искрено молещи се вярващи трябва да обиколи света; (...) те трябва да се молят за Светия Дух” (Ривю енд Херълд, 3 Януари, 1907). www.revivalandreform.org

Литература по темата:

„40 дни [книга първа] Молитва и посвещение – Подготовка за второто идване“, Денис Смит, Ревю енд Херълд, 2009.

„40 дни [книга втора] Молитва и посвещаване, които ще пробудят опитността ви с Бога“, Денис Смит, Ревю енд Херълд, 2011.

„40 дни [книга трета] Божиите здравни принципи за народа Му на последното време“, Денис Смит, Ревю енд Херълд, 2011.

„40 дни [книга четвърта] Молитва и посвещение“ – последните събития, Денис Смит, Ревю енд Херълд, 2013.

„Ако Моят народ се моли – Призив в единадесетия час за молитва и пробуждане“, Ранди Максуел, Ел Уай, 2012.

„Съживи ни отново“, Марк Финли, Пасифик Прес 2010.

„Как да бъдем изпълнени със Светия Дух и да разберем това“ – Гари Ф. Уилиамс, Ревю енд Херълд 1991.

„Радикална молитва“, Дерек Морис, Ревю енд Херълд, 2008.

„40 дни на молитва“ – наръчник с напътствия

Можете да изтеглите добър материал за организиране на 40 дни на молитва, използвайки книгата на Денис Смит от уеб сайта: www.SpiritBaptism.org (40 Days Instruction Manual).

Живот със Светия Дух - нови опитности

Нашият Господ Исус каза: „Но ще приемете сила, когато дойде върху вас Светият Дух, и ще бъдете свидетели за Мене” (Деяния 1:8).

Специална молба:

Когато имате опитности със Светия Дух в живота си или когато свидетелствате, бихме ви помолили да изпратите писмо на Хелмут Хаубайл, за да може да го сподели в „Мисионско писмо“ (малък вестник на немски за мисионска работа). Моля, пишете ни съгласни ли сте да публикуваме инициалите ви в края на изданието и можем ли да споделим цялото ви име и от коя църква сте. Не забравяйте, че вашата опитност ще подкрепи други да израснат в опитността си със Светия Дух или да започнат пътуването си с Него.

За контакти:

Helmut Haubeil

Rosenheimerstr 49

D-83043 Bad Aibling/Oberbayern, Germany.

Електронна поща: helmut@haubeil.net.

Език: немски или английски.